த்ராபிருசியையும் லோகயாத்ரையையும் கைவிட்டு ஏகாந்தசீலராய் சிரஸ்சேதபட்டாபிஷேகபர்யந்தமானமஹா ஆபத்ஸம்பத்துக்கள்ஸம் பவித்தாலும்ஸ்வாசாரப்ரச்யுதிவாராதபடி த்ருடாத்யவஸாயயுக்தராய் இந்த்ரியகிங்கரரன்றிக்கே விஷ்ணுகிங்கரராய், ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞா நபரிசீலநபரராய்,பூதஹிம்ஸையைவிட்டுசமதமாத்யாத்மகுணங்களை யுடையராய், ஸர்வபூததயாபரராய், அர்த்தகாமங்களை அருவருத்து விட்டவராய், ஜ்ஞாநபூர்த்தியையுடையராய், பாஹ்யகரணசாந்தியுக் தராய், நியதாஹாரராய், அத்யுத்ருதருமன்றியே அதிகோபிகளுமன் றியே பார்யாபுத்ராதிகள்பக்கல் மமதாபுத்திக்ருத ஆசாபாச ரஹி தராய், ஆசார்யவிஸ்வாஸமுடையரானவர்கள், "அறியக்கற்றுவல்லார் ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே - வைட்டணவர்" என்கிறபடியே ஜீவந் முக்த ரென்கிறது.

இவ்வாழ்வார்கள் தம் பரமக்ருபையாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங் களை * உய்பவர்க்கு உய்யும்வண்ணமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளித் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளினர்கள்.

ஆழ்வார்கள்வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்வைபவம்.

இவ்வாழ்வார்கள் * தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளி நெடுங் காலம்கழிந்தவாறே, வீரநாராயணபுரத்திலேமன்னனார்திருவடிகளிலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டுபோருகிற ஈஸ்வரபட் டாழ்வாரும், அவர்குமாரர் நாதமுனிகளும், அவர்குமாரர் ஈஸ்வர முனிகளும், ஒருநாளளவிலே மன்னனார்திருமுன்பேசென்று தண் டன்ஸமர்ப்பித்து, 'தேவரீர் (க) "பரித்ராணாயஸாதூநாம்விநாசாய சதுஷ்க்ருதாம்-தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே" என் கிற திருமுகப்படியே துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலநார்த்தமாக அவ தரித்து விளையாடியருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீப்ருந்தாவ நம் யமுநாதீரம் ஸ்ரீகோவர்த்தநகிரி ஸ்ரீமத்த்வாரகை திருவயோத்யை ஸ்ரீஸாளக்ராமம் ஸ்ரீபதரிகாச்ரமம் ஸ்ரீநைமிசாரண்யம் ஸ்ரீநரஸிம்ஹ கிரி முதலான வடதிசையிலுள்ள திவ்யதேசங்களெங்கும் திருவடி தொழுதுவரவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும்'அப் படியே செய்யுங்கோள்' என்று அர்ச்சகமுகேந விடைகொடுத்தருள,

(க)"பரித்ராணாயஸாதூநாம்விநாசாயசதுஷ்க்ருதாம்| தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாயஸம்பவாமியுகேயுகே||",

இவர்களும் ஸகுடும்பமாகப்புறப்பட்டுப்போய், உத்தரதேசத்திலுண் டான * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடைவதரி முதலான திவ்யதேசங்களைத் திருவடி தொழுது, (க) "யமுநாஞ்சாதிகம்பீராம் நாநாவர்த்தசஷா குலாம்" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற்சொல்லுகிறபடியே அதிகம்பீரமாய்ப் பலசுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற யமுநாதீரத்திலே 'ஸ்ரீகோ வர்த்தநபுரம்' என்கிற க்ராமத்திலே "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறை வன்" என்கிற எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது மிகவும் ப்ரீதராய் 'இவ்விடத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணக் கடவோம்' என்று நிஸ்சயித் துக்கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண் ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலத்திலே, மன்னனாரும் 'நம்மு டைய வீரநாராயணபுரத் தேற வாரும்' என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, 'ஈதொருஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்!' என்று இவர்களும் தங்களிலே விசாரித்து, 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்ப தென்?' என்று யமுனைத்துறைவர் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அர்ச்சக முகேந 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ர ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினர்.

இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்பஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு, வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளி,(உ) "ஸப்த ஸப்தஸு லோகேஷு லோகாலோகேசராசரே - நாஸ்திநாஸ்திஸமம்க்ஷேத்ரம் உத்தமம்புரு ஷோத்தமம்" என்று சதுர்த்தசபுவநங்களிலும் ஸ்வஸத்ருசரஹித மாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீ ஜகந்நாதனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, ஸிம் ஹாத்ரி யேற வெழுந்தருளி, ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து (ங) "அஹோவீர்யமஹோசௌர்யம் அஹோபாஹுபராக்ரமః - நாரஸிம்ஹःபரந்தைவம் அஹோபலம ஹோபிலம்" என்றுசொல்லப்பட்ட அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் திரு வடிதொழுது, அங்குநின்றும் போந்து "பரன்சென்றுசேர்திருவேங்

(க) "யமுநாஞ்சாதிகம்பீராம் நாநாவர்த்தசஷாகுலாம்|"
(உ) "ஸப்தஸப்தஸுலோகேஷுலோகாலோகேசராசரே | நாஸ்திநாஸ்திஸமம்க்ஷேத்ரமுத்தமம்புருஷோத்தமம்||" (ங) "அ ஹோவீர்யமஹோசௌர்யமஹோபாஹுபராக்ரமः | நாரஸி ம்ஹःபரந்தைவமஹோபலமஹோபிலம்||"

கடமாமலை" என்கிற திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து திருமலையேறவெழுந்தருளி (௧) "மாயாவீபரமாநந்தந் த்யக்த்வாவைகுண்டமுத்தமம் - ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயாஸஹமோததே" என்கிறபடியே ஜகந்நாடகஸூத்ரதாரியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பரமாகாசமான பரமபதத்தையும் உபேக்ஷித்து இவ்விபூதியிலுள்ளாரை ரக்ஷிக்கையிலுள்ள நசையாலே திருக்கோனேரிக்கரையிலே திருமாமகளுடனே ஸர்வஸுலபனாயெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடத்தப்பனையும் திருவடிதொழுது, அவ்விடத்தே நித்யவாஸம்பண்ணுவோமென்றுபார்க்க மன்னனார் திருவுள்ளமாகாமையாலே அதிஶீக்ரமாக அங்குநின்றும் புறப்பட்டுகடிகாசலத்தேற எழுந்தருளிக் *கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த அக்காரக்கனியான அழகியசிங்கரையும்சேவித்து, அங்குநின்றும்போந்து *புட்குழி யெம்போரேற்றுநாயனாரையும் பெரியவுடையாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து (௨) "நகரீணாஞ்சஸர்வாஸாம்புரீகாஞ்சீவிஶிஷ்யதே - கிரீணாஞ்சாபிஸர்வேஷாம் ஶ்ரேஷ்டோஹஸ்திகிரிஸ்ஸ்ம்ருதஃ - வேகவத்யுத்தரேதீரே புண்யகோட்யாம்ஹரிஸ்ஸ்வயம் - வரதஸ்ஸர்வபூதாநாம் அத்யாபிபரித்ருஶ்யதே" என்று சொல்லுகிறபடியே வேகவதியின் வடகரையிலே உத்தமமான கச்சிமாநகரத்திலே கிரிகளில்வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரேஷ்டமான ஹஸ்திகிரியின்மேலே புண்யகோடியென்கிற விமாந மத்யத்திலே யெழுந்தருளிநின்று ஸர்வசேதநராலும் ஸேவ்யமாநராய் ஸர்வபலப்ரதரான பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும்போந்து திருவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும எழுந்தருளி திருக்கோவலூரில் ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும திருவடிதொழுது, அங்குநின்றும போந்து (௩) "ரங்கமரங்கமிதிப்ருயாத க்ஷுதபாஸ்கலநாதஷு - விஷ்ணுலோகமவாப்நோதி ஸத்யஃபாபக்ஷயாந்நரஃ" என்று சொல்லுகையாலே தும்மல் இருமல் தொடக்கமான

(௧) "[illegible]"
(௨) "[illegible]"
(௩) "[illegible]"

கலக்கங்கள் வந்தால் தத்தோஷ நிவ்ருத்யர்த்தமாக "திருவரங்கம் பெரியகோயில்" என்று அநுஸந்தேயமாய்ப் பாபஹரமாய் மோக்ஷப்ரதமுமான * திருவரங்கப்பெருநகரிலே எழுந்தருளி நம்பெருமாளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் எழுந்தருளி திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தில்மன்னனார்கோயிலேற வெழுந்தருள, அங்குஉள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொள்ள, புகுந்து மன்னனாரைத் திருவடிதொழுது அதிப்ரீதராய் நிற்க, மன்னனாரும் திருவுள்ளம் போரவுகந்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரையும் அழைத்தருளி 'நமக்குப்ரியமாயிருக்கும் இவர்களைப் போர ஆதரித்துப்போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அதுக்கீடாகத் திருமாளிகைகட்டிக்கொடுத்து அமுதுபடி முதல் மற்றும் திருமாளிகைக்கு வேண்டுமவையெல்லாம்நடத்திக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலேஇவர்களும் மன்னனாருக்குத் திருநந்தவனம்செய்து திருமாலைகட்டிச்சாத்தி அமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவறநடத்திக்கொண்டு வித்வத்கோஷ்டிகளும் ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தனங்களுமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே,

மேல்நாட்டில்நின்றும் சிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனாரை ஸேவித்து, அவர் திருமுன்பே "ஆராவமுதே" என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்தருள, அத்தை நாதமுனிகள் கேட்டருளி அதிப்ரீதராய் அவர்களைப்பார்த்து "ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்" என்றிருந்தது; இப்ரபந்தம் உங்களுக்கு முற்றப்போமோ? என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'இப்பத்துப்பாட்டுமே வருவது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் 'உங்கள்நாட்டிலே ஸ்ரீகோஶமுண்டோ? பாடம்போவாருண்டோ?' என்று கேட்டருள, 'எங்களுக்கு இவ்வளவுபாடம் வருவது: மற்றொரிடத்து மில்லை' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் அவர்களுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்தப்ரஸாதமும ப்ரஸாதிப்பித்து ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி, 'இப்ரபந்தம்சடகோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர்ப்ரதேஶத்திலே யுண்டாகவேணும்' என்று திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதாஸரைஸேவித்து, 'இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழி யோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶங்களுண்டோ?' என்று கேட்டருள, அவரும், 'திருவாய்மொழியும், மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து; இப்

போது எங்களாசார்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் அடியேனுக்கு 'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, இக்கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார்திருமுன்பே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகாக்ரசித்தராய் ஆழ்வார்திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு நியமத்துடனே பன்னீராயிரம் உரு அநுஸந்திக்க ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராவரென்று அருளிச்செய்தார்' என்ன, நாதமுனிகளும் 'அந்தத் திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்குப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் மிகவும் உகப்புடனே இவருக்கு அந்தத்திவ்யப்ரபந்தத்தை, ஓதுவித்தருள, நாதமுனிகளும் ஓதித் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆழ்வார்திருமுன்பே பன்னீராயிரம்உரு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை நியமத்தோடே அநுஸந்திக்க, ஆழ்வாரும் (க) "ஆஸ்திகோதர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந்வைஷ்ணவஶ்ஶுசி꞉ - கம்பீரஶ்சதுரோதீரஶ் ஶிஷ்ய இத்யபிதீயதே" என்று சொல்லப்படுகிற ஶிஷ்யலக்ஷணமான ஆஸ்திக்யாதிகுணங்களை யுடையரான நாதமுனிகளுக்குப் பெரியபிராட்டியார் நியோகேந மிகவும் ப்ரஸந்நராயருளி, இந்நாதமுனிகளைக் குறித்து அஶரீரிவாணிசொல்லுமாபோலே திருவாய்மலர்ந்து 'என்காணும் நம்மைக்குறித்து பஹுஶ꞉ உபாஸியாநின்றீர்?' என்றுகேட்டருள, நாதமுனிகளும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு *மயர்வறமதிநல மருளினாப்போலே நாதமுனிகளுக்கு (உ) "திவ்யந்ததாமிதே சக்ஷு꞉" என்கிறபடியே திவ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளி, ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், திருவாய்மொழியையும், மற்றுமுள்ள மூவாயிரப்ரபந்தங்களையும், அகில தர்ஶநதாத்பர்யங்களையும், அஷ்டாங்கயோக ரஹஸ்யத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

"மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள், நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்று சொல்லுகிறபடியே நாதமுனிகளும் க்ருதார்த்தராய்ப் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்திருக்கிற வளவிலே, மன்னனார் 'இப்ரபந்தங்களை நம்முடையமுன்பே ஒருஉருச் சொல்ல வாரும்' என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய இவரும் மற்றை நாள் பொலிந்துநின்றபிரானையும்

(க) " 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃। 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌧𑍀𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥" (உ) 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃"

ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அர்ச்சகமுகேந 'ஆகில், நீர் வீரநாராயணபுரத்தேறப்போய் இப்ரபந்தங்களை ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அறியக்கற்றுவல்லராம்படி ஓதுவியும்' என்று நியமித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

நாதமுனிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளும்போது வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையும் அந்தத்திருப்பதிவைபவமான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற வந்து புகுந்து மன்னனாரைத்திருவடிதொழுது நின்று, தம்மை ஆழ்வார் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணித் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் மிகவும் உகப்புடனே ஸ்வப்நமுகேந ஒருரு இவருடனே அருளிச்செய்து, 'ஸம்ஸாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரங்களைத் தந்தும், நாமேவந்துபிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரமாயிற்றில்லை; ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தமுகேநவாய்த்து, திருந்திற்று; இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுஷிதமாய்க்கிடக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்தருளி, 'இவரைக்கொண்டு இவற்றைப்ரகாஶிப்பிக்கவேணும்' என்று நினைத்து, 'நீர் இவற்றை இயலு மிசையு மாக்கும்' என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள, நாதமுனிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி, ஆழ்வார்நம்மை விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளி ப்ரஸாதித்தருளின இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை இயலு மிசையு மாக்கவேணும்; அதுசெய்யுமிடத்து *இன்கவிபாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்ததாய், *செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலையான திவ்யப்ரபந்தங்களாகையாலே இத்தைத்திவ்யகாநத்திலே சேர்த்துப்பாடவேணும்' என்று அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் வேதங்களை உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரித ப்ரசயயுக்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாப்போலே நாதமுனிகளும் இத்திவ்யப்ரபந்தங்களைத் திவ்யகாநத்திலேயடைத்து இயலுமிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள, இது லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிற்று.

அநந்தரம், கங்கைகொண்டசோழபுரத்திலே அந்தராஜ்யத்துக்கு ராஜாவானசோழன்வாசலிலே, தேவகாநம்பாடுவாளொருத்தியும் மநுஷ்யகாநம்பாடுவாளொருத்தியுமாக இரண்டு வாரஸ்திரீகள்

தங்களில் விவாதமாய் வந்து, ராஜஸந்நிதியிலே வித்வான்களைத்திரட்மப் பாட, ராஜாவும் அங்குள்ள வித்வான்களும் மனுஷ்யகாநம் பண்ணுகிறவளைக் கொண்டாடி அவளுக்கு மணியும் மாலையும் த்யாகமும் கொடுத்துப் போகவிட்டுத் தேவகாநம்பாடினவளை அநாதரித்துத் தள்ளிவிட, அவளும் ‘நான்படுகிற காநம் தேவதைகளறியுமித்தனை’ என்று தேவாலயங்கள்தோறும் புக்குப் பாடிக்கொண்டு வந்து மன்னனார்கோயிலிலே அவர்திருமுன்பே பாட நாதமுனிகளும் அத்தைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி அவளுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்த ப்ரஸாதமும் திருப்பரியட்டமும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள, அவளும் இவரைத் தண்டனிட்டுப்போய் இந்த ராஜாவுடன் ‘நான் பாடுகிற தேவகாநம் அறிவாராய்,நாதமுனிகளென்னுந் திருநாமமுடையாரொருவர், வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனார்கோயிலிலே இருக்கிறார்’ என்ன, ராஜாவும் நாதமுனிகளை ‘எழுந்தருளவேணும்’ என்று அழைத்துவிட, இவரும் ‘திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களைத் திவ்யகாநத்திலே யடைத்தோம்;நாட்டார் இதின்வைபவம் அறியார்கள்; இத்தை நாம் அறிவிக்கவேணும்’ என்று திருவுள்ளம்பற்றி ராஜகோஷ்டியேற வெழுந்தருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட, இவரும் எழுந்தருளியிருந்து ஆசீர்வதிக்க, ராஜாவும் அத்யாதரத்துடனே ‘இவள் பாடுகிற தேவகாநம் தேவரீர் அறிவீரோ?’ என்று கேட்க, இவரும் மநுஷ்யகாநம்பாடுகிறவளையும் தேவகாநம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொல்லிக் கேட்டருளி, ராஜாவைக் குறித்து ‘இவள்பாடுகிற மநுஷ்யகாநம் உங்களுக்குத் தெரியும்: இவள்பாடுகிற தேவகாநம் தேவர்களுக்குத் தெரியுமதுபோக்கி உங்களுக்குத் தெரியாது’ என்ன, ராஜாவும் ‘தேவரீர் அறியுமென்னுமிடம் நாங்களறியும்படி யெங்ஙனே?’ என்ன, ‘நாற்பது நூறு தாளத்தைச் சேரவொற்றச் சொல்லி ‘இது இத்தனையெடை, இது இத்தனை யெடை’ என்று நாதமுனிகள் அருளிச்செய்ய, அவற்றை ராஜாவும் தனித்தனியே நிறுத்திச் சோதித்துப் பார்க்க, அவையெல்லாம் முந்திரை ஏறாமல் குறையாமல் இருந்தபடியைக் கண்டு மிகவும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு நாதமுனிகளுடைய ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுப் பஹுத்ரவ்யத்தை ஸமர்ப்பிக்கத் தேட, இவரும் சதுர்முக பசுபதி ஶதமக ப்ரப்ருதி பதங்களை நிராகரித்திருக்கும் நிஸ்ப்ருஹராகையாலே ‘நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டா’ என்று ராஜாவை ஆசீர்வதித்து, மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தே எழுந்தருளி, மன்னனார் திருவடிகளில் கைங்கர்யைகநிரதராய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலத்திலே, இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்

பித்தவர்களாய் (௧) “ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸ꞉கர்ம குணாநஸூந் - குர்வர்த்தந்தாரயேத்யஸ்து ஸஶிஷ்யோ நேதரஸ்ஸ்ம்ருத꞉” என்று சொல்லப்படுகிற குணங்களையுடையரான உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலப்பன் நம்பிகருணாகரதாஸர் ஏறுதிருவுடையார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் வானமாமலைதெய்வியாண்டான் உருப்பட்டூர் ஆச்சான்பிள்ளை சோகத்தூராழ்வான் என்கிற எண்மர்க்கும் (௨)“ அஹோ ஐஶ்வர்யமாஹாத்ம்யம் அஹோவீர்யமஹோபலம் - மந்த்ரரத்நம்ஶுபகரம் வேதஸாரம்ஸநாதநம்” என்கிறபடியே மந்த்ரரத்நமென்று ஶ்லாகித்துச்சொல்லப்படுகிற த்வயார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்து, திருவாய்மொழிமுதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ஓதுவித்து, வேதஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பித்து, ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமாய் ஸகலஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமான ஸ்ரீபுருஷநிர்ணயத்தையும் ந்யாஸதத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, *கரியகோலத் திருவுருவை த்யாநித்துக்கொண்டு யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார்.

ராஜா இவருடைய யோகவைபவத்தைக் கேட்டு அங்கேறப்போய், மன்னனாரையும் ஸேவித்து, தானும் ஸ்த்ரீகளுமாக, இவர் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும்படியைக் கண்டு ஆஸ்சரியப்பட்டு மீண்டுபோகிறவளவிலே, “திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்” என்கிறபடியே அவர்களை க்ருஷ்ணனும் கோபிமாருமாக நினைத்து அவர்கள்பின்னே கங்கைகொண்டசோழபுரத்தேற வெழுந்தருளாநிற்க, இதுகேட்டு உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலப்பனுள்ளிட்ட முதலிகளடையப் பின்தொடர்ந்தெழுந்தருளிக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தே கண்டு ‘தேவரீர் இப்படி செய்யலாமோ?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாதமுனிகளும் ‘க்ருஷ்ணனும் பெண்டுகளுமாக நினைத்து அவர்களுடனே வந்தேன்’ என்று அருளிச்செய்து மீண்டெழுந்தருளினார்.

சிலநாள் கழிந்தவாறே, பின்னையும் ஒருகால் ராஜா வந்து மன்னனாரை ஸேவித்து மீண்டுபோகிறவன், தன் ஸாமந்தன் தலையிலே அடி

---

(௧) 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌸𑍂𑌨𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

(௨) 𑌅𑌹𑍋 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

யிட்டு யானைக்கழுத்திலேற, இத்தை நாதமுனிகள் கண்டு 'ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தலையிலே அடியிட்டுப் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே!' என்று மோஹித்தார் என்று ப்ரஸித்தமிறே.

பின்னையும் சிறிதுகாலம் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்து குருகைகாவலப்பனைப்பார்த்து 'நீர் யோகரஹஸ்யத்தை அப்யஸியும்' என்று அஷ்டாங்க யோகக்ரமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினார். உய்யக்கொண்டாரைப் பார்த்து 'நீரும் யோகரஹஸ்யத்தை அப்யஸியும்' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும் 'பிணம்கிடக்க மணம்புணரலாமோ? இந்த ஶரீராவஸாநத்திலே அப்யஸிக்க அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், நீர் ஶாஸ்த்ரங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பியும்' என்று அருளிச்செய்து, தம்புத்ரராகிய ஈஶ்வரமுனிகளைப் பார்த்து 'உமக்கு ஒரு குமாரர் உண்டாகப்போகிறார்; அவருக்கு 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமம் சாத்தும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டாரையும் குருகைகாவலப்பனையுங் குறித்து 'உங்களுக்கு நாம் சொன்ன தர்ஶநதாத்பர்யங்களையும், யோகரஹஸ்யார்த்தவிஶேஷங்களையும் யமுனைத்துறைவருக்கு உபதேசியுங்கோள்' என்று நியமித்தருளி, முன்பு போலே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அந்தராஜா ஸ்பரிகரனாய் வேட்டைக்குவந்து மீண்டு போகாநிற்கச் செய்தே, இவருடைய பெண்பிள்ளைகள் வந்து 'ஐயா! நம் அகத்திலே ஒருகுரங்கும் இரண்டுவில்லிகளும் ஒருபெண்பிள்ளையுமாக வந்து 'நாதமுனிகள் எங்கே?' என்று தேடிப்போனார்கள்' என்றவாறே, நாதமுனிகளும் 'அவர்கள் (க)"அக்ரத꞉ப்ரயயௌராமஸ் ஸீதா மத்யேஸுமத்யமா - ப்ருஷ்டதஸ்துத நுஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணோऽநுஜகாமஹா" என்று சொல்லப்பட்ட பெருமாளும் பிராட்டியும் இளையபெருமாளும் ஐந்த்ரவ்யாகரணபண்டிதனுமாக அடுக்கும்'என்று திருவுள்ளம் பற்றிப் பின்தொடர்ந்து எழுந்தருளி வழியில் எதிர்ப்பட்ட பலரையும் 'இப்படிபோகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள,

(க) 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 । 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹 ॥

அவர்களும் 'போகிறார்கள், போகிறார்கள்' என்றுசொல்ல, கடுநடையிட்டு நெடுந்தூரம் எழுந்தருளிக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில் கீழ்வாசலளவாக எழுந்தருளி, அங்குள்ளவர்களை 'இப்படி போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோ?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'கண்டிலோம்' என்ன, போகிறவில்லிகளும் காணக்காண மறைந்திட, இவரும் ஏங்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோஹித்து, அதுவே ஹேதுவாக (க) "பரந்துவைஷ்ணவம்லோகம் நித்யாநந்தம் ஸுகாவஹம்-தத்ரஸம்வாஹிநீந்திவ்யாம் விரஜாம்வேத ஸம்பவாம் - ஸர்வேஹிரண்மயாஸ் தத்ர ஸர்வேவேதமயாஶ்ஶுபா꞉ - அப்ராக்ருதமயாநித்யா꞉ புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா꞉", "ஏகாந்திநஸ்ஸதா ப்ரஹ்ம த்யாயிநோயோகிநோ ஹியே, தேஷாந்தத்பரமம்ஸ்தாநம் யத்வைபஶ்யந்திஸூரய꞉" என்கிறபடியே * பிணைக் கொடுக்கிலும் போகவொட்டாத * அடியார்நிலாநின்ற வைகுந்தமாநகரை ப்ராபித்தருளினார். கலந்துபிரிந்த பிராட்டிபத்துமாஸம் பிரிந்திருந்தாள்; இவர் கண்டுஉகந்துகாண்பதற்குமுன்னே காணப்பெறாத இழவு இறுஞ்சிக்கொண்டுபோக எழுந்தருளினார். இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார், குருகைகாவலப்பன், ஈஶ்வரமுனிகள் முதலானார் கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு அங்கேறப் போய் அவருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தை ஸேவித்து, தங்கள் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு ஶோகார்த்தராய்க் கிடந்து துடித்துத் தங்களிலேதேறித் தரித்துநின்று சரமகைங்கர்யத்தை ஈஶ்வரமுனிகள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரவிதி யடங்கச் செய்வித்துப் பள்ளிபடுத்து, வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளி மற்றும் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாம் செய்வித்தார்கள். குருகைகாவலப்பனும் நாதமுனிகள் எப்போதும் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிடத்துக்கு அருகே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

நாதமுனிகள் திருநக்ஷத்ரம், ஆனிமாஸத்தில் அநுராதை.

(க) 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑍇 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ॥

அவர் தனியன் (க) "வ்யோம்ந꞉பரஸ்தாத்ஸவிதம்ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யா நியோகாத்குருகாதிராஜ꞉ - ஸமந்த்ரரத்நந்த்வயமாஹயஸ்மை நாதாயதஸ்மை முநயேநமோऽஸ்து."

உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பி வைபவங்கள்.

அநந்தரம் உய்யக்கொண்டாரும், நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநார்த்தங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து கொண்டிருக்குங் காலத்திலே இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள் - மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண் பெருமாளரையர், † செட்டைப்பூசிச்சண்டலங்காரர், ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர், உலகு பெருமாள்நங்கை என்கிற இவ்வைவர்கள்.

இவர்களில் மணக்கால்நம்பி பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் ஸ்வாசார்யரான உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலே (உ) "அஹம் ஸர்வங்கரிஷ்யாமி" என்ற இளையபெருமாளைப்போல ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், உய்யக்கொண்டார்தேவிகளாகிய ஆண்டாள் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, திருமாளிகைக் கைங்கர்யமெல்லாம் தமக்கே பரமாய் நடத்திக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே, உய்யக்கொண்டார் பெண்பிள்ளைகளிருவரையும் நீராட்டி அழைத்துக்கொண்டு வருகிற வழியிலே வாய்க்கால் சேறாயிருக்கக்கண்டு அவர்கள் திகைத்துநிற்க, தாம் படியாய்க்கிடந்து அவர்களைத் தம்முதுகிலே அடியிட்டெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போக, உய்யக்கொண்டாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டருளி 'இவர் இப்படி செய்வதே!' என்று போரப்ரீதராய், இவருத்தமாங்கத்தைத் தம் திருவடித்தாமரைகளாலே அலங்கரித்து, பொன்னடிப்பூமுடிசூட்டி 'உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருள, நம்பியும் "உற்றேன் உகந்துபணிசெய்து உனபாதம், பெற்றேன் ஈதேயின்னம் வேண்டுவது எந்தாய்" என்று தேவரீர் திருவடிகளில்ஸேவையே வேண்டுவது' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும் உகந்து அந்தஉகப்பின் மிகுதியாலே (க) "அதீதாநாகதஜ்ஞாநமாத்மதத்த்வ ப்ரகாஶகம் - ஸர்வவேதார்த்த விஜ்ஞாநம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்ததர்ஶநம்", "மாநஸம்வாசிகம்பாபம் காயிகந்த்ரிதாக்ருதம் - த்வயஸ்மரணமாத்ரேண நாஶம்யாதிஸுநிஶ்சிதம்" என்கிற வைபவத்தையுடைய பரமார்த்தமான த்வயத்தையே மீளவும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 'இனி தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?' என்று மணக்கால்நம்பி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும், 'இங்குள்ள முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு நீரே தர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக் கடவீர்; பின்பு சொட்டைக் குலத்தினரான ஈஶ்வர முனிகள் திருவயிற்றிலே ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுக்கு ஒரு திருப் பேரனார் அவதரிப்பார்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவ னென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்துத் தர்ஶந ப்ரவர்த்தகராம்படி ஸகல தர்ஶந ரஹஸ்யார்த்த விஶேஷங்களையும் உபதேசியும்; அவர் தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவர்; இந்தக் கைங்கர்யத்தை நாதமுனிகள் தம் அந்திமதஶையிலே அடியேனுக்கு நியமித்தருளினார்; நான் செய்யப்பெற்றிலேன்; நீர் அவரை அநுவர்த்தித்தாகிலும் ரஹஸ்யார்த்தங்களை யுபதேசியும்' என்று நியமித்தருளி ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநோபவிஷ்டராய் ஆணையிலே சாய்ந்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்; இத்தால், ஆசார்யாஜ்ஞாபரிபாலநம் அவஶ்யகரணீயம் என்றபடி. உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினபடியைக்கண்டு மணக்கால் நம்பியுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் ஶோகார்த்தராய்

(க) 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

(உ) 𑌅𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿

† "செட்டலூர் செண்டலங்காரர்" என்று பிரதிபேதம்.

(க) 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌗𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌂𑌪𑌾𑌪𑌂𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌶𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய்க் கோஷித்துக்கொண்டுவிழுந்து போரக்லேசித்துத் தங்களிலே தேறிநிற்க, நம்பியும் உய்யக்கொண்டாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து, மேலுஞ் செய்ய வேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினர்.

உய்யக்கொண்டார் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் கார்த்திகை.

அவர் தனியன் - (௧) "நம: பங்கஜநேத்ராய நாத ஸ்ரீபாத பங்கஜே - ந்யஸ்தஸர்வ பராயாஸ்மத் குலநாதாய தீமதே."

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்

அநந்தரம் மணக்கால் நம்பி, முதலிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநம்நிர்வஹித்தருளாநிற்கச்செய்தே, பின்பு சிலகாலங் கழிந்தவாறே ஈஶ்வரமுனிகளுக்கு ஆடிமாஸத்தில் உத்ராடத்திலே ஒரு குமாரர் திருவவதரித்தருள, அதுகேட்டு அதிஸந்துஷ்டராய்நம்பியும் அங்கேறவந்து, அவருக்கு (௨) " † ஜாதகர்மண்யலாபேது விஷ்ணோஶ்சக்ரஸ்யதாரணம் - சௌளோபநயநேசாபி தர்மக்ராத்யயநேபிவா - விதிநாவைஷ்ணவஞ்சக்ரந் தாரயித்வாத்விஜோத்தம:" என்றும் (௩) " வைஷ்ணவஶ்ஶைவஸாத்விக்கைஶ்சகுர்யாத்ஸம்மார்ஜநம் ஶிரோ: - தஸ்யதக்ஷிணகர்ணேது ஜபேதஷ்டாக்ஷரத்வயம் - மூர்த்நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய ஜபேச்சத்வா தஶாக்ஷரம் - நாமகுர்யாத்ததஃபஶ்சாத்வைஷ்ணவம் பாபநாஶநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வர

(௧) 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇 ॥ 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇 ॥

(௨) 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌚𑍌𑌳𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌯𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

(௩) 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌪𑍇𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌪𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

† 'ஜாதகர்மண்யவாப்தேது' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

முனிகளைக்கொண்டு ஜாதகர்மத்தையும் செய்வித்து, *பந்துநாளும் கடந்த விரண்டாநாள் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் நியமந ப்ரகாரத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி ப்ரீதராயருளினர்.

பின்பு ஈஶ்வர முனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத் காலங்களிலே செய்தருளி அத்யயநம்பண்ணுவிக்கிறகாலத்திலே இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும்போது, இவர், ஸஹாத்யாயிகளைப் பார்த்து 'ஓதின விடத்தையே ஓதுகிறீர்கள்' என்று அருளிச்செய்து சந்தை தவிர்ந்திருப்பர்; ஓதப்போகீரென்றால், ஓதின விடத்தையே ஓதா நின்றார்களென்பர்; இப்படி அதிமேதாவியாயிருக்கிற இவர், அங்கோபாங்கங்களோடே பதக்ரமஸஹிதமாக அத்யயநம்பண்ணித் திருக்கல்யாணமுஞ் செய்தருளினர்.

பின்பு, ஈஶ்வர முனிகளும் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினர்.

அநந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்யபட்டருடனே ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுகிறகாலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே, ராஜ புரோஹிதனாய்ப் பெரிய வித்வானை ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்தத் தேஶத்தில் வித்வான்களெல்லாரும் தஶபந்தமிறுத்துப்போருகையாலே, மஹாபாஷ்யபட்டர்பக்கலிலும் தஶபந்தத்துக் குத்தாவுவர, அத்தைப்பார்த்து மஹாபாஷ்யபட்டரும் முசித்துக்கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் அவரை 'நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்?' என்றுகேட்க, அவரும் இச் செய்தியை இவருக்குச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டருளி இவரும் வந்த தரவைக் கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு 'வெறுங்கவியோ? தந்த்ரபாரகனோ?' என்று கேட்டு வரவிட, யமுனைத்துறைவரும் (௧) " நவயஃகவயஸ்துகேவலம் நவயம் கேவலதந்த்ரபாரகா: - அபிதுப்ரதிவாதி வாரண ப்ரகடாடோப விபாடநக்ஷமா:" என்று

(௧) 𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌾𑌟𑍋𑌪𑌵𑌿𑌪𑌾𑌟𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃 ॥

இஸ்லோகத்தை யருளிச்செய்து எழுதிப்போகவிட்டருள, ஆக்கியாழ்வானும் அத்தை வாசித்து 'இப்படி ஒருவித்வானுண்டோ?' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு இத்தை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, ராஜாவும் யமுனைத்துறைவரை 'சடக்கென வருவது' என்று ஸ்வஶாஸநம் வரவிட, அந்த ராஜஶாஸநத்தையுங் கிழித்துவிட, இச்செய்தியை ராஜாவும் கேட்டு 'ஆகில், அவர் ஸாமாந்யரல்லராயிருந்தது!' என்று இவருக்குத் தண்டிகையும் சிவிகையாரையும் கொடுத்துவரவிட, இவரும் அந்தக்கநக தண்டிகையிலே ராஜாஸ்தாநத்தேற வெழுந்தருளி, (க) "ஆஶைலாதத்ரிகந்யாசரணகிஸலய ந்யாஸதந்யோபகண்டா தாரக்ஷா நீத ஸீதாமுககமலஸமுல்லாஸஹேதோஶ்சஸேதோ: ஆசப்ராச்யப்ரதீச்ய க்ஷிதிதரயுகளாதர்க்கசந்த்ராவதம்ஸாந் மீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரயுக்ம‡ஶ்ரம விமலமநாம்ருக்யதாம்மாத்ருஶோऽந்ய:" என்கிற ஶ்லோகத்தைஎழுதிப் போகவிட்டருள; ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கண்டு மிகவும்குபிதனாய் 'இவருடனே நான் தர்க்கிக்கக்கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் யமுனைத்துறைவரைப் பார்த்து 'இவருடனே தர்க்கியும்' என்ன யமுனைத்துறைவரும் ராஜாவைக்குறித்து 'நானும் இவரும் தர்க்கித்தால் வெற்றியுந் தோல்வியும் உங்களுக்குத் தெரியாது ; நாங்களிருவரும் தோற்றோமென்றுஞ் சொல்லுவதில்லை ; ஆகையாலே, ஜயாபஜயம் அறியும்படிக்கு மத்யஸ்தரான வித்வான்களை அழைப்பிக்கவேணும்' என்ன, ராஜாவும் 'அப்படியேயாம்' என்று வித்வான்களை அழைப்பித்துக் கொண்டு வித்யாஸ்தாந மண்டபத்திலே தன்மஹிஷியையுங் கூட்டிக் கொண்டிருக்க, ராஜமஹிஷியும் ராஜாவுடன் யமுனைத்துறைவரைக் காட்டி 'இவர் தோலார்: தோற்றாராகில், நான் நாய்க்கெரித்திடக் கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் தன்மஹிஷியுடன் 'ஆக்கியாழ்வான்

(க) 𑌆𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍀𑌤𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍁𑌖𑌕𑌮𑌲𑌸𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑌹𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌚𑌸𑍇𑌤𑍋𑌃। 𑌆𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌧𑌰𑌯𑍁𑌗𑌳𑌾𑌦𑌰𑍍𑌕𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌮𑌲𑌮𑌨𑌾𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥

‡ 'ஶ்ரமமுதித' என்றும், 'ஶ்ரமப்ருதித' என்றும் பாடாந்தரங்கள்.

தோற்றானாகில் இவர்க்கு அர்த்தராஜ்யந் தரக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே ஆக்கியாழ்வானும் யமுனைத்துறைவரைப் பார்த்து 'லௌகிகங்களிலே நீர் அன்றென்றத்தை நான் ஆமென்னக்கடவேன் ; ஆமென்றத்தை அன்றென்னக்கடவேன்: வென்றவன் தோற்றவன் தலையிலே தாடநம்பண்ணக்கடவன்' என்ன, யமுனைத்துறைவரும் அவனைப்பார்த்து "த்வந்மாதா ந வந்த்யா, ராஜா ஸார்வபௌம:, ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா" என்று இப்படி லௌகிகத்திலே மூன்று வார்த்தை அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் நிருத்தரனாயிருந்தான் ; பின்பு ஶாஸ்த்ரத்திலே புகுந்தவாறே †('உத்தமம் மத்யமம் அதமம் என்று மூன்று ; இதில் மூன்றுவார்த்தையிலே யாதல், ஐந்துவார்த்தையிலே யாதல், ஏழுவார்த்தையிலேயாதல் ஜயித்தாயாகில், உன்னது ஜயம்' என்று யமுனைத்துறைவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருள, அவனும் மூன்று வார்த்தையிலும், ஐந்துவார்த்தையிலும், ஏழுவார்த்தையிலும்) அதிலும் முழுக்கத்தோற்றான்: 'வென்றவன் தோற்றவன்தலையிலே தாடநம் பண்ணக்கடவனென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அதுக்கு, 'நீ ராஜபுரோஹிதனுமாய் வயோவ்ருத்தனு மாகையாலே நான் அது செய்யேன்' என்று யமுனைத்துறைவர் அருளிச்செய்ய, இத்தைக் கேட்டிருந்த வித்வான்களெல்லாரும் ஸந்தோஷித்து, இவரை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணிக்கொண்டுவர, ராஜமஹிஷியும், 'என்னை ஆளவந்தீரோ!' என்று யமுனைத்துறைவரை எடுத்தணைத்துக்கொண்டு தன்பர்த்தாவுடன் * மணிமாடமாளிகைக்குள்ளே புகுந்தாள் ; ராஜாவும் இவர்க்குத் தன் அர்த்தராஜ்யமுங் கொடுத்து இவர் தேவிகளையும் அழைப்பிக்க ஆளவந்தாரும் பத்நீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜபோகத்திலே ஸுகமே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், மணக்கால்நம்பியும் இதுகேட்டுக் கொண்டைக்கோல் கொண்டு கூத்தாடியருளி ஆளவந்தாரைக் காணவேணுமென்று பேராசையோடே அங்கேறவெழுந்தருள, அவ்விடம் ராஜபதமாய்க் கட்டுங்காவலுமாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணப்போகாமல் திருமடைப்பள்ளியிலே புகுந்து அவருக்குத் திருப்போனகம் சமைக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்து 'ஆளவந்தார் விரும்பியமுதுசெய்யுங் கறியமுது என்?' என்றுகேட்டருள, அவர்களும் 'தூதுளை' என்று

சொல்ல, நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆறுமாசம் மடைப்பள்ளிக்குத் தூதுளையிட்டு நடத்தியருளினர். இப்படி நடத்தினவிடத்திலும் ஒரு விசாரமற்றிருக்கையாலே இவரும் மூசித்து நாலுநாள் தவிர்ந்திருக்க, ஆளவந்தாரும் அமுதுசெய்யும்போது 'நாலுநாளாகத் தூதுளை யின்றிக்கே யிருப்பானென்?' என்று தளிகைக்குச் செய்கிறவர்களைக் கேட்டருள, அவர்களும் 'ஒருவ்ருத்தப்ராஹ்மணர் ஆறுமாஸமுண்டு நாடோறும் நடத்திப்போருகிறது; நாலுமூன்று நாளுண்டு தவிர்ந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி விஸ்மயப்பட்டு 'இனி அவர் வந்தவாறே நமக்கு அறிவியுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, மற்றைநாள் நம்பியும் 'இன்னமும் பார்ப்போம்' என்று தூதுளைகொண்டு எழுந்தருளினவாறே அவர்களும் ஆளவந்தாருக்கு அறிவிக்க, அவரும் 'அழையும்' என்று அருளப்பாடிட்டவாறே இவரையெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டுபோய் அவர்களும் ஆளவந்தாருக்குக் காண்பிக்க, ஆளவந்தாரும் இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தாநாபிவாதநபூர்வகமாக ஆஸநமிட்டு 'நீர் இத்தனைநாளும் நமக்கு இந்தத் தூதுளை கொண்டுவந்து இடுகிறது எதுக்காக? உமக்கு அர்த்தம் வேணுமோ? க்ஷேத்ரம் வேணுமோ?' என்று மணக்கால் நம்பியைக் கேட்டருள, நம்பியும் 'நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டா; உங்கள் பூர்வர்கள் தேடின அர்த்த மிருக்கிறது; அந்நிதி கிடக்கிற விடமும் நான் அறிவேன்; அத்தை நீர் கைக்கொண்டருளுகைக்கு நித்யமாக நாம் தேவரீர்பக்கல் வந்துபோம்படி வாசலில் தகையாதிருக்க அப்பணையிடவேணும்' என்று அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அப்படியே வாசல் தகையாதபடி கட்டளையிட, நம்பியும் அன்றுமுதல் * கீதையின் செம்மைப் பொருள் தெரியும்படி பதினெட்டு அத்யாயமும் அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஆரணஸாரமான கீதையின் உட்பொருள் கேட்டருளி ஒருநாளைக் கொருநாள் ஆர்த்திபிறந்து 'அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம் உபாயமில்லையோ?' என்று நம்பியைக் கேட்க, நம்பியும் 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கலா முபாய முண்டு' என்று ஏகாந்தத்திலே எழுந்தருளியிருந்து * மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையான சரமச்லோகார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருள, அத்தைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு நெல்லுக்குப் பால் கட்டக்கட்டத் தலைவணங்குமாபோலே சரணாகதி நெஞ்சிலே பட்டபட ஆநுகூல்யம் மிகுந்து ப்ராண்ய விஷயப்ராவண்

யாதிசயத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்தபடி கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு (க) "நசஜ்ஞாநஸ்யஸங்கோச: நசைவ யமகோசர:-தஸ்மாத் ரங்கம் மஹாபுண்யம் கோநஸேவேத புத்திமாந்" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவர்த்தகமுமாய் *நமன்றமரா லாராயப்பட்டறியாததுமாய்ப் புண்யவர்த்தகமுமான திருவரங்கன் திருப்பதியிலே அழைத்துக் கொண்டுபோய் பெரிய பெருமாளைத் திருவடிதொழப் பண்ணி (உ) "நிதிரவ்யய:" என்கிறபடியே 'உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி இதுகாணும்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாளுடைய * முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியை ஸேவித்து "பழுதே பலபகலும் போயினவென் றஞ்சி, யழுதே னரவணைமேற் கண்டு தொழுதேன்," என்கிறபடியே கீழ் இழந்த நாளைக்குக் கூப்பிட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அரங்கத்தம்மானை அநுபவித்து, "பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்றும் (ங) "க்ஷேத்ராணி மித்ராணிதநாநி நாதபுத்ராஸ்சதாரா:பஸவோக்ருஹாணி-த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர் பவந்திஸர்வேப்ரதிகூலரூபா:" என்றுஞ்சொல்லுகிறப்ரதிகூலங்களையெல்லாம் பரித்யஜித்து, (ச) ", ஸர்வஸங்காந்பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாகபூர்வகமாக ஆச்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, 'அண்டர்கோனணியரங்கனென்ன திமுதினைக், கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்கிறபடியே வேறொருவிஷயம் அறியாதே (ரு) "பராத்மநி யோரக்தோ விரக்தோ஽பராத்மநி" என்கிறபடியே அபராத்மநி வைராக்யமுடையராய்ப் பராத்மா ஸக்தசித்த

(க) 𑌨 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌃 𑌨𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍋 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥"

(உ) 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃

(ங) 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌥 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 ॥

(ச) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 (ரு) 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥

ராய்ப் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கிற காலத்திலே, பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரிய திருமலைநம்பி மாறனேரிநம்பி திருக்கச்சி நம்பி ஆளவந்தாராழ்வான் திருமாலையாண்டான் வானமாமலையாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான் ஈசனுண்டான் சீயராண்டான் திருக்கூரப்பன் திருமோகூரப்பன் திருமோகூர்நின்ருன் தெய்வப்பெருமாள் வகுளாபரணஸோம யாஜியார் திருக்குருகூர்தாஸர் திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர் வடமதுரைப்பிறந்தான் ஆட்கொண்டியம்மங்கி என்று இவ்விருபது முதலிகளும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தார்கள்.

இவர்களெல்லாரும் வித்வான்களுமாய்த் தர்ஶநப்ரவர்த்தகருமா யிருக்கிறகாலத்திலே, மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரைப்பார்த்து 'இன்னமொரு ரஹஸ்ய விஶேஷம் குருகைகாவலப்பன் பக்கலிலேயுண்டு; அங்கேபோய்க் கேளும்' என்று அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் 'அதுவென்? தேவரீருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷம் இன்றிக்கே போவானென்?' என்ன, நம்பியும் 'உங்கள் திருப் பாட்டனாரான நாதமுனிகள், எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷத்தை அருளிச்செய்யத் தேட, அவரும் 'பிணங் கிடக்க மணம் புணரலாமோ? ஶரீராவஸாநதஶையிலே அப்யஸிக்கவமையும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்; ஆகையாலே, அந்த ரஹஸ்ய விஶேஷம் இல்லையாய்த்து' என்ன, 'ஆகில், அங்கே கேட்போம்' என்று கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தார் தர்ஶநம்நிர்வஹிக்க,

கண்டு செய்ததுவாய்த்து ஸ்ரீமானாய் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே வாழ்கிற காலத்திலே மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:—ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், † சிறுப்புள்ளூருடைய பிள்ளை, வங்கிப்புரத்தாச்சி என்று இவர்களாவர்.

இவர்களுக்கு நம்பி தர்ஶநதாத்பர்ய விஶேஷங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, தம் அந்திமதஶையிலே ஆளவந்தாரைப் பார்த்து நாதமுனிகளோடு உபய ஸம்பந்தமுடையவரான நீர் அவர் திருவடிகளை உமக்குப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விஶ்வஸித்து, உம்மைப்போலே ஒரு தர்ஶந ப்ரவர்த்

† 'சிறுப்புள்ளூருடைபிள்ளை' என்று பிரதிபேதம்.

தகரையும் உண்டாக்கியருளிக் கோயிலை விடாதேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர். இத்தால் ஆசார்ய பரமாசார்யர்களுடைய திவ்யாஜ்ஞாபரிபாலநம்பண்ணி உபயருடைய உத்தேஶித்தபடி கண்டு உகந்தார் இவர் ஒருவருமேயிறே. மணக்கால்நம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபடி கண்டு ஆளவந்தாருள்ளிட்ட முதலிகளெல்லோரும் மிகவும் அவஸந்நராய் ஶோகித்துத்தங்களிலே தரித்து நிற்க, ஆளவந்தாரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யமெல்லாஞ் செய்தருளினர்.

மணக்கால்நம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் மகம்.

அவர்தனியன் - (க) "அயத்நதோ யாமுநமாத்மதாஸ மலர்க்கபத்ரார்ப்பணநிஷ்க்ரயேண - யஃக்ரீதவாநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமாமிதம் ராமமமேய ஸத்வம்."

அநந்தரம் ஆளவந்தாரும் முதலிகளும், அப்பன் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேற வெழுந்தருளி 'இவரை ஸமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது' என்று தும்முதல் இருமுதல் அடியோசைப் படுத்துதல் செய்யாதே மௌனத்தோடே சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதே நிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கிறவர், பின்னே திரும்பிப் பார்த்தருளி 'இங்கே சொட்டைக்குலத்தவர் ஆரேனும் வந்தாருண்டோ?' என்று கேட்டருள, ஆளவந்தாரும் 'அடியேன் யமுனைத்துறைவன் விடைகொண்டிருக்கிறேன்' என்று எழுந்திருந்துவந்து அப்பன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்து 'அடியோங்கள் சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரியாதபடி நிற்கத் தேவரீர் இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென்?' என்று கேட்டருள, அப்பன் அருளிச்செய்தபடி:—'அடியேனும் தானுமாய் அநுபவியாநின்றால் பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கி யணைத்தாலும் அவள்முகங்கூடப் பாராத ஸர்வேஶ்வரன், என் தோள்களை யமுக்கி நாலுமூன்றுதரம் சுவர்ப்புறத்து எட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி அவன்

(க) அயத்நதோ யாமுநமாத்மதாஸமலர்க்கபத்ரார்ப்பணநிஷ்க்ரயேண । யஃக்ரீதவாநாஸ்திதயௌவராஜ்யம் நமாமி தம் ராமமமேய ஸத்வம் ॥

பார்க்கும்போது சொட்டைக்குலத்திலுள்ளார் பரேனும் வந்தாருண்டாகவேணுமென்று இருந்தேன் காணும்' என்று அருளிச்செய்தார். ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுப் போரவித்தராயருளி 'அடியேனுக்கு இந்த யோகரஹஸ்யத்தை அருளிச்செய்ய வேணும்' என்று அப்பன் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக்கொண்டு விழுந்து கிடக்க, அப்பனும் உகந்து 'அப்படியே செய்கிறோம்; என்றுமுடிபிடித்தெடுத்து நம்முடைய ஶரீராவஸாநத்திலே சொல்லுகிறோம்; வருகிற புஷ்யமாஸத்திலே குருபுஷ்யயோகத்திலே அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே நமக்கு ஶரீராவஸாநமாயிருக்கும்; அதுக்கு முன்னே எழுந்தருள வேணும்' என்று திருமுகமெழுதிக்கொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பெருமாள் திருவத்யயநத் திருநாளிலே, திருவத்யயநங்கேட்டருளும்போது ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் "கெடுமிடர்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபிநயித்துப் பாடியருளுகிறவர், ஆளவந்தார் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக் கறியச்சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள ஆளவந்தாரும் இத்தைக் கேட்டருளி 'ஆழ்வாருடைய தமர்களிலே, அந்தர்ப்பூதமாம்போது திருவநந்தபுரம்புக்கு ஸேவிக்கவேண்டியிருந்தது' என்று, அப்போதே திருவோலக்கத்தினின்றும் எழுந்திருந்து பெரிய பெருமாளுக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவரநுமதிகொண்டு புறப்பட்டருளி, மடத்துக்குக்காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டானை வைத்துத் திருவநந்தபுரத்துக்கு எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற அநந்தபுரத்தம்மானையும் த்வாரத்ரயேண திருவடி தொழுது அங்கே எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே, ஸந்நிதிமுதலிகளைப் பார்த்து 'குருகைகாவலப்பன் நமக்கிட்டுத் தந்த திருமுகத்தைக் கொண்டு வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, பார்த்தருளி, மாஸமும்திவஸமும் அன்றாயிருந்தபடியாலே 'ஒரு புஷ்பகவிமாநம் பெற்றிலோமே!' என்று போர ஶோகார்த்தராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க;

தெய்வவாரியாண்டானுக்கு ஆளவந்தார் விஶ்லேஷம் பொறாமல் திருமேனி ஶோஷிக்க, இங்கிருந்த முதலிகள் இவர்க்கு வைத்யர்கள் பலரையும் அழைத்துப் பார்ப்பித்தவிடத்தில் அவர்கள் 'இவர்க்கு விஷயஸ்ப்ருஹையாக்கும் இப்படியாய்த்து' என்ன, 'உமக்கு எந்தவிஷயத்திலே ஸ்ப்ருஹை இருக்கிறது?" என்று முதலிகள் கேட்க அவரும் அடியேனுக்கு ஆளவந்தார்விஷயமொழிய வேறொருவிஷயமுண்டோ?' என்று அருளிச்செய்ய, 'ஆகில், இவரை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கோள்' என்று வைத்தியர்கள்பலருஞ் சொல்ல, முதலிகளும் இவரைக் கட்டணத்திலே கொண்டுபோக, ஒருநாளைக்கொருநாள் திருமேனியில் வாட்டந்தீர்ந்து பின்பு நடக்க வல்லவராய் வருகிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் திருவநந்தபுரத்தினின்று மீண்டு எழுந்தருளுகிறவழியிலே திருவநந்தபுரத்துக்கு அரைக்காதவழியிலே கரைமனையாற்றங்கரையிலே விட்டு எழுந்தருளியிருக்க, தெய்வவாரியாண்டானும் ஆளவந்தாரை ஸேவித்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டு விழுந்துகிடக்க ஆளவந்தாரும் இவர் எழுந்திருக்கமாட்டாமற் கிடக்கிறபடியைக்கண்டு 'பெருமாள் ஸ்வதந்த்ரருமாய் ஶேஷருமாயிருக்கையாலே ஸ்ரீபரதாழ்வான் வைத்தவிடத்தே யிருந்தார்; அடியேன் ஸ்வதந்த்ரனுமன்றிக்கே ஶேஷனுமன்றிக்கே யிருக்கையாலேயிறே நீர் வைத்த விடத்தில் இராமல் வந்தது' என்று அருளிச்செய்ய, இத்தைக்கேட்ட தெய்வவாரியாண்டானும் 'வந்து ஸ்வரூபஹாநிபட்டேன்!' என்று மிகவும் ஸத்தை குலைந்துகிடக்க, இவர்எழுந்திராதபடி கண்டு 'என்னை ஸ்வதந்த்ரனும் ஶேஷனுமாக்கினொழிய எழுந்திரேனென்று கிடக்கிறீரோ?' என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய, தெய்வவாரியாண்டானும் இவ் வார்த்தையைக்கேட்டு 'வந்து ஸ்வரூபஹாநிபட்டவோபாதி இதுவும் ஒரு ஸ்வரூபஹாநியாயிற்றே! என்று பரபரவென்று எழுந்திருந்து நிற்க, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் (க) "ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்ற இளையபெருமாள் நிலை இவர்க்கு உண்டாய்த்து, என்ன, ஆளவந்தாரும் 'ஈதொரு அதிகார விஶேஷம் இருந்தபடி என்தான்!, என்று போரவுகந்தருளி மிகவும் மெலிந்தீரே!, என்று முதுகு தடவி அதிகருபார்த்ரசித்தராய்" 'திருவநந்தபுரத்துத் திருக்கோபுரம் அதோ தோன்றுகிறது; அங்கே போய் * ஆயிரம்பைந்தலை யநந்தசயநனை ஸேவித்துவாரும், என்று அருளிச்செய்ய, இருவரும் 'என்னுடைய திருவநந்தபுரம் எதிரே வந்தது என்று ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரைக் காட்டியாள ஆளவந்

(க) ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ

தாரும் (க) "யேநைவகுருணா யஸ்ய ந்யாஸவித்யாப்ரதீயதே-தஸ்ய வைகுண்டதுக்தாப்தி த்வாரகாஸ்ஸர்வஏவஸ:" என்றும், "வில்லார் மணிகொழிக்கும் வேங்கடப்பொற்குன்றமுதல்'செல்லார் பொழில்சூழ் திருப்பதிகளெல்லாம், மருளாமிருளோட மத்தகத்துத்தந்தா' ளருளாலே வைத்தவவர்" என்றும், "நின்றவண்கீர்த்தியும்" என்று தொடங்கி உன்னிணைமலர்த்தாள் என்றனக்குமது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே விசேஷாதிகாரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிக்கொண்டுமீண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளையும் ஸேவித்துக்கொண்டு (அங்கே தாமும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுமாக விருந்து தர்சநம் நிர்வஹித்தருளுகிறபோது) 'இனிமேல் தர்சநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?' என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவரையுங்காணாதே முசித்துச் சிந்தித்திருக்கிறகாலத்திலே:—

இளையாழ்வார் வைபவம்.

ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயித்த முதலிகளில் பெரியதிருமலைநம்பி "வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியேதிருவேங்கடமுடையானை* அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்துஸேவித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க, அவருடன் பிறந்தபெண்பிள்ளைகளாய் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரென்றும் பெரியபிராட்டியாரென்றும்பெபரையுடைய இருவரிலே,மூத்த ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேசவப் பெருமாள் என்கிற ஸர்வக்ரதுதீக்ஷிதர்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள்; இளைய ஸ்ரீ பெரியபிராட்டியார் மழலைமங்கலத்தில் வட்டமணிக் குலத்திலே கமலநயநபட்டரைத் திருமணம் புணர்ந்தாள். அவர்களும் தந்தாம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலத்திலே,— (உ) "அநந்த:ப்ரதமம்ரூபம் லக்ஷ்மணஸ்சததஃபர: - பலபத்ரஸ்த்ருதீயஸ்துகலௌகஸ்சித் பவிஷ்யதி" என்கிற வசநத்தின்படியே திருவநந்தாழ்வானும், கலியுகத்திலே

(க) 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

(உ) 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃 । 𑌬𑌲𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍌 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

அகிலாத்மோஜ் ஜீவநார்த்தமாகத் தம்திருவவதாரத்துக்கு இடம் பார்த்து ராமதிவாகராச்யுதபாநுக்கள் கௌஸல்யா தேவகீ தேவிகளுடைய கர்ப்பங்களை விரும்பினாப் போலே ராமாநுஜதிவாகரராய் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியார் கர்ப்பத்தை ப்ராபித்தருளி, (க) "ஸ்ருதிர்நஷ்டாஸ்ம்ருதிர்லுப்தா ப்ராயேணபதிதாத்விஜா:-அங்காநிசவிஸீர்ணாநி ஹாவ்ருத்தோவர்த்ததேகலி:" என்கிறபடியே கலி ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற *இருள்தருமா ஞாலத்திலே "கலியுங்கெடுங் கண்டுகொண்மின்" என்கிறபடியே *கலியிருள்நீங்கிப் *பெரிய கிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகும்படி "தீர்லப்தா" என்கிற கணக்கின்படியே சகவர்ஷம் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்தொன்பது சென்ற வர்த்தமாந பிங்களஸம்வத்ஸரத்தில் ஸ்ரீமத்தான சைத்ரமாஸத்தில் ஸுக்லபக்ஷத்தில் பஞ்சமி குருவாஸரஸஹிதமான திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்திலே ஸுபமுஹூர்த்தத்திலே * பாரெல்லாம் உய்யும்படி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள, ஆஸூரிகேசவப்பெருமாள் இவர்க்கு ஜாதகர்மம் செய்தருளினர்.

இச்செய்தியைப் பெரிய திருமலைநம்பி கேட்டருளி, ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறச் சென்று ஸர்வக்ரது கேசவஸோமயாஜியாரைக் கண்டு ஸத்கரித்து அவர் புத்ரனையும் * முகவொளிதிகழக் கடாக்ஷித்தருளி, 'இவன் ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நன்;ஸகலஸாஸ்த்ரங்களையும்அதிகரிப்பன்; ஆகையாலே, (உ) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிற இளையபெருமாள் திருநாமம் சாத்துகைக்குத் தகுதியாயிருந்தான்' என்று பன்னிரண்டாந்திவஸத்திலே (௩) "தக்ஷிணந்து புஜம் பூர்வம் சக்ரேணப்ரதபேச்சிஸோ:-வாமாம்ஸம்ப்ரதபேத்பஸ்சாத் ஸங்கேநைவ த்விஜோத்தம:" என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகரணத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'இளையாழ்வார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப்பின்பு அந்நப்ராஸநசௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத் காலங்களிலேஸாஸ்

(க) 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑌲𑌿𑌃 ॥

(உ) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃

(௩) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌶𑍋𑌃 । 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥

த்ரோக்தப்ராகாரத்திலே செய்விக்க, இளையாழ்வாரும் அங்கோபாங்கங்களோடே கூடப் பதக்ரமஸஹிதமாக வேதாத்யயநத்தையும் பண்ணிச் சதுர்த்தஶவித்யாபாரங்கதராய், ஷோடஶகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப் போலே ஷோடஸகர்மஸம்ஸ்க்ருதராய் ஷோடஶவார்ஷிகரானவாறே, ஸர்வோபகாரக்ஷமமான க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை அங்கீகரித்தருளி, பெருமாள்கோயிலுக் கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொரு ஏகதண்டியாயி ஸந்யாஸி பூர்வபக்ஷவேதாந்தம் வாசிப்பிக்கிறானென்று கேட்டருளி, அங்கே எழுந்தருளி, அவன் பக்கல் ஶ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹஶ்ரோதாவாய் வேதாந்தம் வாசித்தருளாநிற்க,

அவ்வளவிலே மழலை மங்கலத்துக் கமலநயநபட்டருக்கு ஒரு புத்ரன் அவர் பத்நி பெரியபிராட்டியாரிடத்திலே க்ரோதந ஸம்வத்ஸரத்தில் தைமாஸமும் பௌர்ணமியும் ஸோமவாரமுங்கூடின புநர்ப்பூச நக்ஷத்ரத்திலே அவதரித்தருள, ஜாதகர்மாநந்தரம் திருமலை நம்பியும் அங்கேற வெழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங் கண்டு ஸத்கரித்துப் பெரியபிராட்டியார் புத்ரனையும் தம் *தாமரைக்கண்களால் நோக்கி, 'இவன் ஸதாத்மகுணங்களையுடையனாய், ஸர்வ வித்யைகளையும் அதிகரித்து வைதிகபக்ஷவானாம்' என்று திருவுள்ளம் உகந்தருளி, கமலநயநபட்டரைக்கொண்டு 'கோவிந்தன்' என்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தருளினார். இவரும் சௌளோபநயநாதிஸம்ஸ்காரவிஶிஷ்டராய் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை ப்ராபித்தருளி ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசன்ஸிடத்திலே இளையாழ்வார் வாசிக்கிறாரென்று கேட்டுப் போர ஆசையோடே அங்கே வந்து தாமும் வேதாந்தம் வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

யாதவப்ரகாசனும், (க) ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்துக்கு 'கண்டத்வ முண்டத்வ பூர்ணஶ்ருங்கத்வங்கள் ஒரு கோவ்யக்தியிலே கடிக்கும்போதிறே ப்ரஹ்மத்துக்கு இந்த விஶேஷணம் கூடுவது' என்று அபார்த்தப்ரதிபாதநம்பண்ண, இளையாழ்வார் அத்தை நிஷேதித்து 'ஸத்யஶப்தத்தாலே க்ஷணிக வ்யாவ்ருத்தியையும், ஜ்ஞாநஶப்தத்தாலே அசித்வ்யாவ்ருத்தியையும், அநந்தஶப்தத்தாலே †பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்தியையும் பண்ணி, சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய் நித்யமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம்' என்ன, அவனும் ஹூங்காரம் பண்ணினான்.

பின்பு ஒருநாள், இளையாழ்வார், யாதவப்ரகாசனுக்கு அப்யஞ்ஜநத்தொழில் செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே (உ) "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீக மேவமக்ஷிணீ" என்கிற ஶ்ருதிக்கு அவன் அநுசிதார்த்தஞ்சொல்ல, அதுகேட்டுஇவர்க்கு ஶோகமுண்டாய் அந்தஶோகாஶ்ரு அவன் தொடையிலே விழ, அது நெருப்புப்பட்டாற்போலே அவன் தொடையைச் சுட, அவனும் பதறி இவர்முகத்தைப்பார்த்து 'உமக்குத் துக்கமாவானென்?' என்ன, இவரும், 'கம்பிபதீதிகபிஃ" என்று ஸூர்யனாய் (உ) "ஆஸ உபவேஶநே" என்று உபவேஶநமாய், ஸூர்யாஶ்ரயணத்தை யுடைத்தான கமலம்போலே என்று இத்யாதி யோஜனையிருக்க, அயதார்த்தங்கேட்டவாறே துஃகமாயிற்று' என்ன, யாதவப்ரகாசனும் அதுகேட்டுக்குபிதனாய் 'நான்சொன்னபடிகேட்கில் வாசித்திரும்; இல்லாவிடில் விட்டுப்போம்' என்ன, இவரும் அப்படியே *சிந்தைகலங்கித் தவிர்ந்திருக்க,

அவனும் ஏகாந்தத்திலே தன்னுடையஶிஷ்யர்களில் அநுகூலரை அழைத்து 'நீங்கள் நான்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க இளையாழ்வான் ஒருவனுமே எதிர்த்தட்டாக வாதியா நின்றான்; இவனாலே நம்முடைய அத்வைதரீதி சிறுக்கும்; இவன்முடியும் விரகு என்?' என்று கேட்க, அவர்களும் பலபடி படும்வகை சொல்ல, அவனும் 'அவ்வோவகைகளுக்குப் பழிபாவங்களுண்டாம்; அவைவாராமல் நினைத்தபடி கூடுகைக்கு மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக்குகையே என்னகவாயில் உள்ளது' என்ன, அழகிதென்று ஸர்வரும் ஐகமத்யம்பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதநன் தர்மபுத்ரர் விஷயத்திலே ஜதுக்ருஹத்திலே விஶஸநம் எண்ணினாற்போலே அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து 'நீரில்லாவிடில் எங்களுக்கு ஒருசாயலாயிருக்கிறது, கோபியாமல் க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்தும்' என்று நன்மையுரைத்து உள்ளிட்டுக்கொண்டு, ஒருநாள் கங்காயாத்

(க) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

(க) 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑍇𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀

(உ) 𑌆𑌸 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇

† 'சேதநவ்யாவ்ருத்தியையும்' என்று பாடாந்தரம்.

ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப்போம்போது, நின்றநின்றவிடங்களிலே இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூட்டரவுபடாதபடி பண்ணிக்கொண்டு ஹாத்ரகோடிமணிதஶிஷ்யர்கள் சுஶ்ரூஷிக்க வழி செல்லாநிற்க, விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒரு பள்ளக்கரையிலே ஜலஸ்பர்ஶார்த்தமாக இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூடிநின்றவாறே, கோவிந்தபட்டரும் விஜநமான ஸமயம் அறிந்து இவர்களுடைய கங்காயாத்ரா நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்றுபோகச் சொல்லித் தாம் ஒருவரே போந்தார்.

இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டுக் குறுக்கறுத்துப்போய் ஒருமரத்தடியிலே நின்று பார்க்க, அவ்விடம் *வெம்பியெரிகானகமாய் நிர்ஜலப்ரதேஶமுமாய் ஶுஷ்ககண்டகாவ்ருதமாய் “பொருந்தார்கைவேல் நுதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கள் குருதி சோர, விரும்பாதகான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசிநோய்கூர” என்கிறபடியே * ஊன்று வெம்பரற்களை யுடைத்தாய்த் தீக்ஷ்ண தாபகர ரவிகிரணங்களையுடைத்தான (க) “விந்த்யாடவீஷ்வதோயாஸு” என்று சொல்லுகிற விந்த்யாடவியாயிருக்க, சிறந்த அக்காட்டிலே தனியே நின்று *ஆவாரார் துணையென்று *பக்கம்நோக்கி “வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்” என்னும்படி திக்விப்ரமம்பிறந்து * மதியெல்லா முள்கலங்கி அடியிடத் திமிர்த்துக்கொண்டு திகைத்துநிற்க, ஸர்வேஶ்வரனும் (உ) “நாஹமாத்மார்த்தமாரபே மத்பக்ஷைஸ் ஸாதுபிர்விநா” என்றிருக்குமவனுகையாலே (௩) “ஸதாரஸ்ஸர்வஸுலப:” என்கிறபடியே *வாளும் வில்லுங் கொண்டு *இடர்கெடப் பத்நீஸஹிதனாய் ஒருவில்லியாய் வந்து இவர் முன்னே தோன்ற, இவரும் அவர்களைக் கண்டு கலக்கந்தீர்ந்து உள்ளந்தேறி நின்று ‘நீங்கள் எங்கு நின்றும் வந்திகோள்? எங்கேறப் போகிறிகோள்?’ என்று கேட்க, அவர்களும் ‘உத்தரதேசத்தில் ஸித்தாஶ்ரமத்தினின்றும் வருகிறோம்; ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரமேறப் போகிறோம்’ என்ன இவரும் ‘நானும் உங்களுடனே புண்யகோடியேற வருவானாக நினைத்திராநின்றேன்’ என்ன, ‘நல்லது, வாரும்’ என்று அவர்கள் முன்னடியிட, இவரும் அவர்கள்பின்னே செல்ல, அவர்களும் ஸ்வாதீநமாக வழி நடத்த, விந்த்யம்பிற்காலித்து ஸந்த்யாகாலமானவளவிலே, காலோசித கர்மாநுஷ்டாநங்களையுஞ் செய்து அவர்களுடனே ஓரிடத்தே, உபவஸித்திருக்க *வல்லிரவாய் முன்னடிதோன்றாமல் காடாந்தகார வ்யாப்தமாய் *கள்ளிரவானவாறே *கண்புதையமூடி ஒருராஜவ்ருக்ஷத்தடியிலே யிருந்தார்கள்; அப்போது வ்யாதபத்நியும், நல்ல தண்ணீர்மடுக்க ஆசைப்பட, வ்யாதபுருஷனும் ‘விடிவோரை ஸமீபத்தில் பாநார்ஹமான கிணற்றிலே மதுரநிர்மலஶீதளகந்தயுத பாநீயம் காட்டுகிறேன்’ என்ன இளையாழ்வாரும் அதுகேட்டு ‘ஐயோ! பரமோபகாரிகளான இவர்களை லப்தமநோரத ராக்குகைக்கு இது நமக்கு அநபிஜ்ஞதேஶமாய்விட்டதே!’ என்று நிர்விண்ணராயிருக்க, *கனவிருளகன்று *கீழ்வானம்வெள்ளென்றவாறே *கொழுமலரணவிக் கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் வீச, *அரியென்ற பேராவங்கேட்டு எழுந்திருந்து சடக்கெனக் காலிககர்மத்தைச்செய்து, வழிநடத்துமவர்களைத்தேடிக் காணுமல் ஸர்வதோதிக்கமாக நோக்கிக் கூப்பிட்டு நாலடி தோன்றினவழியே நடந்துவர, *கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந்தணைய ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்களாகத் தோற்றக் கண்டு ‘நேற்று நின்ற நிலைக்கு இப்படியும் †ஒரு நல்விடிவு காணப்பெற்றதே!’ என்று போர ஆஶ்சர்யயுக்தராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலிரண்டுபேருமாய் நிற்கக் கண்டு, இவரும் ‘இது எத்தேசம்? எவ்வூர்?’ என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் ‘இதென்ன ப்ராஹ்மணு! புண்யகோடிவிமாநம் முன்னேநிற்கத் தெரியாதோ?’ என்ன இவரும் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவண வதம்கேட்ட பிராட்டியைப்போலேயும், (க) “த்ருஷ்டாஸீதா” என்ற வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமாளைப் போலேயும் மதுவநத்திற் புகுந்த திருவடிகளைப்போலேயும் தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய், அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமாளுமாக நினைத்து, க்ருஷ்ணவதார ஸௌலப்யத்தை நினைத்து “எத்திறம்!” என்ற ஆழ்வாரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்.

(க) 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌟𑌵𑍀𑌷𑍍𑌵𑌤𑍋𑌯𑌾𑌸𑍁

(உ) 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾

(௩) 𑌸𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃

(க) 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾

† ‘ஒருவெளிநாடு’ என்றுபாடாந்தரம்.

பின்பு (க) "ஸைநைராஸ்வாஸிதஸ்ஸ்வயம்" என்னும்படியே தன்னிலே வ்யாமோஹம் தெளிந்தவாறே (உ) "ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகே" என்னும்படியே கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனை ப்ரமிப்பித்தாற்போலே என்னையும் *நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து, *உருக்காட்டாதே ஒளிப்பதே!' என்று பலவகை சொல்லிப் புலம்பித் தம்மிலேயுள்ளந்தேறி, ஆநந்த நிர்பரராய்ப் பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலே சென்று வையமாளிகையேறி "தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளன்" என்னும்படி * திருப் பொலிந்த சேவடிகளை ஸேவித்து எழுவது தொழுவதாய் ஆநந்தாஸ்ருக்கள் பனிப்பப் புளகீக்ருதகாத்ரராய் ஆநந்தித்து, அவன் அந்தர்த்தாநம் பண்ணினதின் கருத்தறிந்து அச்சாலைக்கிணற்றிலே பேரருளாளர் திருவாராதநத்துக்கு உதவத் திருமஞ்சநங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்துப் போராநின்றார்.

அங்கே யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாக இவர்கள் வருமளவும் நிற்க, அவ்வளவிலே கோவிந்தபட்டர் வர 'வந்தீரோ? இளையாழ்வார் எங்கே?' என்று கேட்க, 'அவரை நான் கண்டிலேன்' என்ன, அவனும் தன் ஸமீபவர்த்திகளைப் பார்க்கவிட, அவர்களும் தேடிப் பார்த்துக் காணாமையாலே 'ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோ!' என்று ஸர்வரும் து:காகுலராய் முன்னே நடந்து ப்ரயாணகதியிலே போய்க் கங்காதீரத்தையடைந்து கங்கையிலே மாகஸ்நாநம் பண்ணநிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தபட்டர், அகமர்ஷண ஸ்நாநம் பண்ணுகிற போதிலே ஒரு லிங்கம் கையில் வந்துசேர, விஸ்மிதராய் இதென்னென்று யாதவப்ரகாசனுக்குக் காட்ட, போரப்ரீதனாய் 'நீர் தெய்வஜ்ஞராகையாலே கங்காஸ்நாந பலம் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காதரனே கைபுகுந்தான்' என்று யாதவப்ரகாசனும் இவரிடத்தே விசேஷப்ரதிபத்தியுக்தனாக, எல்லாரும் லிங்கம் கைசேர்ந்ததுவே நிரூபகமாக இவர்க்கு 'உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனார்' என்று பேரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும் கங்காஸ்நாநம் பண்ணி மீண்டு ஜகந்நாதம் அஹோபிலம் வழியாக வர, உள்ளங்கைகொணர்ந்த

(க) ஸைநைராஸ்வாஸிதஸ்ஸ்வயம்

(உ) ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகே

நாயனாரும் 'இந்தலிங்கத்தை ஒரு உசிதஸ்தலத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்' என்ன, யாதவப்ரகாசனும், அப்படியே செய்யும்' என்று இவரை மார்க்கமத்யே அனுப்பிவிட்டுப் பெருமாள் கோயிலேறப் போந்தான்.

பின்பு உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் தம்ஜந்மபூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று அங்குள்ள அசேஷவித்வந்மஹாஜநங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்தலிங்கத்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டிபித்துத் தத்பக்தராயிருக்கிறவளவிலே, காளஹஸ்திநாதன் இவர் இருப்புக்குவிரும்பி 'நீர் நம் பக்கல் வந்திருக்கவேணும்' என்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்நங்காட்டித்தன்ஸ்தாநத்தார் ஸ்வப்நத்திலும் 'உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று ப்ரேரிக்க, அப்படியே அனைத்துக் கோத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து இவரைப் பலவகை பஹுமாநம் பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்தாநநிர்வாஹத்துக்கு வேண்டின இலச்சினை மோதிரமுங்கொடுத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்யராக்க, இவரும் தத்பக்தியுக்தராய் அங்கே யிருந்தார்.

அநந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் பெருமாள் கோயிலிலேவந்து இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டு மிகவும் சந்தோஷித்து, விந்த்யப்ரதேசத்திலே உம்மைக் காணாமையாலே அத்யந்தாஸங்கைபண்ணிக் கனக்க நிர்வேதப்பட்டிருந்தோம்; இவ்வளவு காணப்பெற்றதே!' என்ன, இவரும் வழிதப்பிக் காணாமல் அகன்றுபோய் வில்லிவ்யாஜந போந்த வ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தாரமாகச் சொல்ல, அவனுங் கேட்டு 'இவர்நடை லோகாதீதமா யிருந்தது' என்று நினைத்து ஸாபரீதனாய் ஸ்வகோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்தத்தை நடத்தா நிற்க,

அவ்வளவிலே, இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர் ஸந்நிதியினின்றும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமாளைத் திருவடி தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விசேஷங் கேட்டருளும்போது ப்ராஸங்கிகமாக "யாதவப்ரகாசனென்பானொரு ஏகதண்டிஸந்யாஸிபக்கல் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் இளையாழ்வாரென்றொருவர் வேதாந்தம் வாசியாநிற்க,

(க)''ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம'' என்கிற ஶ்ருதிவர, அவன் அதுக்குவ்யாவ்ருத்தி தோன்ற அர்த்தஞ்சொல்ல, இளையாழ்வாரும் குணயோகம் சொல்லலாயிருக்க வ்யாவ்ருத்தி சொல்லல் சேராதென்ன, அவனும் ஹூங்காரம்பண்ணினன் ; பின்னையும் ஒருநாள் இளையாழ்வார் அவனுக்கு அப்யஞ்ஜந மிடும்போது (உ) '' தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ'' என்கிறதற்கு அநுசிதார்த்தஞ் சொல்லக் கேட்டு க்லேசிக்கும்போது ஶோகாஶ்ரு அவன் தொடையிலே விழ அது நெருப்புப்பொறிபட்டாற்போல் வேக, அவனும் பதறி இவர் முகத்தைப் பார்த்து க்லேஶஹேதுவேதென்ன, இவரும் ஸூர்யனைக் கண்டு அப்போதலர்ந்த கமலம்போலவிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்களென்று இங்ஙனே யோஜனை யிருக்க அபார்த்தங் கேட்டவாறே க்லேசமாயிற்று என்றார்'' என்ற இந்தவ்ருத்தாந்தங்களை ஸவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி (ங) ''அஸந்த ஏவாத்ர ஹி ஸம்பவந்தி, ஹஸந்தி காயாமிவ ஹவ்யவாஹா: - அத்ரைவ ஸந்தோபி ஸம்பவந்தி தத்ரைவஸாபஸ் ஸரஸீருஹாணாம்'' என்கிறபடியே இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற் போலே இவ்விபூதியிலே இப்படியும் ஒருமஹாநுபாவனுண்டாகப் பெற்றதே !' என்று ப்ரீதராய், அப்பொழுதே அவரைக் காணவேணுமென்னும் பேராசையோடே முதலிகளும் தாமுமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவாநுமதிகொண்டு எழுந்தருளி, பயணகதியிலே திருக்கோவலூர் வழியாக வந்து ஆழ்வார்கள் நாயனாரையுந் திருவடிதொழுது (ச) ''பூர்ணமபிஸர்வாஸாம்ஶ்ரேஷ்டாபாபஹாராஹிஸா - நாம்நாகாஞ்சீதிவிக்யாதாபுரீபுண்ய விவர்தநி ''

(க) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

(உ) 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑍇𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀

(ங) 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌶𑌾𑌪𑌸𑌰𑌸𑍀𑌰𑍁𑌹𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍॥

(ச) 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌾𑌹𑌿𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀 ॥

என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தை யுடைத்தான பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருள † (திருக்கச்சிநம்பியும் 'ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினார்' என்று கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்துடனே எதிர்கொள்ள வெழுந்தருள,) அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வரந்தரும் பெருமாளரையரும் ஸ்ரீசடகோபனும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களுங் கொண்டு அதிஸம்ப்ரமத்துடனே எதிர்கொள்ள ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணித் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்தருள, திருக்கச்சிநம்பியும் மிகவும் உகப்போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்து ஸேவிக்க, ஆளவந்தாரும் அதிப்ரீதியுடனே அவரை முடிபிடித்தெடுத்து 'ஸ்ரீ கஜேந்த்ரதாஸரே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்கமான திருவாலவட்ட கைங்கர்யம் அவிச்சிந்நமாக நடந்துவருகிறதோ?' என்ன, அவரும் வாய்புதைத்து 'தேவரீருடைய க்ருபையாலே பேரருளாளர் கண்டருளுகிறார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பின்பு நம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு ''உலகேத்து மாழியா னத்தியூரான்'' என்கிற அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்பதாகப் புகுந்து ப்ரதமம் பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரைத் திருவடிதொழுது ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளாநிற்க, (க) ''உதக்பஶ்சிமபாகஸ்தம்வல்மீகம்மஹதாகிரே:- பூஜநீயஶ்சதத்ராஸ்தே ஶேஷ:பணப்ருதாம்வர:'' என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின் ஸமீபத்திலே திருவநந்தாழ்வானையும் அதுக்குக் கிழக்காகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும் ஸேவித்து ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாகப் பேரருளாளரை ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணிக்கொண்டு வாராநிற்க, ஆளவந்தாரும் 'இவர்களிலே இளையாழ்வார் ஆர்?' என்று நம்பியைக் கேட்டருள, அவரும் 'சிவந்து நெடிவயராய் (உ) ''ஆயதாஶ்சஸுவ்ருத்தாஶ்சபாஹவ:'' என்கிறபடியே ஆஜாநுபாஹுவாய் நடுவே வருகிறவர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரஸந்ந மதுரகம்பீரநயநங்க

(க) 𑌉𑌦𑌕𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌥𑌂𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 । 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌃𑌫𑌣𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌃 ॥

(உ) 𑌆𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

ளாலே பூயோபூய: செவ்வரிபோட அவரைப் பார்த்தருளி ‘*ஆம் முதல்வன் இவன்’ என்று விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளி, பெருமாளைநோக்கி, (க) “யஸ்யப்ரஸாதகலயாபதிரஶ்ஶ்ருணோதி பங்கு:ப்ரதாவதிஜவேநசவக்திமூக: - அந்த:ப்ரபஶ்யதிஸுதம்லபதேசவந்த்யா தந்தேவமேவவரதம்ஶரணங்கதோऽஸ்மி” என்றும், “தாம்வேண்டும், காமமே காட்டுங்கடிது” என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவ்வவருடைய இஷ்டகாமங்களைத் தந்தருளுகிறவராகையாலே, அடியேனுக்கும் இளையாழ்வாராகிற மஹாநுபாவர் நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளவேணுமென்று தேவரீரைச் சரணம் புகுந்தேன்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, பின்பு ஹஸ்திகிரியின் மேலே எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்தருளித் திருக்கச்சிநம்பியையும் நிறுத்தி, அப்போது இவர்க்கு ஒரு நல்வார்த்தைசொல்ல அவஸரம்காணாமையாலே மீண்டு, முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் யாதவப்ரகாசனும் தம்பக்கல் ஶ்ரோதாக்களுடன் வேதாந்த வ்யாக்யாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, அந்த ராஜ்யத்தில் ராஜாவின் பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, இவ்விடங்களிலே ‘இத்தைப் பரிஹரிக்கத்தக்க மந்த்ரவாதிகளுண்டோ?’ என்று ஆராய, ‘யாதவப்ரகாசன் போர மந்த்ரவாதியாயிருக்கும்’ என்று சிலர் சொல்லக் கேட்டு ராஜாவும் ‘அவனுக்கு இச்செய்தியை அறிவியுங்கோள்’ என்று ஆள்போகவிட, ராஜமநுஷ்யர் வந்து இவனுடன் ‘ராஜாவின் பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடித்ததென்று ராஜா உமக்கு அறிவிக்கச்சொன்னார்’ என்றுசொல்ல, இவனும் ‘யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னானென்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுக்குச் சொல்லுங்கோள்’ என்று வந்தவர்களுடன் சொல்லிப் போகவிட, அவர்களும் போய் ‘யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச் சொன்னான்’ என்று சொன்னவாறே ‘அவன் தன்னை அங்கு நின்றும் போகச்சொன்னேனென்று சொல்லுங்கோள்’ என்று அந்தப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்ல, ராஜமநுஷ்யர் இச்செய்தியை யாதவப்ரகாசனுக்கு

(க) யஸ்ய ப்ரஸாதகலயா பதிரஶ் ஶ்ருணோதி பங்கு: ப்ரதாவதி ஜவேந ச வக்தி மூக: । அந்த: ப்ரபஶ்யதி ஸுதம் லபதே ச வந்த்யா தம் தேவமேவ வரதம் ஶரணம் கதோऽஸ்மி ॥

அறிவிக்க, அவனும் மிகவும் குபிதனாய்த் தானும் திரளுமாகப்போய் ராஜகோஷ்டியிலே ‘மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் அருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க, அதுவும் முடக்கினகாலை நீட்டி ‘அடா! யாதவப்ரகாசா! நீ ஜபிக்கிறமந்த்ரம் நான் அறியேனோ? என்று அந்தமந்த்ரத்தையுஞ் சொல்லி ‘நான் இந்த மந்த்ரத்துக்கும் உனக்கும் போவேனோ? நீ உன்ஜந்மமும் அறியாய்; என்ஜந்மமும் அறியாய்’ என்ன, யாதவப்ரகாசனும் ‘ஆகில்’ நீ ப்ராஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் இருந்தாய்; என்னுடைய ஜந்மம் எது? உன்னுடைய ஜந்மம் எது?’ என்றுகேட்க, அதுவும் ‘உன்னுடைய ஜந்மம் மதுராந்தகத்து ஏரிகரையிலே இருப்பதொருபுற்றிலே ஒரு உடும்பாயிருப்புதி: கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது அங்கே நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தாய்; அத்தாலே உனக்கு இந்த வித்வஜ்ஜந்மம் உண்டாய்த்து; நான் ப்ராஹ்மணவர்ணத்திலேபிறந்து யாகம்பண்ண அதிலே மந்த்ரலோபக்ரியாலோபங்கள் பிறந்து, அத்தாலே ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானேன்,’ என்றுசொல்ல, ‘ஆகில், நீ ‘யாருக்குப் போவுதி?’ என்ன, ரக்ஷஸ்ஸும் ‘உன் பக்கலிலே வாசிக்கிறவர்களிலே யொருவர் நித்யஸூரிகளில் தலைவராய் இருப்பர்காண்’ என்ன, இவனும் ‘அவரார்?’ என்றுகேட்க, அதுவும் இவரென்று இளையாழ்வாரைக்காட்டி அவரைத் தண்டனிட்டு ‘இவர்போகச் சொன்னாராகில் போகிறேன்’ என்ன, ‘ஆகில், இளையாழ்வீர்! நீர் இத்தைப் போகச்சொல்லும்’ என்று அவன் சொல்ல, இவரும் ‘நீ இவளை விட்டுப்போ’ என்ன, அதுவும் ‘உம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்தாலொழியப் போகேன்’ என்ன, இவரும் உகந்து அப்படியே செய்தருள, அதுவும் ஸந்துஷ்டமாய்ச் சிரித்துக் கும்பிட்டு எழுந்திருந்து ‘போகிறேன்’ என்ன, இளையாழ்வாரும் ‘ஆகில், நீ போகிறதற்கு அடையாளங்காட்டிப்போ’ என்ன, அதுவும் ‘இவ்வரசிலே நான் இருப்பேன்; இப்போது இவ்வரசை முறித்துக்கொண்டு போகிறேன்’ என்று சொல்லி அவ்வரசை முறித்துக்கொண்டு போய்த்து. யாதவ ப்ரகாசனும் இளையாழ்வாரை மிகவும் ஶ்லாகித்து மீண்டு தன்னுடைய மடமே வந்து புகுந்தான்.

அநந்தரம், ஆளவந்தார் கோயிலிலே ஒருநாள் வ்யாக்யாநஸமயத்திலே "இலிங்கத்திட்ட புராணத்தீரும்" என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, அப்போது 'நமக்குப்பின்பு இத்தர்ஸநம்நிர்வஹிப்பா ரொருவரையுங் காணப்பெற்றிலோமே!' என்கிற விசாரத்திலே இளையாழ்வார் பக்கல் திருவுள்ளமாய் 'இப்போது இளையாழ்வாரை யாதவப்ரகாசனோடு உறவறுத்து, நம்பக்கல்சேர்க்கும் விரகு உண்டோ?' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும்பேரருளாளரைக்குறித்து 'நம் ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளவேணும்' என்று மிகவும் ப்ரார்த்தித்தருளினர்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனும் மீளவும் ஒருநாள் க்ரந்தம் நடத்தா நிற்கச்செய்தே, (க) "ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்ம" (உ) 'நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந' இத்யாதி வாக்யங்களை அத்வைதபரமாக யோஜித்து ஜீவப்ரஹ்மங்களுடைய ஐக்யம் ப்ரதிபாதிக்க, இவரும் அத்தைநிராகரித்து அவ்வாக்யங்களை விஶிஷ்டாத்வைத பரமாக யோஜித்து அர்த்தஞ்சொல்ல, அவனும் அதிகுபிதனாய் 'இன்று தொடங்கி என்னிடம் வாசிக்கவேண்டாம்; உம்முடைய புத்திக்குத் தகுதியானவிடத்தே போய் க்ரந்தங்கேளும்' என்று போகச்சொன்னான்.

இவரும் அதிப்ரீதியோடே மீண்டு தம் திருமாளிகையிலே வந்து திருத்தாயாருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல, அவரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! இதுவரைக்கும் நீர் படித்தது போதும்; திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளருக்கு அந்தரங்கராயிருக்கிறார்; நீர் அவரை ஸேவித்து அவர் அருளிச்செய்வதைச் செய்துகொண்டிரும்' என்றுசொல்ல, அப்படியே இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து க்ருதார்த்தராய் (௩) "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றாப்போலே அடியேன்செய்யுங் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'பேரருளாளருக்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும்; திருவாராதநகாலத்துக்கு உதவும்படி முன்புபோலேப்ரதிதிநம் ஒரு குடம் திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்' என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தக் கைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டிராநிற்க;

(க) ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம (உ) நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந (௩) க்ரியதாமிதி மாம் வத

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே ரோகவுசாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு 'அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் இது:—கோயிலாழ்வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை; உங்களுக்குத் தஞ்சமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோள்' என்றும், பெரியபெருமாள் திருவடிகளின் கீழே வீணையுங் கையுமாய் ஸேவித்திருக்கும் திருப்பாணாழ்வார் விக்ரஹத்தைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்றும் திருவுள்ளமாக, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான முதலிகள் மூவரும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும், திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான முதலிகள் மூவரையுங் குறித்து, இதற்குப்ரமாணமாகத் திருவேங்கடமுடையானுயிர்நிலை யறிந்து போரும் குறும்பறுத்த நம்பியையும், பேரருளாளப் பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருக்கச்சிநம்பியையும், பெரிய பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருப்பாணாழ்வாரையும், திருப்பாணாழ்வாருயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருவரங்கப் பெருமாளரையரையுங்காட்டியருளி, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப் பார்த்தருளி 'நீர் பெரிய பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து ஸேவித்துப்போருகிற விக்ரஹமே அடியேனுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப்போருவன்' என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீர் நித்யவிபூதியிலே சென்று பரமபதநாதனை ஸேவித்து 'இமையாதகண்ணராய்க் கொண்டுபோரத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிற்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவரைக் குறித்து 'நீர் பரஸம்ருத்திக்கு உகந்து அத்யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் ஆளவந்தார் இம்முதலிகள் மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஒருவன் ப்ரபந்நனானால், பகவததீநமான ஆத்மயாத்ரையிலும் கர்மாதீநமான தேஹயாத்ரையிலும் அந்வயமுண்டென்று இருந்தானானால் ஆத்மஸமர்ப்பணங்குலைந்து நாஸ்திகனாய்விடும்: ஆகையாலே, த்ரிவிதகரணங்

களாலும் உபயயாத்ரையிலும் அந்வயம் இல்லை: நாராயணனுக்கு நைரந்தர்ய வேஷம், தம்பக்கல் பேற்றுக்கு 'நமஃ'என்னுதவர்களை "வானவர் நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்பது ஒரு ஔதார்ய விசேஷமுண்டு. 'நாங்களுக்கு நைரந்தர்யவேஷம்' "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" என்கிறபடியே நிர்ப்பரங்களாயிருக்கை'என்றிராதே, தம்பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி; எம்பெருமானை ரக்ஷகனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி; எம்பெருமான் ரக்ஷ்யனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி; இப்படியிருந்தானாகில் அநர்ஹர்ஹசேஷத்வத்துக்கும், ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்துக்கும் சேராது, என்று அருளிச்செய்ய, மீளவும் இவர்கள், ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு, 'அடியோங்களுக்குப் பற்றும் உபாயம் எது?' என்று கேட்க, ஆளவந்தாரும், நீங்கள் அடியேனை உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருங்கோளென்கை அடியேனுக்குஸ்வரூபஹாநிஃ "எம்பெருமான்றாள்தொழுவார் எப்பொழுதும் என்மனத்தேயிருக்கின்றாரே" என்கிறவதுவே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் திருவுள்ளத்திலே முசித்திருக்க, ஆளவந்தாரும் இவர்களைக்கண்டு 'நீங்கள் முசிக்கவேண்டா: உங்களுக்குத் திருமந்த்ரார்த்தம் போகமண்டபம்; சரமஸ்லோகார்த்தம் புஷ்பமண்டபம்; மந்த்ரரத்நார்த்தம் த்யாகமண்டபம்; இதற்கு ப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார்முதலானார்கள்' என்று அருளிச் செய்தார். இத்தைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருவுள்ளம்பற்றி'தேவரீர் அவதாரம் தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்துப்போமளவில் க்ரிமிகீடாதிகளுக்கு ஓழிவுவந்தால் சேதமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பராக்கடித்து ப்ரத்யுத்தரமருளிச் செய்யாமலிருக்க, இவ்வார்த்தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி, 'ஆளவந்தார் வியோகத்தில் நாம் ப்ராணத்யாகம்பண்ணக்கடவோம்' என்று நிஶ்சயித்திருக்கிறவளவிலே,

பெரியபெருமாள் திருவோலக்கத்திலே இவ்விசேஷம்பிறக்க பெரியபெருமாளும் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி முதலாக அருளப்பாடிட்டு 'ஆளவந்தார்வியோகத்திலேநீங்கள் அவிவேகம்பண்ணினீர்களாகில் நம்மாணை'என்று ஆஜ்ஞாபித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கையிலே அவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தருள,

அவரும் முதலிகளிருவரையும் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று இவ் விசேஷத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இதைக் கேட்டு நம் பேற்றுக்கு ஸஹியாதவர்கள் பெரியபெருமாள் இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே திருவாராதநங்கண்டருள ஸஹிபாதவர்கள்' என்று அருளிச்செய்து 'நம்முடைய வியோகத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி முதலான பெரிய பெருமாளுகந்த முதலிகளுடைய திருவுள்ளத்தை மறுத்தவர்களாவுதிகோள்' என்று தம்முடைய திவ்யாஜ்ஞையிட, இவர்களும் திருவுள்ளத்திலே சொந்திருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் 'பகவத்பாகவதவிஷயங்களிலே தாமிடாதே பாகவதவிஷயத்திலே பகவந்நோக்கானவனைப் பகவானைக் குருபரம்பராதியாகத் திருவடிவிளக்குமாபோலே பாகவதவிஷயத்திலும் தன்ஸத்தை மாண்டு ஆசார்ய விக்கிரஹத்தை அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தங்கொண்டு போருகையும், அவர்களுக்குத் தீர்த்தங்கொடுக்குமிடத்தில் அர்த்தகாம பாவசரன்றிக்கே தாங்களும் நேரே ஆசார்யனை நோக்கி குருபரம்பராபூர்வகமாக த்வயத்தை அநுஸந்தித்துச் கொடுக்கையும் இருவர்க்கும் உபாதேயம்; ஜ்ஞாநாதிகவிஷயமுமாய் ஸமூஹமுமாய்ச் சென்றவளவிலே, இருவரும் அர்த்தகாமபாவசராய் ப்ராக்ருதஶரீரத்திலே நோக்காய் ஸமூஹத்திற்சென்ற முதலிகளையிகழ்ந்து திருவுள்ளம்கன்றுமாகில், ஆசார்யனே யாகிலும் இவர்களுக்கு அத்தீர்த்தம் உபாதேயமன்று' என்று அருளிச்செய்ய, இம் முதலிகளும் அவ்வார்த்தையைத் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் முதலிகளைப் பார்த்து'உங்களுக்குச்சரமார்த்தம்பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேஒரு கருமுகைமுகிழ்வெடிக்கவைக்கையும், ஆசார்ய விஷயத்தில் ப்ரதமதசைமத்யமதசைகளைச் சரமதசையாக அநுஸந்தித்துப் போருகையும் உத்தாரகபிரதிபத்திஎன்று அருளிச்செய்து, திருவரங்கப்பெருமாளரைரைத்தண்டனிட்டுத்திருக்கோட்டியூர்நம்பியையும் பெரியநம்பியையும் அவர் கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அவர்களைக் கைக்கொண்டு 'நீங்கள் ஆசார்ய விஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில், உங்களுக்கு ஒரு தேஶவிசேஷமின்றிக்கே நித்யஸூரிகள் திரளிலும் புகுரப்பெறாதே இழப்புதிகோள்' என்று அருளிச்செய்ய ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுத்திருவுள்ளமுகந்து 'உங்களுக்குத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய விக்கிரஹமே உபாயோ

பேயமென்று புத்திபண்ணி போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய,
அவர்களும் அப்படியே புத்திபண்ணியிருந்தவளவிலே, ஆளவந்தார்
திருமேனியில் நோவாறி ஆரோக்யமுண்டாய் நீராடி பெரியபெருமா
ளுக்கும் உத்ஸவமாய்ப்பெரியதிருமஞ்சனங் கண்டருளி உடுத்து
முடித்துச் சாத்துப்படிசாத்தி அங்குள்ள ஸ்ரீரங்கமாமறையோர்
ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித்திருத்திரை நீக்கியிருக்கிறவளவிலே,

ஆளவந்தார் திருவோலக்கத்தேற வெழுந்தருளி க்ருதாஞ்ஜலிபுட
ராய் ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் நினைவறிந்து திருவரங்கப்
பெருமாளரையரை அருள்பாடிட்டருள, அவரும் ஸேவிக்குமடைவொழி
யச் சூழ்விசும்பணிமுகில் ஸேவிக்க, திருவோலக்கமடைய 'இதென்!'
என்று விஸ்மயப்பட, பெரிய பெருமாள் திரு நெற்றிமாலை நழுவிவிழ,
நம்பியார் எடுத்துப்ரஸாதிக்கிறோமென்று இருக்கிறவளவிலே திருவரங்
கப்பெருமாளரையர் சடக்கென எடுத்து ஆளவந்தாருக்கு ப்ரஸாதித்
தருள, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளமுகந்து நிற்க, அரையரும் உம்மு
முடைய நினைவு ஸித்தித்ததே!' என்ன, பெருமாளும் தீர்த்தம் ப்ர
ஸாதம் ஸ்ரீஶடகோபன் ப்ரஸாதித்து விடை கொடுத்தருள, ஆளவந்
தாரும் மடத்தேறச்சென்று திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்
டியூர்நம்பி பெரியநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரையும் தீர்த்தங்
கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தண்டனிட்டு 'ஸர்வாபராதங்
களையும் பொறுத்தருளவேணும்' என்று க்ஷமைகொண்டு எழுந்திரா
மல் நிற்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் 'உமக்கு ஒரு அபசாரம்
உண்டோ?' என்று முடிபிடித்தெடுக்க, எழுந்திருந்து பின்பு அமுது
செய்து இவர்களுக்குப் பூர்வம்போலே நல்வார்த்தையருளிச் செய்து
கொண்டிருக்க,

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவுசாத்தின
றென்றுகேட்டு இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர் ஸந்நிதியில்
நின்றும் கோயிலேறச்சென்று ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்தி
ருக்க, ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விஶேஷம்கேட்டு 'இளையாழ்
வார் செய்கிறதென்?' என்று கேட்டருள அவர்களும் 'இப்போது இளை
யாழ்வார் யாதவப்ரகாசனிடத்திலே சீற்றம் பிறந்து அவனைத் துறந்து
பேரருளாளர் பக்கல்ப்ரவணராய் நில்லாநின்றார்' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, அத்தை ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி உகந்து 'பேரருளா

ளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளினார்' என்று பெரிய
ப்ரீதியோடே *பேரருளாளன் பெருமையைப் பேச வல்லவராய்க்
கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்வாமிமாநாந்தர்ப்பூ
தரான பெரியநம்பிதிருக்கையிலே கொடுத்து அவரைப்பார்த்து 'இளை
யாழ்வார் இப்போது யாதவப்ரகாசனிடத்தே சேராதே அவனைவிட்
டுத் தேவப்பெருமாள் பக்கலிலே ப்ரவணராயிராநின்றாரென்று கேட்
டோம்; இக்காலத்தில் நீர் அங்கேறப்போய் அவரை நம்மோடே
சேர்க்கவேணும், என்று நியமித்தருள அவரும் அப்படியே சடக்கெ
னப் புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் ஆளவந்தார் பின்னையும் நோவுசாத்தி மிகவுந் தளர்ந்து
கண் வளர்ந்தருள, அருகிலிருந்த முதலிகளும் 'பெரிய பெரு
மாள் திருவுள்ளம் ஏதோ!' என்று தங்களிலே சிந்தித்திருக்கிற
வளவிலே, பேரருளாளப்பெருமாளுடைய அயன்கண்ட வைகாசித்
திருநாளில் அவப்ருதத்தினன்று ஆளவந்தாரும் நீராடிப் பெரியபெரு
மாளைத் திருவடி தொழச்சென்று உத்தமஸந்தி அமுதுசெய்து திருத்
திரை நீக்கினவளவிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பாதாதிகேஶாந்த
மாகவும் கேஶாதி பாதாந்தமாகவும் பெரிய பெருமாளை ஸேவித்
துத் திருவடிக்கீழ்த் திருப்பாணாழ்வாரையும் அநுபவித்து, நம்பியார்
ஸ்ரீஶடகோபன் தீர்த்தம் ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று திருப்பதியா
ரும் திருத்தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள,
ஆளவந்தாரும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் மடமே சென்று
மீண்டு முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி
முஹூர்த்தமிட்டு, வைகாசிமாஸம் ஆறுந்தேதி ஶ்ரவணநக்ஷத்ரத்தி
னன்று அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே முதலிகள் ஶேஷமும் அங்கீகரித்து
ஆழ்வார்களைச் சரணம்புகுந்து ஆசார்யர்கள் முதலிகள் ஸ்தாநத்தார்
முதலாக எல்லாரையும் அழைப்பித்து க்ஷமைகொண்டு வேண்டிக்
கொள்ள, அவர்களும் 'பெரியபெருமாளுக்கு ஒரு அபராத முண்டாகி
லன்றோ உமக்கு அபராதமுண்டாவது?' என்ன, திருவரங்கப்பெருமா
ளரையர் முதலான முதலிகளை அங்குள்ள முதலிகள் திருக்கையிலே
காட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸ்தாநத்தாரைப் பார்த்து 'பெரிய பெருமா
ளுடைய திருவாராதநம் திருமந்த்ரபுஷ்பம் காலாகாலத்திலே நடத்திக்
கொண்டுபோருங்கோள்; ஆசார்யர்கள் முதலிகள் தேசாந்தரிகள் முத

லானுரை வரவணைத்துக்கொண்டு 'போரும்போள்' என்று காட்டிக் கொடுத்தருள, அவர்களும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று அங்கீகரித்து, 'இது புதுமையாயிருந்தது!' என்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப் போக, அநந்தரம் மணக்கால்நம்பியை த்யானித்துக்கொண்டு பத்மாஸநத்திலே யோகமாய் எழுந்தருளியிருக்க அவர் திருவடிகளைத் தம்முடைய நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு அவர் திருவடிகளைத் தம்முன்னே வைத்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மவல்லீ ப்ருகுவல்லீ புருஷஸூக்தம் அர்ச்சிராதி சூழ்விசும்பணிமுகில் முதலாக முதலிகள் ஸேவிக்க, திருச்சங்குபணிமாற, ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, ஆளவந்தார் ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

யமுனைத்துறைவரைத் திருப்பள்ளிபடுத்த ப்ரகாரம்

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்து ஶோகிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத் தேற்றி ஆளவந்தார் குமாரரான பிள்ளைக்கரசு நம்பியைக் குறித்து 'இனி முன்பு நடங்கும் க்ரமத்தைச் செய்தருளவேணும்' என்ன, தாஸிகள் வந்து திருவாசல் திருவலகிட்டுத் திருநீர்பரிமாறி ஸ்தலஶுத்தி பண்ணித் திருக்காவணமிட்டுக் கோடித்து, தர்ப்பமாலைகட்டிச் செங்கழுநீர் மாலைகட்டி, பலபட்டுக்களாலும் ஶுப்ரசாமரங்களாலும் குச்சுக்கட்டி யலங்கரித்து; திருக்காவணத்தின் நாலுவாசலிலும் கதளித்தாறுநாற்றி, இளங்கமுகுகரும்புநாட்டி, பலபலங்கள்நாற்றி, நாலுவாசலிலும் கொடியாடைகட்டி, சித்ரபத்ரங்களைவைத்து, பூர்வ தக்ஷிண பஶ்சிம உத்தர த்வாரங்களிலே பலாஶ அஶ்வத்த கதிர உதும்பர தோரணங்கள் நாற்றி யலங்கரித்து, திருக்காவணத்தில் த்ரோணவ்ரீஹி சொரிந்து பரப்பி, நடுவே பூர்ணகும்பம்வைத்து, நாலுகோணங்களிலும் பூர்ணகும்பங்களை வைத்து கேஶவாதித்வாதஶநாமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு, த்வாதஶகலசங்களை ப்ராக் ஆதியாக ஸ்தாபித்து, கலசங்களுக்குக் குஶதூர்வா தர்ப்ப விஷ்ணுக்ராந்தி முதலான புஷ்பங்களையிட்டு, குருபரம்பரா பூர்வகமாக த்வயாநுஸந்தாநத்துடன் கும்பார்ச்சனை பண்ணி, த்வாதஶநாமத்தாலே கலசஸ்தாபநம் பண்ணுவித்து, பின்பு பஞ்சாம்ருதஸ்நாநம்பண்ணுவித்து, ஈசாநபாகத்தில் ஸங்கர்ஷணகுப்பமொழிந்த நாலு

கும்பங்களையுங்கொண்டு ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணுவித்து, முதலிகள் தீர்த்தங்கொண்டு, சுருளமுதுதிருத்தி வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வலம் வந்து, வாசல்முன்னில் கோமயக்ருத † ஸ்தலத்தின்மேலே த்ரோணவ்ரீஹிபரப்பி, உலூகலமுஸலங்களை மந்த்ரபூதஸ்நாநம்பண்ணுவித்து, நவவஸ்த்ரவேஷ்டநம்பண்ணி, அவ்வுலூகலத்தை ஸ்தண்டிலோபரிக்ருத வ்ரீஹியின்மேலே வைத்து, அதிலே ஹரித்ராநிக்ஷேபணம்பண்ணி, ஶுத்தவஸ்த்ரஶுக்லமாலாலங்க்ருதைகளாய் சக்ரமுத்ராமுத்ரிதைகளாய் வைஷ்ணவிகளான தாஸிகள் த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியை வலம்வந்து திருவாசலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்துக்குத் தண்டனிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவாநுஜ்ஞைகொண்டு நடுவேவந்து நவவஸ்த்ரவேஷ்டிதமேருதைவத்யமான அம்முஸலத்தைக் கைக்கொண்டு த்வாதஶநாமோச்சாரணம்பண்ணித் திருச்சூர்ணமிடிக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானார் ஸ்தண்டிலமத்யஸ்தமாய் நவகண்ட ப்ருதிவ்யாகாரமாக உல்லேகநம்பண்ணி வ்ரீஹ்யுபரிஸ்தாபிதமாய் பூமிதைவத்யமான உல்லேகநத்தில் அஷ்டதிக்குக்களிலும் திவ்யசூர்ண திவ்யதைல திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யலாஜ திவ்யதுக்த திவ்யததி திவ்யஶுத்தஜலபூர்ணங்களாய் தர்ப்ப பவித்ராஶ்வத்த பத்ரபவித்ரிதங்களான கலசங்களை த்வயாநுஸந்தாநத்துடன் ஸ்தாபித்து, பரமாகாஶதைவத்யமான நவசூர்ப்பத்திலே திவ்யநக்ஷத்ரதைவத்யமான நிஸ்துஷநவலாஜத்தை நிறைத்துப் பூர்வதிக்கிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்ட ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் நிறைந்த கும்பத்தை மேற்கேவைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்ரவ்யக்கிழியை வடக்கே வைத்து, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவாவிட்டருளின திருமாலை திருப்பரியட்டப்ரஸாதங்களையும் பொற்றளிகையிலே தென்னருகே வைத்து, ஆளவந்தாரைத் தண்டனிட்டு விமலசரமவிக்ரஹத்தை நெஞ்சுள்ளும் கண்ணுள்ளும் தேக்கிக்கொண்டு சூழவெழுந்தருளியிருந்து, திருப்பல்லாண்டுகண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு சூழ்விசும்பணிமுகில் இவைகளைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் இசையுடன் இயலாக அநுஸந்தித்து, திவ்யந்ருத்தகீத வாத்யத்துடன் திருவீதியிலே திருவிருத்தத்தை இயலாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டு வலம்வந்து மடத்துவாசலிலே, இயல்சாத்தி, திவ்யதைல

---

† 'ஸ்தண்டிலத்தின்மேலே' என்று ப்ரதிபேதம்.

திவ்யசூர்ணங்கள் சாத்தி நீராட்டி, பெருமாள்சாத்திக்களைந்து வர விட்டருளின திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யபீதாம்பரங்களையும் ஆளவந்தாருக்குச் சாத்தி அலங்கரித்து, ஆளவந்தார் திருமேனியில் சாத்திக்களைந்ததாய்த் தத்ப்ரஸாதமாய் ஶேஷித்த எண்ணெய்ப்ரஸாதம் ஸ்ரீசூர்ணப்ரஸாதங்களெல்லாம் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோரெல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டு, அப்போதையிலிருப்பை நெஞ்சிலே ஶுபாஶ்ரயமாகத் தேக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து திருவடிகளைத் திருக்கண்களிலும் திருமார்பிலும் திருமுடியிலும் தரித்து, அவர்ப்ரபத்தியை யநுஸந்தித்துத் திருமிடறுதழுதழுப்பத் திருமேனிகள்வாடத் திருமுத்துதிர்த்துத் திருமூக்கு வெப்படிக்க ஆசார்ய விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய் ஆர்த்தராய்ப் பரவசராய்க் கொண்டு சோகிக்க, அங்குள்ள முதலிகள் வந்து இவர்கள் திருக்கண்களைத் துடைத்து ஆஶ்வஸிப்பித்துத் தேற்ற, தேறிநின்று *மென்மையிலே மெள்ள நடையிட்டுவந்து பீடயாநத்திலே ஆளவந்தாரை யேறியருளப்பண்ணி அநுஸந்தாநத்துடன் ஸ்ரீபாதம் தாங்கிக்கொண்டு, திருச்சங்கு பணிமாற ந்ருத்தகீத வாத்யங்கள் எங்கும் முழங்க, வேதபாராயணம்பண்ண அருளிச்செயல் இயல் நடக்க, நடைபாவாடையிட்டுக் கரும்பும் குடமும் ஏந்திப் பொரியும் புஷ்ப புஞ்சமும் எங்குஞ் சிதற, திருப்பதியில் ஸுமங்கலிகள் மங்கள தீபமேந்தி முன்னேசெல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்ட, வெள்ளை வட்டமிட, 'தர்ஶநத்திலே ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற, திருவீதிகள்தோறும் வலம் வந்து திருக்கரம்பன்துறையிலே யெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுபோய், ஒழிந்த ஸங்கர்ஷணகும்பபூர்ணஜலங்கொண்டு அநுஸந்தாநத்துடன் திவ்யஸ்தலஶுத்திபண்ணி யதிஸம்ஸ்காரவித்யுக்தமான படிகளடங்கச் செய்து கநித்துப் பள்ளிபடுத்துகிறவளவிலே,—

அங்கே பெரியநம்பி பயணகதியிலேபோய்ப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அருளிச்செய்து, அவர் புருஷகாரமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று அவர்முன்பே ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து ஸந்நிதியினின்றும் புறப்பட்டு, இளையாழ்வார் திருமஞ்சநங் கொண்டுவருகிற சாலக்கிணற்று வழியிலே ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்க, (க) "ப்ரஹ்மாஶிவஶ்ஶதமக²: பரமஸ்வராடித் யேதேபியஸ்யமஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே" என்கிற ஶ்லோகத்தை இளையாழ்வாரும் கேட்டருளி 'இது அருளிச்செய்தார் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, 'ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி' என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய, இவரும் 'அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணும்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில், நீர் நம்மோடே சேரவாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் திருமஞ்சநத்தைப் பெருமாள் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்துப் பெருமாளை ஸேவித்து விடை கொண்டு, திருக்கச்சிநம்பியையும் ஸேவித்து அவர்க்கு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து பெரியநம்பியுடனே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு ஆஸந்நமாக எழுந்தருளி வாராநிற்க, திருக்கரம்பன்துறையிலே பெரிய திரளைக்கண்டு 'இத்திரள் ஏது?' என்று எதிரேவருகிறவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்ன; இத்தைக்கேட்டு இவரும் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து ஶோகார்ணவ நிமக்நராய்க் கிடந்து துடிக்க, அவ்வளவிலே இளையாழ்வாரும் (உ) "பஹுதா விலலாப ஹ" என்னுமாபோலே பலவகையாகப் புலம்பி அஸ்தமிதாந்யபாவராய் நிவர்த்தநோந்முகராய்க் * கண்பனி சோர நிற்க, பெரியநம்பியும் வாளேறுகாணத் தேளேறு மாயுமாபோலே தம்முடைய வ்யஸநத்தை மறந்து (௩) "ஶ்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நாநி பவந்தி மஹதாமபி" என்கிறபடியே ஶ்ரேயஸ்ஸுக்களுக்கு அநேக விக்நங்கள் பெரியோர்களுக்கும் உண்டாம்; ஆகையாலே, நீர் ஶோகிக்க வேண்டா, என்று இளையாழ்வாரைத் தேற்றி அவரைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஆளவந்தாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண, இளையாழ்வாரும் அவரைத் தண்டனிட்டு 'இது ஒரு அலப்யலாபமிருந்தபடி யென்!' என்று விஸ்மிதராய் ஆபாதசூடமாக ஸேவிக்குமளவில் மூன்று திருவிரல்கள் முடங்கியிருக்க, இவரும்

*'மேன்மையிலே' என்று ப்ரதிபேதம்.

(க) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑌖𑌃𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇

(உ) 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌹

(௩) 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿

அதுகண்டு 'முன்னும் இவர்க்கு இப்படியுண்டோ?' என்று முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'முன்பு இல்லை' இப்போது கண்டதித்தனை, என்ன, இளையாழ்வாரும் 'இவர் திருவுள்ளத்தில் ஏதேனும் ஒரு கருத்து உண்டாகவேணும்' என்று விசாரித்தருளி, முதலிகளைப் பார்த்து 'முன்பு வ்யாக்யாநஸமயங்களிலே அபிமதஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருந்தவர்கள் உண்டோ?' என்ன, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாருங் கூடி 'வேறொன்றுமறியோம்; வ்யாஸபராஶரரிடத்திலே உபகாரஸ்ம்ருதியும், நம்மாழ்வார்பக்கல் ப்ரேமாதிஶயமும், வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு விஶிஷ்டாத்வைதபரமாக வ்யாக்யாநலாஞ்சையும் பலகாலும் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்' என்ன, இவரும் அகவாயிலெண்ணமறிந்து 'இஶ்ஶரீரம் த்ருடமாய், இவ்வாசார்யக்ருபையும் அடியேனிடத்தில் பரிபூர்ணமாய், ஸர்வேஶ்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில், இம்மூன்றிழவுகளையும் தீர்க்கக்கடவேன்' என்ன, உடனே திருவிரல்கள் நிமிர, இத்தை அகிலரும் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு 'இவ்வாசார்யக்ருபையும் உம்மிடத்திலேயுண்டு; இவருடைய திவ்யஶக்தியும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இத்தர்ஶநத்துக்கு நிர்வாஹகராவீர்' என்று ஸர்வரும் இவரை மங்களாஶாஸநம் பண்ண, இளையாழ்வாரும் "கண்ணுள்நீங்கா என்னெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே" என்கிறபடியே அவ்விக்ரஹத்தை ஸேவித்துக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலுந் தேக்கிக்கொண்டு 'நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்தபடி என்!' என்று போரக்லேஶித்து அவப்ருதஸ்நாநஞ்செய்தருளிப் பெரியநம்பியைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பெருமாளையும் திருவடிதொழாதே அவரைவெறுத்து மீண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு ஆளவந்தாரை நநித்துத் திருப்பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், இளையாழ்வாரும் பயணகதியிலே பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் போரக்லேஶிக்க, இவரும் எண்ணினவாறு ஆகாமையாலே அத்யந்தம் அவஸந்நராய் க்லேஶிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும் 'பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸர்வஶக்தருமன்றோ? உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவர்; அஞ்சவேண்டா' என்று தேற்றமிட்டு, பின்பு ஆளவந்தாருக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்யயநம் நடத்தியருளினார்.

ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம் - ஆடியில் உத்தராடம்.

அவர் தனியன் - (க) "ஸ்ரீராமமிஶ்ரஸச்சிஷ்யம் வந்தே தத்வார்த்தகோவிதம் - வாதாதவாப்த † ராஜ்யாத்யோ விரக்தோயாமுநோऽபவத்," "யத்பதாம்போருஹத்யாந வித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷ:-வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம்நமாமிதம்", (உ) "ஸிம்ஹாஸநாம்ஶ பவமீஶ்வரயோகிஸிந்து முக்தாமணிம் மஹிதநாதமுநீந்த்ரபௌத்ரம் - ப்ராஜ்ஞாவிஶேஷஜலதிம்ப்ரதிவாதிதூல ஜஞ்ஜாநிலம்ஹ்ருதயசிந்தயயாமுநார்யம்".

இளையாழ்வாரும் தைர்யாவலம்பியாய்ப் பேரருளாளரைஸேவித்துப் பூர்வம்போலே திருமஞ்ஜநகைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பின்பு நம்பிபக்கல் இளையாழ்வாருக்கு ப்ரேமம் முதிர்ந்துவர, நம்பிக்கும் இவர்பக்கல் க்ருபை மிகுந்துவர, நம்பியுடைய ப்ரபாவமெல்லா மறிந்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிக்கவேணும்' என்று சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவைத் தேவரீர் உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும்' என்ன, நம்பியும் வாரீர் இளையாழ்வீர்! பேரருளாளர் * பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கி, அடிமைகொண்டது கண்டு நீர் விரும்பினீர்; (ங) "கிமப்யத்ராபி ஜாயந்தே யோகிநஸ்ஸர்வயோநிஷு - ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம் நைஷாம்சிந்த்யங்குலாதிகம்" என்கிறபடியே ஆத்மகுணத்துக்குச் சேர்ந்திருந்துள்ள பரம வைதிக நிஷ்டையையுடையராய் ஆஶ்ரயிக்க நினைத்தீர்; ஆகிலும் வர்ணாஶ்ர

(க) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌸𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍁𑌹𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌮𑍍 ॥

(உ) 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌗𑌿𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑌲𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍂𑌲𑌝𑌞𑍍𑌝𑌾𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

(ங) 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍

† 'ராஜ்யஸ்து விரக்தோऽபவந்முநி:' என்று ப்ரதிபேதம்.

மத்துக்கடுத்த வைதிகமரியாதைக்குப் போந்திராது' என்று விலக்கியருளினார்.

அதின் மற்றைநாள், இளையாழ்வாருக்குத் திருகச்சிநம்பியினிடத்தில் ப்ரஸாதப்ரதிபத்திபிறந்து, தகக்வயபுத்யா நம்பியை 'அடியேன் குடிசையிலே அமுதுசெய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ஸம்மதித்தருள, இளையாழ்வாரும் அதிப்ரீதியோடே தந் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் தேவியாருடன் அருளிச்செய்து 'தளிகைக்குப் பாங்காகப்பண்ணி நன்றாக ஸவ்யஞ்ஜநாங்கம் செய்' என்று நியமித்தருளித் தாமும் நீராடி நித்யகர்மாநுஷ்டானங்களையும் செய்தருளித் திருமஞ்சநமும் சடக்கெனக்கொண்டு வந்து பேரருளாளர்க்கு ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய க்ருஹார்ச்சனையான பேரருளாளரையும் அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, நம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவீதியாலே நம்பிமடத்தை நோக்கி மேற்கே எழுந்தருளினார். அதற்குமுன்னே நம்பியும் மடத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாளையும் ஸேவித்து மற்றொருதிருவீதியாலே இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி 'திருவாலவட்டகைங்கர்யத்துக்கு உதவப் போகவேணும்' என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினார். அநந்தரம் இளையாழ்வார்தேவிகளும் அவர் அமுதுசெய்தருளின தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக்கோமயத்தாலே ஸ்தலஶுத்திபண்ணித்தெளித்துத் தாமும்நீராடிநிற்கிறவளவிலே, இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக்காணாமல் மீண்டுஎழுந்தருளித் தேவிகள்நீராடினபடியைக் கண்டு 'இதென்?' என்று கேட்டருள, தேவிகளும் 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து திருவாலவட்ட கைங்கர்யஞ் செய்யவேணுமென்று மீண்டு எழுந்தருளினார்; அவர் சாத்தாதவராகையாலே, அவர் அமுதுசெய்த இலைத்தளிகையைக் கோலாலேதள்ளிக் கோமயத்தாலே ஸ்தலஶுத்திபண்ணினேன்; அத்தாலே ஶரீரம் அலம்பவேண்டிற்று' என்ன, இவரும் அவளைப் பார்த்து நீராடினதற்கு மிகவும்கோபித்துத் தம்அபீஷ்டம் ஸித்தியாதபடியாலே போரக்லேஶித்து 'இனி நமக்குச் செய்யஅடுப்பதென்?' என்று "எண்ணாதனகளெண்ணும்" என்கிறபடியே தம்திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி நம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி நம்பிபாடே சென்று, 'அடியேன் சிலநினைவுகள் நினைத்திருந்தேன்; அவை எவையென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து' அவர் அருளிச்செய்ததைத் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று இளையாழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அன்றுராத்ரி பெருமாளை அநுபவித்து ஏகாந்தமானவளவிலே, 'நம்பி! நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லுவான்போலேயிருந்தாயே!' என்று பெருமாள் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் பெருமாளுடனே 'இளையாழ்வார், சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன், அவையெவ்வையென்று தேவரீரைக் கேட்டு வந்து சொல்லவேணுமென்று மிகவும் ஆதரவாயிராநின்றார்; அவற்றையருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடையனாய் சந்தாநுவர்த்தநம் பண்ணியிருப்பானொருத்தன் நாம் ஸாந்தீபனுடனே வித்யாப்யாஸம்பண்ணினாப்போலே பலவிடங்களிலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அலகலகாக அறிந்திருப்பானொருத்தன், நம்மைக்கேட்பிக்கிறானித்தனை. "பரதத்வம் நாமே, பேதமே தர்ஶநம், உபாயமும் ப்ரபத்தியே, அந்திமஸ்ம்ருதியும் வேண்டா, ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷம், பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பது" என்று இவ்வாறு வார்த்தையையும் பேரருளாளர் திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் இவற்றைக்கேட்டு வந்து விடிவோரை இவரையழைத்து 'இளையாழ்வீர்! பேரருளாளர் திருவுள்ளம்பற்றியருளின வார்த்தைகளைக் கேளீர்' என்று அவற்றையருளிச்செய்து 'இவையோ உமக்கு நினைவு?' என்ன, 'ஆம்' என்று இளையாழ்வார் போரப்ரீதராய் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க, நம்பியும் 'இவர்நினைவும் பெருமாள்திருவுள்ளமும் ஒன்றாயிருந்தபடி என்!' என்று மிகவும் உகந்தருளினார்.

இளையாழ்வார் பெரியநம்பிகளிடத்து ஆஶ்ரயித்த வைபவம்.

அக்காலத்திலே கோயிலிலே ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாரும் திரளாகவிருந்து பெரியநம்பியுடனே 'இத்தர்ஶநத்துக்குக் கடவர் ஆர்?' என்ன, பெரியநம்பியும் முதலிகளைக்குறித்து 'ஆளவந்தார் முன்பு நினைவிட்டு விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினதும், திருவிரல்கள்நிமிர்ந்த ஏற்றமும் உங்கள் திருவுள்ளங்களிலே நிலையிடவில்லையோ? ஸர்வதா ஆளவந்தாரபிமாநம் பொய்யாகமாட்டாது' என்ன, முதலிகளெல்லோரும் கூடி ஸம்மதித்து "இன்னமும் தேவரீர் எழுந்தருளி இளையாழ்வாரை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி நந்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி திருத்தி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்'

என்று பெரியநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்போதே குடும்ப ஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிற் சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதிகொண்டு த்வரித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயிலிலே அவஸரித்து எழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே;

இளையாழ்வாரும் தமக்குப் பேரருளாளர் திருக்கச்சிநம்பிமுகேந நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியையும் பேரருளாளப்பெருமாளையும் ஸேவித்து அவர்களநுமதிகொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க ஸ்ரீமதுராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே ஏரிகாத்தபெருமாளை ஸேவிப்பதாக வெழுந்தருள, ஏரிகாத்தபெருமாள்கோயிலிலே பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்க இளையாழ்வாரும் தூரத்திலே கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு 'எண்ணின பலம் எதிரேவந்துவாய்த்ததுபோல் நம்பி நமக்கெதிரே எழுந்தருளி க்ருபைசெய்ய வந்தபடி *கண்டாயே! நெஞ்சே!' என்று நிர்ப்பாநந்த பாஷ்பங்களையுடையராய்ப் பெரிய நம்பி திருவடிகளிலே ஹர்ஷஸம்ப்ரமத்துடனே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம்அபிலாஷை அதிஶீக்ரமாய் எதிரேவந்து ஸித்திக்கக் கண்டு ஆநந்தநிர்ப்பரராய் இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொள்ள, இளையாழ்வாரும் 'அடியேனுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஹிதோபதேஶஞ் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் '(க) "அஸ்திஹஸ்திகிரிர்நாமதத்ரஶைலவரோமஹாந்-விதாத்ராப்யர்ச்சிதோ விஷ்ணுஸ் தஸ்யஶைலஸ்யமூர்த்தநி-புண்யகோடிதிவிக்யாதம் விமாநம்புண்ய வர்த்தநம்" என்று சொல்லப்படுகிற ஹஸ்திகிரியிலே புண்யகோடிவிமாநமத்யத்திலே ப்ரஹ்மாதிஸகல சேதநராலும்ஸேவ்யமாநரான பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே செய்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் 'காலக்ஷேபம் பண்ணவொண்ணுமைக்கு ஆளவந்தார்பக்கல் கண்டது அமையாதோ? *மின்னின் நிலையில்லாத அடியேனுடைய இஶ்ஶரீரம் இருக்கிறபோதே க்ருபை

(க) [illegible]

பண்ணியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பெரியநம்பியும் இவரை முடிபிடித்தெடுத்து 'இவருடைய ஆர்த்தியிருந்தபடியென்!' என்று மிகவும் உகந்த திருவுள்ளத்தராய் இளையாழ்வாரைக்கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்தபெருமாள் கோயில்திருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து (க) "மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்யர்த்தம் மந்த்ரதீக்ஷாவிதௌததா-சக்ரஸ்யதாரணம்ப்ரோக்தம் மந்த்ரை: பஞ்சாயுதாநிவா" என்றும், (உ) "சக்ராதிதாரணம்பும்ஸாம் பரஸம்பந்தவேதநம் - பதிவ்ரதாநிமித்தம்ஹி வலயாதிவிபூஷணம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினை ப்ரஸாதித்து, (ங) "நிவேஶ்யதக்ஷிணேஸ்வஸ்ய விநீதாஞ்ஜலிஸம்யுதம் - மூர்த்நிஹஸ்தம்விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம் - ஸவ்யந்துஹ்ருதிவிந்யஸ்ய க்ருபயாவீக்ஷயேத்குரு:-ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதயேத்யாத்வா ஜப்த்வாகுருபரம்பராம் - ஏவம்ப்ரபத்யதேவேஶ மாசார்ய: க்ருபயாஸ்வயம்- அத்யாபயேந்மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்சந்தோதிதைவதம்" என்று சொல்லுகிற க்ரமத்திலே பெரியநம்பியும் ஸவிநயரான இளையாழ்வாரைத் தம்முடைய வலப்புறத்திலே வைத்துத் தம் திருக்கைகளாலே அவர் ஶிரஸ்ஸை ஸ்பர்ஶித்துக்கொண்டு ஸதாசார்யரான ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு குருபரம்பரா பூர்வகமாக மந்த்ரரத்நமான த்வயத்தை ஸாங்கோபாங்கமாக இளையாழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித்தருளி, 'பெருமாள் காட்டுக்காக ஸ்ரீபரதாழ்வான் தலையிலே திருவடிநிலைகளை வைத்துக் காட்டுக்கு எழுந்த

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

ருளினுப்போலே ஆளவந்தாரும் உமக்காகத் தம்முடைய திருவடித் தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினுரென்றிருங்கிடீர்' என்று இளையாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்தருளினுர். ஆளவந்தாருக்குக் காணபூதரிறே பெரியநம்பி. இளையாழ்வார்க்கு நேரே ஆசார்யர் யமுனைத்துறைவரேயாம். ஆகையாலேயிறே, "எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதிபெற்றுடையவிராமாநுசன்" என்று பிள்ளையமுதனுர் அருளிச் செய்ததும்.

இளையாழ்வாரும் 'ப்ரமாணம் எது? ப்ரமேயம்எது? ப்ரமாதாக்கள் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக்கேட்க அவரும் "மாதவன் பேர் சொல்லுவதே யோத்தின்சுருக்கு" என்கிறபடியே ப்ரமாணமும் த்வயமே; ப்ரமேயமும் இத்தால் ப்ரதிபாத்யனுய் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியின் மேலே கைபுந்திருவாழியுமாய் நிற்கிற பெருமாளே; ப்ரமாதா நீர் தாம்; இந்தப்ரமாணத்தாலே ப்ரமேயத்தை அநுபவிக்கவாரும்' என்று அருளிச்செய்து, அதின்மற்றைநாள் புறப்பட்டு ஏரிகாத்தபெருமாளைத் திருவடிதொழுது '(க) " ஸாமோலோகரஞ்ஜநஃ " என்னுமாபோலே தேவரீர்திருநாமத்துக்குத்தகுதியாகஇத்தர்மநம்பிக்கடாகமாகாதபடி செய்தருளிற்றே!' என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணியருளிப் பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருள, திருக்கச்சிநம்பியும் எதிரேவந்து பெரிய நம்பியை ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைபண்ணி அவர் புருஷகாரமாக *உலகேத்து மாழியானத்தியூரானை பேரருளாளனையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்தபடியை உய்யக்கொண்டார்நியோகத்தால் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்குப் பச்சையிட்டு உபதேசித்துக் கோயிலிலே கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுபவிப்பித்தாப்போலே பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார்நியோகாத் பல்கால் தட்டி யுபதேசித்துப் பேரருளாளப் பெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுபவிப்பித்தருளினுர்.

அநந்தரம் இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தம் திருமாளிகையிலே மேல்பாதியிலே பெரியநம்பி குடும்பஸஹிதமாக எழுந்தருளி யிருக்கத்தக்கதாக இடம் ஸமர்ப்பித்துத் தளிகைக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களும் ஸமர்ப்பிக்க, நம்பியும் ஆறுமாஸம் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து இளையாழ்வாருக்கு த்ராவிடவேத ப்ரபந்தங்களை

(க) ஸாமோ லோகரஞ்ஜநஃ।

யும், தர்மநவிஷயரஹஸ்யவிசேஷங்களையும் ப்ரஸாதிக்க, இளையாழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே *செவிக்கினிய செஞ்சொல்கேட்டு க்ருதார்த்தராயிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் திருமஞ்சநமுறையிலே எண்ணெய்க்காப்புச் சாத்தவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'க்ஷுத்து நலியாநின்றது' என்றவாறே, இளையாழ்வாரும் தம்தேவிகளை யழைத்து 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விடாய்த் திருக்கிறுர்; பர்யுஷிதாந்நம் இல்லையோ?' என்ன, தேவிகளும் 'அல்பமாகிலு மில்லை' என்ன, இவரும் தேவிகளை ஒருகார்யத்திலே ஏவிவிட்டு உள்ளே புகுந்து சோதித்தருளிப் பாத்ரத்திலே பழைபப்ரஸாதம் ஸம்ருத்தமாயிருக்கக் கண்டெடுத்துத் தேவியாரையழைத்து 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர் இளைத்திருக்க இப்படிசெய்தாயே! *இடம்பையாலடர்ப்புண்டு இடமினுதற்றென்றிரந்தவர்க்கு இல்லையேயென்று நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசையிறே நீ' என்று கநக்கக்கோபித்துவிட்டார். பின்னையும் ஒருநாள் கிணற்றின்கரையிலே இளையாழ்வார்தேவிகளுக்கும் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கும் ஒருதோண்டிவ்யாஜமாகச் சண்டையானவளவிலே, இத்தைப் பெரியநம்பி கேட்டருளித் தம்முடைய தேவிகளை மிகவுங் கோபித்து இளையாழ்வாருக்கும் அறிவியாதே தேவிகளையழைத்துக் கொண்டு மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினுர். இளையாழ்வாரும் அநுஷ்டாநம்பண்ணியெழுந்தருளிப் பெரியநம்பியை ஸேவிக்கப்பெறுமல் திருமாளிகையில் வர்த்திக்கிறவர்களை 'பெரியநம்பி எங்கே?' என்று கேட்டருள, 'மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளினுர்' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் 'அதுவென்? அவர் அருளிச்செய்யாமல் எழுந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன, 'ஒருதோண்டியடியாக மதினியாருக்கும் மதினியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம் தேவிகளைக்கோபித்து பாகவதாபசாரத்துக்கு இருய்த்து அப்போதே கோயிலேற எழுந்தருளினுர்' என்றுர்கள்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டுத் திருவுள்ளங்கலங்கித் தேவிகளைப்பார்த்து அதிகுபிதராய் (க) "பாபாநாமகராஸ்த்ரியஃ" என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினையே! முன்பே திருக்கச்சிநம்பிவிஷயமாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்விஷயமாகவும் பாகவதாபசாரப்பட்டாய்; இப்போதும் பெரியநம்பி தேவிகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப்பட்

(க) பாபாநாமகராஸ்த்ரியஃ

டாய்; இப்படி செய்கிற நீ இப்பொழுதே புறப்பட்டுப்போ' என்று ததநுபந்தியான தனங்களையுங் கொடுத்துப் பயணமாக்கிப் பிறந்தகமேபோகவிட்டு, "இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே 'அதிதிஸத்கார யோக்யையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாயிருக்கிற பார்யையை ஸவாஸநமாகத்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்' என்கையாலே, இளையாழ்வாரும் 'நமக்கு இஸ்ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்' என்று அத்யவஸித்து (க) "அநந்தஸரஸிஸ்நாத்வா விமாநச் † சாயயாஞ்சிதே - விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்யோ விஷ்ணுலோகம்ஸ கச்சதி" என்னும்மாஹாத்ம்யமுடைய திருவனந்தஸரஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி (உ) "ஸம்யங்நாமாஹ்வயேதீர்த்தே விகாஹ்ய கதகில்பிஷ: - நிரஸ்தேதரபோகாஶோ வஸந்தம்ஶரணங்கத:" என்கிறபடியே திருவனந்தஸரஸ்ஸிலே நீராடி, (ங) "யதோக்தகாரிணம்பிக்ஷும்பகவந்தம்வா குருத்வேநாங்கீக்ருத்ய ஸந்யாஸாஶ்ரமமாஶ்ரயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு *தொழுதெழுதொண்டர்கள்தமக்குப்பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளி ஸேவித்து, "தாயேதந்தையென்றுந் தாரமேகிளைமக்களென்றும், நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே பகவத்பாகவதாசார்யாநுவர்த்தநத்துக்கு விலக்கடியான இஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வேண்டுவதில்லை; அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளின் ஸேவையே வேண்டுவது; ஆகையாலே, (ச) "த்ரிதண்டம்வைஷ்ணவம்லிங்கம் விப்ராணாம்முக்திஸாதநம் - நிர்வாணம்ஸர்வதர்மாணாம் இதிவேதாநுஶாஸநம்" என்று இப்படி சொல்லப்பட்ட த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தேவரீர் அடியேனுக்குப்ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று இளையாழ்வார் பேரருளாளரை ஆசார்யத்வேந அங்கீகரித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, தேவப்பெருமாளும் திரு

(க) 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

(உ) 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥

(ங) 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥

(ச) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

† 'சாயாஞ்சிதே' என்று ப்ரதிபேதம்.

வுள்ளமுகந்தருளி (க) "த்ரிதண்டமுபவீதஞ்ச வாஸ: கௌபீநவேஷ்டநம் - ஶிக்யங்கவசமித்யேதத் பிப்ருயாத்யாவதாயுஷம்" என்கிறபடியே த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை நீருள்ளதனையுந் தரிக்கக்கடவீர்' என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்து ப்ரஸாதித்தருளி 'இராமாநுசமுநி' என்று திருநாமஞ்சாத்தியுகந்தருளி, 'நம்மிராமாநுசனை மடத்திலே வைத்துவாரும்' என்று திருக்கச்சி நம்பிக்கு அருளிச்செய்தருள, அவரும் அப்படியே உபலாளித்துக்கொண்டுபோய் மடத்திலே வைத்து எழுந்தருளினர்.

பின்பு ராமாநுசனும் ஆஶ்ரமதர்மங்களைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு 'நமக்கு ஆளவந்தார் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணினதற்கு ஈடாக விரோதிகளும் கழிந்து அநுகூல்யமும் கூடாநின்றதே; ஆளவந்தார் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறும்படி நமக்கு ஒரு ஸஹாயம் உண்டாகவேணும்' என்று விசாரமுண்டாய்த் ததநுரோதேந கோவிந்தபட்டரை நினைத்து 'அவன் நமக்குஹிதப்ரவர்த்தகன்; ஸர்வவிஷயவிரக்தன்; ஶாஸ்த்ரவைதக்த்யமுள்ளவன்: இனி அவனை நம்மோடே சேர்ப்பாருண்டாகில் நல்லது; இப்போது அவன் தேவதாந்தரபரனாயிராநின்றான்; அவ்வுள்ளங்கைகொணர்ந்தஇடத்தே சுருள்நாற்றமெழுப்பி (உ) "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:" என்னுமவனுடைய ஸௌகந்த்யத்தைக் காட்டி மீட்கும் விரகர் ஆரோ?' என்று நினைவிட, 'விஶேஷாத்மகுணங்களையுடையராய் வேதவேதாந்தவிதக்ரேஸராய் வகுளாபரணப்ரபந்தமுகுளாமோதிதசித்தராய் '*திலதமுலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானை அநவரதபாவனைபண்ணிப் * பிரியாவடிமை செய்யாநின்றுள்ள தேஶிகாக்ரேஸரான பெரியதிருமலைநம்பி கடவர்' என்று நிஶ்சயித்து, ஒரு அநுகூலஸ்ரீவைஷ்ணவரை அவர் ஸந்நிதிக்குப்போகச் சொல்லி 'தேவரீருடையமருமகனை வட்டமணி கோவிந்தபட்டன் அடியேனுடன் ஸஹாத்யாயியாய் அநுகூலித்திருந்தவன், துர்வாஸநாதிஶயத்தாலே அந்யபரனாய்க் காளஹஸ்தியாகிற கடுங்காட்டிலே நில்லாநின்றான்; தேவரீர் அடியேனுக்காக அவனிடத்தே நிர்ஹேதுகக்ருபை பண்ணித் தேவரீர்திருவடிகளுக்கு

(க) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂𑌕𑌵𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥

(உ) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌃

அவனை ஆட்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்துபோக விட்டருளினார்.

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் இளையாழ்வாரிடம் ஆஶ்ரயித்தல்.

அநந்தரம் இவர் இப்படி ஆஶ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளின செய்தியைக் கந்தாடை முதலியாண்டானும், ஹாரீதகுலதிலகரான திருமறுமார்பனென்கிற திருநாமத்தையுடைய கூரத்தாழ்வானும் கேட்டருளி, அதிப்ரீதியோடே பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி ராமாநுசனை ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுஜனும் திருவுள்ளமுகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை லபித்து க்ருதார்த்தர்களாய் (௧) "அதீத்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேச்சக்திதோ த்விஜ: - ஆசார்யாதீநவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம்ஸதாஶுசி:" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜனை ஒருகாலும் பிரியாமல் தத்கைங்கர்யைகரஸராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

யாதவப்ரகாஶன் இளையாழ்வாரை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனுடையமாதாவுக்குப் பலகாலும் பேருளாளர் ஸேவையும் திருக்கச்சிநம்பிகளையும் ராமாநுஜனிடத்தே ப்ரேமஸம்பாஷணமும் நடக்கையாலே அதுவே நிதாநமாக அவளுக்கும் நம்தர்ஶநத்திலே ஊற்றம்பிறந்து 'இத்தர்ஶநத்திலே நம்யாதவனும் இறங்கினானோ!' என்றுநினைத்து வையமாளிகைப்படி ஏறுநிற்க, 'நல்லது நல்லது' என்று கிம்வதந்தியுண்டாக, அதுகேட்டு ஸந்தோஷத்துடனே யாதவப்ரகாசன்பக்கல்சென்று இச்செய்தியைச்சொல்லி 'நீயும் ராமாநுசனைப்போலே ஶிகாயஜ்ஞோபவீதபூர்வகமாக த்ரிதண்டத்தைத் தரியாய்' என்ன, யாதவப்ரகாசனும் ஸ்வமதாபிமாநத்தாலே அர்த்தஞ்சொல்லுகையொழிந்து பாரமார்த்திகதயா ஸ்வாபிமதார்த்தத்தில் அருசி தோன்றுநிற்கையாலும், இளையாழ்வார் அந்நாள்களிலே ப்ரதியோகித்வேந சொன்ன அர்த்தங்கள் நெஞ்சிலே புண்படுத்தாநிற்கையாலும், அவர் மாஹாத்ம்யங்களை ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸு சொல்லியிருக்கையாலும், அவருக்கு கங்காயாத்ரையிலே வ்யாதரூபேண வந்த ராமஸாக்ஷாத்கார ஸஹாயத்தாலும், மாத்ருவாக்யத்தாலும் ஸம்மதித்து, ஸ்வமாதாவுடனே 'த்ரிதண்டதாரணம் பண்ணுமிடத்தில் நான் ஶிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணுகையாலே அதுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேண்டியிருந்தது; அதுவயோவ்ருத்தனான என்னால் செய்யமுடியாது; இனி அஶக்தனான நான்செய்வ அடுப்பதென்?' என்றுசொல்லி முசித்துக்கிடக்க, அவ்விரவிலே பேருளாளர் அவன்ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி 'நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி அவர்தர த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தரித்து ஸந்யஸியாய்' என்ன, யாதவனும் அத்தை விஶ்வஸியாமல் திருக்கச்சிநம்பியுடனே 'நான் ஒருநினைவு நினைத்திராநின்றேன்; அத்தைப் பேருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவர்திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்ன, நம்பியும் அன்றிராத்ரி பெருமாளைஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே 'யாதவப்ரகாசன் ஒருநினைவு நினைத்திருந்தேனென்றான்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேருளாளரும் 'அவன்தாயார் இராமாநுசனைப்போலே நீயும் த்ரிதண்டஸந்யாஸியாகாயென்றாள்: தான் பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேணுமென்று முசித்துக்கிடந்தான்; நாம் நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸந்யஸியாயென்று சொன்னோம்; நாம் ஸ்வப்நமுகேந சொன்ன வார்த்தையை விஶ்வஸியாமல் உம்மைவிடுவித்துக்கேட்கிறானித்தனை' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் இச்செய்தியை விடிவோரை யாதவப்ரகாசனுக்கு அருளிச்செய்ய, அவனும் விஶ்வஸித்து வந்து ராமாநுசன்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கு த்ரிதண்டதாரணம் பண்ணுவித்தருளவேணும்' என்ன, இவரும் அவனுடைய உசிதநிர்வேதத்தைக் கண்டு 'அதுசெய்யுமிடத்து ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷை யுண்டு' என்ன, அவனும் பகவதுக்திப்ரகாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவர்தம்மையே வலம்வந்து ஸவிநயனாய் நிற்க, அவ்வளவிலே ஆழ்வானும் ஆண்டானும் 'பகவதாநுகூல்யமும் இவருடைய நினைவும் ஒத்திருந்தபடியே!' என்று விஸ்மிதராய், (௧) "த்வேஷாச்சைத்யாதய:" என்கிறபடியே தேவரீர்க்குப்பண்ணுகின்ற த்வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவநஹேது வாய்த்தது' என்று சொல்லி

(௧) அதீத்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேச்சக்திதோ த்விஜ: । ஆசார்யாதீநவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம் ஸதாஶுசி: ॥

(௧) த்வேஷாச்சைத்யாதய:

ஆஶ்சர்யப்பட்டு (க) "அஸ்மாபிஸ்துல்யோ பவது" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுசனும் போரவுகந்தருளி ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரேண ப்ராயஶ்சித்தபூர்வகமாகச் சௌளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் ப்ரஸாதித்து 'கோவிந்தஜீயர்' என்று திருநாமமும் ப்ரஸாதித்தருளி, இப்படி பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தராக்கிக் குருபரம்பராபூர்வகமாக மந்த்ரரத்நார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி 'ஶாஸ்த்ரங்களிலே இதரேதரவசநவையர்த்த்யம் வாராதபடி 'யதிதர்மஸமுச்சயம்' என்கிற ப்ரபந்தத்தைப் பண்ணும்' என்ன, கோவிந்தஜீயரும், (உ) "விதிஃகர்த்ருதஶாலிங்கம் ப்ரயோமோமுக்யகர்மச - அஹோராத்ரக்ரியாZZசாரோ லிங்கதர்மோ ம்ருதிஸ்திதிஃ - ப்ராயஶ்சித்தாநிஸம்ஸ்கார இத்யேகாதஶபர்வகஃ" என்று ஏவம்ப்ரகாரேண ஸங்க்ரஹப்ரபந்தத்தைச்செய்து ஸந்நிதியிலேவைத்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க, ராமாநுசனும் ஆத்யந்தமாகத் திருக்கண்சாத்தி ஸந்தோஷித்தருள, இவரும் ஆசார்யபாரதந்த்ரராய்ச் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அசிரேண பரமபதத்தை ப்ராபித்தருளினர்.

அநந்தரம் ராமாநுசனும், கூரத்தாழ்வானுக்கும் முதலியாண்டானுக்கும் மீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரயுக்மஶ்ரமம் பண்ணுவித்துக்கொண்டிராநிற்க, இவருடைய ஆஶ்ரமப்ராப்தி முதலான இச்செய்திகளைக் கோயிலிலே ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரும் கேட்டுப் போரவுகந்து, தங்களிலே விசாரித்துக்கொண்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று 'இளையாழ்வாரைத் தேவரீர் ஸந்நிதியிலே நித்யவாஸம் பண்ணும்படி இங்கே அழைப்பித்துக்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் பேரருளாளர்க்கு அப்போதே திருமுகம் போகவிட்டருள, பேரருளாளரும் கேட்டருளி 'தந்தம் அபிமாநத்தைப் புறம்பே போகவிடிலன்றோ நாம் நம்பிராமாநுசனை விடுவது' என்று அருளிச்செய்துவிட, இச்செய்தியைக் கோயிலிலே பெரியநம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாருங் கேட்டு 'இனிச்செய்ய அடுப்பதென்?' என்று தங்களிலே விசாரித்தருளி 'தேவப்பெருமாள்

(க) अस्माभिस्तुल्यो भवतु

(உ) विधिः कर्तृदशालिङ्गं प्रयोगो मोक्षकर्म च । अहोरात्रक्रियाऽऽचारो लिङ्गधर्मो मृतिस्थितिः ॥ प्रायश्चित्तानि संस्कार इत्येकादशपर्वकः ।

பரமோதாரராயிருப்பர்; பாட்டுக்குப் போநல்லராயிருப்பர்' என்று, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரைக் குறித்து '(க) "வேகவத்யுத்தரேதீரே க்ஷேத்ரேஸத்யவ்ரதாக்யகே - அஸ்திகாஞ்சீதிவிக்யாதா புரீ புண்யவிவர்த்தநீ" என்று புண்யவர்த்தநமாகச் சொல்லப்பட்ட காஞ்சீமஹாநகரியிலே தேவரீர் எழுந்தருளிப் புண்யகோடிவிமாநமத்யஸ்தராய் அகிலர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதராயிருக்கிற பேரருளாளரைப் பாடியுகப்பித்து 'நமக்கு ராமாநுசனைத் தரவேணும்' என்று கேட்டுவாங்கி அழைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அப்பொழுதே புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாள் கோயிலைநோக்கி யெழுந்தருள, இவர் இப்படி எழுந்தருளுகிற செய்தியைக்கேட்டு ஸ்வஜநமான வரந்தரும்பெருமாளரையர் எதிரே வந்து தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் ஸத்கரித்து அமுதுசெய்விக்க, இவரும் அதிப்ரீதரா யெழுந்தருளியிருக்க, அதின்மற்றைநாள் விடிவோரை பேரருளாளர் வையமாளிகையிலே 'கச்சிக்குவாய்த்தான்' என்கிற திருமண்டபத்திலே யேறியருளி அணைத்துக்கொத்திலுள்ள பரிகரமும் ஸேவித்திராநிற்கத் திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பரிமாற அருகே ராமாநுசனும் அவரருளிச்செய்த வரதராஜாஷ்டகத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸேவித்து நிற்கச்செய்தே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் எழுந்தருளின செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பி கேட்டருளி எதிர்கொண்டு அரையரை ஸேவிக்க, அவரும் க்ருபைபண்ணி அந்யோந்யம் குஶலப்ரஶ்நம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கச் செய்தே, அரையரும் நம்பியுடனே 'பேரருளாளரை ஸேவிக்கவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பெருமாளுடைய திருவோலக்கத்திலே அழைத்துக்கொண்டுபோக, அரையரும் வரதராஜனை ஸேவித்து (உ) "கதாபுநஶ்ஶங்கரதாங்ககல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்சநம் - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீய

(க) वेगवत्युत्तरे तीरे क्षेत्रे सत्यव्रताह्वये । अस्ति काञ्चीति विख्याता पुरी पुण्यविवर्धनी ॥

(உ) कदा पुनश्शङ्खरथाङ्गकल्पकध्वजारविन्दाङ्कुशवज्रलाञ्छनम् । त्रिविक्रम त्वच्चरणाम्बुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति ॥

மூர்த்நாமலங்கரிஷ்யதி' என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமாளும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் '* திருப்பொலிந்த சேவடி என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்' என்று ப்ரீதராய் நிற்கிறவளவிலே, பெருமாளும் இவரை அருளப்பாடிட்டருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் பக்திபுரஸ்ஸரமாக "என்னெஞ்சமேயான்" என்று தொடங்கி "உலகேத்து மாழியா னத்தியூரான்" என்றும், "பிணியவிழ்தாமரை மொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர்" என்றும், "தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்குப், பிணியொழித் தமரர்பெருவிசும் பருளும் பேரருளாளன்" என்றும் இப்படி ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்தியான * பாலேய்தமிழான * பண்ணார் பாடலின் கவிகளைத் தேவகானத்திலே இயலும் இசையுமாக நாடகத்துடனே பாட, "தென்னவென்னுமென்னம்மான்" என்கிறபடியே பேரருளாளரும் போரவுகந்தருளித் தாம் சாத்தியிருந்த திருமுத்தியின்தாழ்வடம் திருப்பரியட்டம் சத்ரசாமராதி மற்றுமுண்டான வரிசைகளெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் 'நாயன் தே! அடியேனுக்கு இவையொன்றிலும் அபேக்ஷையில்லை; தேவரீர் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷித ராகையாலே அடியேன் அர்த்தித்ததைத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னையும் கநக்கப்பாடியருள, பெருமாளும் அத்தைக்கேட்டருளி ப்ரீதராய் † (நாமும் நம்பெண்டுகளுமொழிய) நீர்வேண்டினதைத் தருகிறோம்; அத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, அரையரும் ராமாநுசனைக்காட்டி 'இவரை அடியேனுக்குத் 'தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்போதே அறியப்பெற்றிலோமே! இவரையொழிய நீர்வேண்டினதெல்லாந் தருகிறோம்; கேளீர்' என்று அருளிச்செய்ய, அரையரும் '(க) "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" என்கிற தேவரீர் இரண்டுவார்த்தை யருளிச்செய்யலாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் இன்னப்புடனே 'தந்தோம், கொண்டுபோகலாகாதோ!' என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் உடையவரைக் கைப்பற்றி 'வாரும்' என்ன, உடையவரும் பேரருளாளர்க்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடனே கோயிலுக்கு எழுந்தருளப் புறப்பட, பெருமாளும் இவர்க்கு விடைகொடுத்தருளினார்; பின்பு உடையவரும் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி 'மடமேபோய் நம்முடைய திருவாராதநமான பேரருளாளரையும் மற்றுமுண்டான ஸம்பந்தங்களையும் கொண்டுவாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து மடம்புகுராமல் எழுந்தருள, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு கூடினவளவிலே, திருக்கச்சிநம்பியும் அவர்களை வழிவிட்டு மீண்டெழுந்தருளினார்.

(க) 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ।

† குண்டலிதக்ரந்தம் பல ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை.

உடையவரும் (க) "யத்கத்வாநபுநராயாதி நரகஞ்சாப்யதோகதிம்" என்று சொல்லுகிற பெருமையையுடைய ஸ்ரீரங்கதாமமாகிற * திருவரங்கந்திருப்பதியைநோக்கிப் பயணகதியிலே யெழுந்தருளி வடவாற்றிலேநீராடிக் கேஶவாதி த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்தவளவிலே, இவர் எழுந்தருளின செய்தியை ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்துப் பெரியநம்பி முதலான முதலிகளும் சீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கேட்டருளிப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமாளும் ஸேனைமுதலியாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'நம்ராமாநுசனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவாரும்' என்று திருவுள்ளமாயருள, அவர் பெரியநம்பியுள்ளிட்ட முதலிகள் சீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே பெருமாள் பரிகரமான அனைத்துக்கொத்திலவர்களும் ஸேவிக்க அகிலந்ருத்தகீதவாத்யத்துடனே முக்தராய்ப் போருமவர்களை நித்யஸூரிகள் விரஜைக்கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ளுமாபோலே திருக்காவேரி வடவாற்றின் கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ள, ராமாநுசனும் ஸேனை முதலியாரையும் பெரியநம்பிமுதலானாரையும் ஸேவித்து அவர்களைப் பின்சென்று கொண்டுபோய் "கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர்" என்கிறபடியே * திட்கொடிமதிளையும் தாமோதரன் திருக்கோபுரத்தையுங் கிட்டி ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணி, திருமாலைதந்த பெருமாள் திருவீதி முன்னாகப்புகுந்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து பெரியபலிபீடத்தடியிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸேவாக்ரமத்திலே ஆளரியையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்த ஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி, திருக்கோபு

(க) 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌕𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑍋𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।

ரத்து நாயனார்களையும் ஸேவித்துப் புகுந்து, * கடைத்தலையிருந்து வாழுஞ் சோம்பரான நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, மற்றும் சுற்றிலுள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து, * அணியனார்செம்பொனாய அருவரையனைய கோயிலாகிற * அணியரங்கன்திருமுற்றத்தே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து உள்ளேசென்று ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ப்ரணவாகாரமான திவ்யவிமாநத்தையும் ஸேவித்து, ஸேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது, அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே, "வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து" என்கிறபடியே முக்தனைப் போருமவனை ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் எதிர்கொள்ளுமாபோலே நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளிப் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவாக எழுந்தருளி எதிர்கொண்டு உள்ளே புகுந்தருள, உடையவரும் விழுவது எழுவது தொழுவதாய் ஸேவித்துத் திருப்பள்ளியறையிலே புகுந்து * அரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப் பள்ளிகொள்ளும் * கடல்விளங்கு கருமேனியம்மான்றன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு உகந்து * மணத்தூணேபற்றிநின்று * வாயாரவாழ்த்தி ப்ரேமபரவஶராய், அமலனாதிபிரானிற்படியே பாதாதி கேஶாந்தமாக "கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்னும்படி பெரியபெருமாளை யநுபவித்து, திருப்பல்லாண்டையும் அநுஸந்தித்து, (க) "நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோவாங்மநஸைகபூமயே - நமோநமோऽநந்தமஹாவிபூதயே நமோநமோऽநந்ததயைகஸிந்தவே", "நதர்மநிஷ்டோऽஸ்மிநசாத்மவேதீ நபக்திமாம்ஸ்த்வச் சரணாரவிந்தே - அகிஞ்சநோऽநந்யகதிஶ்ஶரண்யத்வத்பாதமூலம் ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று தம்பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் ராமாநுசனை மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதித்து "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்கிறபடியே * தேனைமலரும் *

(க) नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये । नमो नमोऽनन्तमहाविभूतये नमो नमोऽनन्तदयैकसिन्धवे ॥ न धर्मनिष्ठोऽस्मि न चात्मवेदी न भक्तिमांस्त्वच्चरणारविन्दे । अकिञ्चनोऽनन्यगतिः शरण्य त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥

திருக்கமலபாதமான * துயரறுசுடரடிகளாலே இவருடைய உத்தமாங்கத்தை அலங்கரிக்க, இவரும் * தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப் பெற்று நிரதிஶயாநந்தநிர்ப்பரராய் ஸேவித்துக்கொண்டு நிற்க, பெரியபெருமாளும் உடையவரைத் * தம்தாமரைக்கண்களால் நோக்கி * சோதிவாய்திறந்து "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்" என்கிற உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்; நம்முடைய வீட்டின் கார்யத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்துநடத்தும்' என்று † (திருவுள்ளமாயருளி உடையவரென்ற திருநாமமும்) ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் தீர்த்தப்ரஸாதமும் * சூடிக்களைந்த * தண்டுழாய்விரைநாறு கண்ணித்திருமாலை ப்ரஸாதமும் * பொதுநின்ற பொன்னங்கழலான ஸ்ரீஶடகோபனும் "வானவர் நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்" என்கிற உபயவிபூத்யைஶ்வர்யமும் கரதலாமலகமாக ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று, பெரியநம்பி திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "'"பெரியார்காட்பட்டக்கால் பெறுதயன் பெறுமாறு!" என்று தேவரீர் திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தையிட்டுப் பெருமாள் இப்படி அடியேனை வாழ்வித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநம்பியும் "'"கலியுங்கெடுங் கண்டுகொண்மின்" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பவிஷ்யதர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமாச்சுது' என்று அருளிச்செய்து, பெருமாள் நியமித்தருளின கார்யம் செய்தருளலாகாதோ?' என்ன, உடையவரும் பெரியதிருமண்டபத்தே எல்லாருடனும் எழுந்தருளியிருந்து கருவூலங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து அமுதுபடி சாத்துப்படி திருமாலை திருவிளக்குகளெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தி, மற்றும் திருவாராதநத்துக்கு வேண்டினவையெல்லாங் குறைவறநடத்தி, கோயிலனைத்துக் கொத்திலவர்களுடையவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஆராய்ந்து, திருமதிள்கள் முதலான விடங்களில் திருப்பணிகளும் நடத்தியருளி, * வண்டினமுரலுஞ் சோலை மயிலினமாலுஞ் சோலை கொண்டல்மீதணவுஞ் சோலை குயிலினங்கூவுஞ் சோலை * கடியார் பொழில்களில் திருச்சண்பகந் தொடக்கமான திருப்பூமரங்களும் திருநந்தவனங்களும் ஆராய்ந்தருளி, மற்றுமுண்டான திருவிளையாட்டுலீலைகளுமெல்லாம் ஆராய்ந்துகொண்டு போருகிறவளவிலே, அகளங்க நாட்டாழ்வானை ஶிஷ்யனாக்கிக் கோயிலுக்கு மேல்காவலாக வைத்தருளி "நிங்களும் நாளும் விழாவறாத" என்கிறபடியே நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில ப்ரதிகளில் உள்ளது.

ஸவ மஹோத்ஸவம் ஸம்வத்ஸரோத்ஸவம் முதலான மஹோத்ஸவங்
களெல்லாம் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே ;

எம்பாரைத்திருத்திய விவரம்.

முன்பு திருமலைநம்பி ஸந்நிதிக்குப் போகவிட்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்
ணவர் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே மீண்டெழுந்தருளி உடையவர் திரு
வடிகளிலே ஸேவிக்க, இராமாநுசனும் அவருடைய முகவிகாஸத்தைக்
கண்டு கார்யஸித்தியை நிஶ்சயித்து ப்ரீதியுடனே ‘ அந்த வ்ருத்தாந்
தத்தை விவரமாகச் சொல்லும்’ என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் “ தேவ
ரீர் விடைப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திருமலைக்குப்போய்த் திருமலை
நம்பியை ஸேவித்து, தேவரீர் நியமநப்படியே விண்ணப்பஞ்செய்
தேன்; நம்பியும் கேட்டருளி ‘ இது நாமே செய்யக்கடவதாயிருக்க,
நம்பி ராமாநுசனும் * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்கு மமுதாகப் பெற்
றதே!’ என்று தேவரீராநுகூல்யத்துக்கு உகந்த திருவுள்ளத்தராய்த்
தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே அடியேனையுங் கூட்டிக்
கொண்டு காளஹஸ்தி குளக்கரையில் ஒரு மரத்தடியிலே எழுந்தருளி
யிருக்க, உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரும் அங்கே ருத்ராபிஷே
கார்த்தமாகக் குடங்கொண்டு ருத்ரபரமான பாட்டுக்களையுங் கதறிக்
கொண்டுவர, நம்பியும் † “கொன்றைச் சடையானைக் குளிரநீராட்டினை,
லென்னுனக்குண்டாம்பயன்” என்று அருளிச்செய்ய, நாயனாரும் இப்பா
சுரங்கேட்டு நம்பியை ஸ்மயமாநமுகனாய் ஏறப்பாரா நின்றுகொண்டு
போக, இவரும் * அவன் செய்யுஞ் சேமத்தையெண்ணித் * தெளி
வுற்ற சிந்தையராய் மீண்டு திருமலையிலே போய் வ்யாக்யாநித்துக்
கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார். பின்னையும் ஒரு நாள் முன்புபோ
லே அக்குளக்கரையிலே வடவ்ருக்ஷச்சாயையிலே எழுந்தருளியிருக்க,
அங்கே நாயனாரும் அபிஷேகஜலஹரணார்த்தமாகக் குடமெடுத்துவரு
மது கண்டு, நம்பியும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து ‘ என்மனஞ்
சூழ வருவானைத் * உறங்குவான்போல் யோகுசெய்வான் தானே *
உணர்வைப் பெறவூர்ந்தவன் உறங்குகிறானே’ என்று, தம்முடைய
ஆசார்யதிவ்யஸூக்தியிலே (க) ‘ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயமித்ருத்
வம் ” என்கிற ஶ்லோகத்தை ஒரு ஓலைப்புறத்திலே யெழுதி அவன்
வருகிறவழியிலே போகவிடுத்திருக்க, அவனும் அவ்வழியில் வந்து
அவ்வோலையைக் கண்டெடுத்து வாசித்துக்கொண்டு கடக்கப்போகட்டு

(க) ஸாஹாவிகாநவயிகாதிஶயெஶிதவ்ருவ்

† ‘கொன்றைச்சடைமுடியானைக் குளிரநீராட்டினால்’ என்று
பாடம் காண்கிறபாடம் வெண்பாவின் லக்ஷணத்துக்குச் சேராது.

ஜலத்தை ஆஹரித்துக்கொண்டு மீண்டுபோகிறவன் ஜலத்தையும்
இறக்கி முன்பெறிந்த ஏட்டைத் தேடி யெடுத்து மீண்டு குடமெடுத்
துக் கொண்டு வருகிறவன், எங்களைக்கண்டு (க) “ ஶோகஶ்ஶ்லோ
கத்வமாகத:” என்று ஸ்ரீவால்மீகபகவாந் அர்த்தசிந்தனை பண்ணினாப்
போலே இவனும் ஶ்லோகார்த்த பர்யாலோசனைபண்ணாநின்றுகொண்டு
கிட்டவந்து நின்று ‘உங்கள்கையில் நழுவின பொருள் இதுவோ ?’
என்ன, நம்பியும், ‘வேறே சிலர் பொருள் நழுவுமதொழிய எங்கள்
பொருள் நழுவுமதல்ல’ என்ன, அவனும் ‘அது கிடக்கிடீர், நீங்கள்
எல்லாரும் ஓரிடத்திலே நடக்கிறதென் ?’ என்ன, நம்பியும்
‘ மார்க்கம் கலக்கமற்றிருக்கையாலே ’ என்ன, அவனும் ‘கேவல
ருக்கு மார்க்கங்களுண்டோ?’ என்ன, இவரும் ‘* பொருள்கை யுண்
டாய்ச் செல்லுமவனுக்கு அடுப்பது இதுவன்றோ?’ என்ன, அவனும்
‘ இப்போது நீங்கள் உற்றாரை விட வந்தீர்களோ ? ’ என்ன இவரும்
‘அதல்ல, கறவைகள் கொள்ள வந்தோம்’ என்ன, அவனும், ‘அநுஷ்
டாதாக்களுக்கும் பஶுபாததூளி பவித்ரமன்றோ?’ என்ன, இவ
ரும் ‘அது இடமறிந்து நேர்படில் நல்லது’ என்ன, அவனும் ‘குறுக்கு
நெடுக்காகில் பேதமென்?’ என்ன, இவரும் ‘செவ்வையிருக்கத் திர்யக்
காகையே பேதம்’ என்ன, அவனும் ‘ இது புதுவார்த்தைக்கட்டுக்
களோ ? ’ என்ன, இவரும் ‘பழையவார்த்தைக் கட்டுகளும் இப்
படியே’ என்ன, அவனும் ‘இதிலே பூர்வவிசாரம் வேண்டாவோ ?’
என்ன, நம்பியும் ‘பரத்வத்திலேகாண் விசாரமிருப்பது’ என்ன, நாய
னாரும் நிருத்தரனாய் நம்பியை ஏறப்பாராநின்றுகொண்டு யதாஸ்தா
நமே போம்போது தலைதுலுக்கி அடைவுகேடு காணலாம்படி
போனான்; நம்பியும் அதுகண்டு ‘(க) “ப்ரஸாதமமமச்சித்தம்” என்னு
மாபோலே நெஞ்சமுருகாநின்றதே ! *அவரே யினியாவாரே’ என்று
அநுஸந்தித்து ஸாத்யகோடியிலேறிட்டு முதலிகளுடன் ஸல்லாபித்
துக்கொண்டு திருமலையே மீண்டு எழுந்தருளினார்” என்றவாறே,
உடையவரும் மிகவும் ஆநந்தித்துக் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்
டானையும் இருந்த முதலிகளையும் பார்த்தருளி ‘கேட்டீர்களோ,
கோவிந்தனுக்கு ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி நெஞ்சிலுற்று அதற்கு
வாங்மாத்ரத்தாலே வைதண்டிகச்சாயையைக் காட்ட, அதற்கு நம்பி

(க) ‘ ஶோகஶ்ஶ்லோகத்வமாகத: (உ) ப்ரஸாதஸுமுகீபூதம்

யும் சாயாமாத்ரத்தாலே ஸதுத்தரங்களை வாக்சாதுர்யங்களாலே ரசிக்க, கோவிந்தனும் ஶாஸ்த்ரவித்தனாகையாலே நம்பியினுடைய ஸ்ரீஸூக்திவைஶாரத்யக்ரமங்களிலே யீடுபட்டு நிருத்தரனானானிறே: எங்ஙனேயென்னில்;- (க) "கூடஸ்தோऽக்ஷர உச்யதே"-"அமரர்களாதி முதல்வன்," (உ) "தேஹீ ஸந்மார்க்கவர்த்தக:" - "நெறிவாசல்தானேயாய் நின்றான்," (ங) "கஸ்மிந்நாம் வேதிதத்வத:" - "யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே," (ச) "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந: - "என்னினைந்து போக்குவரிப்போது," (ரு) "யேவாலலாடபலகே லஸதூர்த்வ புண்ட்ரா:" - "தவளப்பொடி கொண்டு நீறிட்டிடுமின்," (சு) "ஊர்த்வ புண்ட்ரந்த்விஜாதீநாம்" - "நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்," (எ) "வேதமூலப்ரமாணாத்" - "மிக்கவேதியர் வேதம்," (அ) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்", "தர்மே ஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்," "அவித்யயாம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாऽம்ருதமஶ்நுதே", "ப்ரணவோ தநுஶ்ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே - அப்ரமத்தேந † வேத்தவ்யம் ஶரவத் † தந்மயோ பவேத்", "நாராயணாத் ப்ரஹ்மா ஜாயதே, நாராயணாத் ருத்ரோ ஜாயதே" என்று இப்படிப்பட்ட ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம் தத்காலத்திலே மநஸ்ஸானது அவகாஹிக்க, கோவிந்தனும் நிருத்தரனாய்ப் பேசாமலிருந்தனாய்ப்போகையாலும், இவரும் அவனை ஸாத்யகோடியிலேயேயிட்டுத் திரும்பியருளுகையாலும், நம்பிக்கு அவனுடன்

(க) கூடஸ்தோऽக்ஷர உச்யதே (உ) தேஹீ ஸந்மார்க்கவர்த்தக: (ங) கஸ்மிந்நாம் வேதிதத்வத: (ச) ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந: (ரு) யேவாலலாடபலகே லஸதூர்த்வபுண்ட்ரா: (சு) ஊர்த்வபுண்ட்ரம் த்விஜாதீநாம் (எ) வேதமூலப்ரமாணாத் (அ) ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், தர்மே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம், அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாऽம்ருதமஶ்நுதே, ப்ரணவோ தநுஶ்ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே । அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஶரவத் தந்மயோ பவேத்॥ நாராயணாத் ப்ரஹ்மா ஜாயதே, நாராயணாத் ருத்ரோ ஜாயதே ।

† 'போத்தவ்யம்' என்றும், 'ஶரவத்தத்வயோ பவித்' என்றும் காண்கின்றது.

னோடின் ஸாமர்த்ய மிருந்தபடி யென்!' என்று விஸ்மிதராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவரை உபலாளித்தருளி, 'பின்னையென்?' என்று கேட்டருள,

அவரும் (க) "யம்யம்ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம் யம்யம்பஶ்யதி சக்ஷுஷா - ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே கிம்புநர்பாந்தவா ஜநா:" என்கிறபடியே தேவரீருடைய உபயவிதஸம்பந்தம் பழுதுபோமோ? மூன்றாம்கக்ஷியில் கார்யஸித்தியைக்கேட்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எங்ஙனேயென்னில்:—"திருமலைநம்பியும், திருமலையில் * சிந்தாமணியைத்திருவடி தொழுதுபுறப்பட்டு, காளஹஸ்தியெல்லைநிலத்தோப்பிலே எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழிவ்யாக்யாநம்ப்ரஸாதித்தருளாநிற்க, நாயனாரும் ஒரு பாதிரிமரமேறிப் புஷ்பாபசயம் பண்ணாநிற்க, அவ்வளவிலே "திண்ணன் வீடு" என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்யாநிற்க, நாயனாரும் மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கைதவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாம்பாட்டிலே "எம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையுந் தகுமே"என்று வர, நாயனாரும் அம்மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக்குதித்துக் கையிலிருந்த பூப்படலிகையையுஞ் சுழற்றியெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராக்ஷத்தையும் அலங்கலழியவாங்கி வீசிப்போகட்டு, 'தகாது தகாது' என்று நம்பிதிருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்துகிடந்து (உ) "அஜ்ஞஶ்சாசாரஹீநஶ்ச மலிநோ து:கஸாகரே நிமக்ந:" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம்வர்த்தமானத்தைச் சொல்லி அதிவிஷண்ணராகிறார். எங்ஙனேயென்னில் ;—'உபயவிபூதிநிர்வாஹத்துக்கு முடிசூடினவனிருக்க விரிதலையாண்டியை விரும்பினேனே!' என்றும், 'புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருக்கப் † பொறிபறக் குங்கண்ணனைப் பூசித்தேனே!' என்றும், '*கடல்மண்ணுண்ட கண்டனிருக்கக்,* கறைகொண்ட கண்டனைக்காமித்தேனே!' என்றும், '*கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்த கற்பகமிருக்கக் கையார்கபாலியைக் கண்டு வணங்கினேனே!' என்றும், '*திருவிருந்தமார்பனிருக்கத்* திருவில்லாத்தேவனைத் தொழுதேனே!' என்றும், '*பீதகவாடைப்பிரானிருக்

(க) யம்யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம் யம்யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா । ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே கிம்புநர்பாந்தவா ஜநா:॥

(உ) அஜ்ஞஶ்சாசாரஹீநஶ்ச மலிநோ து:கஸாகரே நிமக்ந:

† 'புகைக்கண்ணனை' என்று பாடாந்தரம்.

கப் புலியுரியுடையானைப் பின்றொடர்ந்தேனே!' என்றும், 'சதிரான கங்கையடியா னிருக்கச் சுடுகாடுகாவலனைச் சுற்றி வலம்வந்தேனே!' என்றும், 'பெருமலராகிற பெருந்துழாய்வந மிருக்கப் பெருங்கையாற் குடமெடுத்துப் பேய்ச்சுரைக்கு நீர்வார்த்தேனே!' என்றும், இப்படி பலவகையாகப் புலம்பி 'இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும்' என்று தண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க, நம்பியும் முதலிகளை முகம் பார்த்து 'ஶாஸ்த்ரீயாக முண்டாயிருந்தது; ஆளவந்தார் க்ருபைபண்ணும்படிக்குக் குறையில்லை'என்று அருளிச்செய்து இவரையும் முடி பிடித்தெடுத்து உடம்பையும் தடவிப் பலபடியாக ஸாந்த்வவாதநம் பண்ணி (க) ''ஆபிபந்நிவசக்ஷுர்ப்யாம்'' என்கிறபடியே குளிரநோக்கி விஸ்ரம்பகதநம் நடவாநிற்க, இச்செய்தியை யடையக்கேட்டு தத்ஸ்தா நத்தாரனைவரும் வந்து நம்பியுடனே 'எங்கள் ஸ்தாநத்துக்குக் கடவ ரான இவரை நீங்கள் எங்ஙனே அம்மான்பொடியிட அடுக்கும்?' என்ன, நம்பியும் 'அம்மான்பொடிக்கு ஈடுபட்ட இவரையே கேட்டுக் கொள்ளுங்கோள்; எங்கள்வழி அங்யாத்ருஶம்; அசல்வழி வருகிறோ மல்லோம்' என்ன, அவர்களும் நாயனாரை 'வாரும்' என்று கையைப் பிடிக்க, இவரும் கையை உதறி 'நம்மையைப் பிடிக்கக்கூடுமோ?' என்று கருவூலத்தின்திறவுகோல் இலச்சினைமோதிரம் முதலானவற் றையும் போகட்டு 'இனி உங்களுக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று கைதட்டி முகம்திருப்பிநிற்க, அவர்களும் நிராஶராய் நம்பியுடனே 'நாங்கள் இச்செய்திகளையெல்லாம் நேற்றே கேட்டோம்; நங்கள் பிரான் நம்வழி வருவா ரென்று உங்களுடனே சண்டைக்கு நிற்பதாக எண்ணியிருந்தோம்; காளஹஸ்தியுடையாரும் எங்கள்கனவிலே '(உ) ''பாஷண்டபௌத்தசார் வாகைஸ்த்ரயீ தர்மோவிலோபித:'' என்கிற படியே வேதபாஹ்யரான பௌத்தாதிகளாலே வேதஶாஸ்த்ரங்கள் ப்ர முஷிதங்களாகாநிற்க, (ங) ''த்ரிதண்டதாரிணாபூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதாத்ரயீ'' என்று சொல்லுகிறபடியே நாஸ்திகநிரஸநார்த்தமாக த்ரி தண்டஸந்யாஸியான தத்தாத்ரேயரைப்போலே ஶேஷாஶந அநந்த வைநதேயர்கள் யமுனைத்துறைவர் இளையாழ்வார் கோவிந்தபட்டரா

(க) ஆபிபந்நிவ சக்ஷுர்ப்யாம்

(உ) பாஷண்டபௌத்தசார்வாகைஸ்த்ரயீ தர்மோ விலோபித:।

(ங) த்ரிதண்டதாரிணா பூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா த்ரயீ।

கவும், இவர்கள் சேர்த்திக்கு ஶங்கசக்ராம்ஶங்கள் முதலியாண்டான் கூரத்தாழ்வானாகவும், மற்றுமுள்ளவிஷ்ணு பார்ஷதங்களும் இப் படியே வந்து அவதரித்தார்கள்; இது நமக்கு ப்ரியமாகையாலே, கோவிந்தபட்டருக்கு முன்பு காஶிவாஸாபேக்ஷை யிருக்கையாலே அந்தப்புத்தியைத் தவிர்க்கைக்காக நாமே உள்ளங்கை கொணர்ந்த வ்யாஜமிட்டு அழைத்துவைத்துக்கொண்டதொழிய மற்றில்லை: ஆகை யால், அவர்கள் ஸ்வேச்சாவிஹாரிகள்' என்று சொன்னார்' என்று சொல்லி மீண்டுபோக, நம்பியும், இவரைக் கூட்டிக்கொண்டு திருப்பதி யேற எழுந்தருளித் தத்க்ஷணமே † உபநயநாதிகளையுஞ் செய்வித்து (க) ''ஸம்ஸ்காரா:பஞ்சகர்த்தவ்யா:'' என்று நெடுமாலருவியாகிய ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்கரையிலே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித் தருளி, திருப்பல்லாண்டு முதலாக ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தங் களையும் ஓதுவித்து, அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தையு முண்டாக்கி விஶே ஷித்து க்ருபைபண்ணியருளினார். இவரும் * ''தேவு மற்றறியாதே ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், (உ) ''அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி'' என்றிருக்கு மவரைப்போலே ஒழிவில்காலத்திற்படியே அவர்திருவடிகளிலே *சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் ஸர்வவித கைங்கர்யங் களும் செய்துகொண்டிராநின்றார்; இந்நாள் ஸேவித்திருந்து விடை கொண்டேன்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரை மிகவும் க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் இராமாநுசனும் பெரியநம்பிதிருமாளிகைக்கு எழுந் தருளி அவர்திருவடிகளிலே தானுந் தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவியாத இழவுதீரத் தேவரீர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன்; தேவரீர்திருவுள் ளத்திலுண்டான அர்த்தவிஶேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித் தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று (ங) ''அஹோத்வயஸ்யமாஹாத்ம்ய மஹோவீர்ய மஹோபலம் - மந்த்ரரத்நம்ப்ரகாஶகம் வேதஸாரம்ஸநாதநம் - ஸர்வ

(க) ஸம்ஸ்காரா: பஞ்ச கர்த்தவ்யா: (உ) அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி

(ங) அஹோ த்வயஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மஹோ வீர்யம் மஹோ பலம்। மந்த்ரரத்நம் ப்ரகாஶகம் வேதஸாரம் ஸநாதநம்॥ ஸர்வாபேக்ஷ

† 'வபநாதிகளையும்' என்று ப்ரதிபேதம்.

பாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்யவிவர்த்தநம் - ஶ்ரீகரம்லோகவஶ்யஞ்ச†ஸத்யம் ஸம்ஸாரதாரணம்'' என்கிறபடியே பாபஹரமுமாய், புண்யவர்த்தகமுமாய், ஸம்ஸாரபந்தத்தையறுக்கவற்றாய், மிகவும் ஶ்லாகிக்கப்பட்டு வேதஸாரதமமாய், மாங்கள்யகரமாய் மந்த்ரரத்நமாகிற த்வயார்த்தத்தை ஸவிஶேஷமாக ப்ரஸாதித்தருளி, 'இன்னமும் சில அர்த்தவிஶேஷங்களுண்டு; அவற்றை ஆளவந்தாருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று கேளும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:—இளையாழ்வார், மலைகுனியநின்றபெருமாள், பிள்ளைதிருக்குலமுடையார், பட்டாரியரில்சடகோபதாஸர் என்று நாலுமுதலிகள்.

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விஶேஷார்த்தங் கேட்டல்.

இராமாநுசனும் அங்கேற எழுந்தருளித் திருக்கோட்டியூர் வாஸிகளான * மாற்றிலி சோறிட்டுத் தேசவார்த்தை படைக்குமவர்களை 'நம்பி திருமாளிகை எங்கே?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'அப்பாலே தோன்றுகிற கூரை' என்று காட்ட, அவ்விடந்தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தண்டனிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள, அப்போது அவ்வூரில் * குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அநுகூலரான ஸத்துக்கள் நம்பிப்ரபாவம் அறிந்தார்கள். உடையவரும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி 'தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விஶேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவருடைய அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை அறியவேணுமென்று '* ஆருக்கென் சொல்லுகேன்?' என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க, உடையவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினர். பின்பு நம்பியும் கோயிலுக்குத் திருநாள்ஸேவிக்க எழுந்தருளித் தம்மூரே திரும்பி எழுந்தருளுகிறவரை நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை திருப்பரி

க்ஷயகரம் ஸர்வபுண்யவிவர்த்தநம் । ஶ்ரீகரம் லோகவஶ்யஞ்ச ஸத்யம் ஸம்ஸாரதாரணம் ॥

† 'ஸத்யஸ்ஸம்ஸாரதாரகம்' என்றும் பாடம்.

யட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து 'நம்மிராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசியும்' என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள, நம்பியும் '(க) ''நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத்'' என்றும், (உ) ''இதம்தேநாதபஸ்காய'' என்று தொடங்கி (ங) '''நசாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம்'' என்றும் தேவரீர் நியமித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியன்று; (ச) ''ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம்'' என்றுதொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட ஶிஷ்யலக்ஷணபூர்த்தியுள்ள உடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து 'ஊரேற வாரும்' என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருள, இராமாநுசனும் திருக்கோட்டியூர் நம்பிஸந்நிதிக்குச்செல்ல, அவரும் 'இற்றைக்குப்போய்வாரும்' என்ன, இவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினர். இப்படி பதினெட்டு பர்யாயம் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நின்றவளவிலும் நம்பியும் இவருடைய த்ருடாத்யவஸாயபரீக்ஷார்த்தமாக ஒன்றும் அருளிச்செய்யாமலிருக்க, இராமாநுசனும் பெரிய ஆர்த்தியோடே மீண்டு * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேற எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலே திருக்கோட்டியூர் நம்பிஶிஷ்யரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர், உடையவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தோன்றும்படி ''பூந்துழாய்முடியார்க்குத் * தகவல்ல; *பொன்னாழிக்கையாருக்குத்*தகவல்ல'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட்டருள, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்பி திருவடிகளிலே சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இத்தனை ஆர்த்தி யுண்டாவதே!' என்று உகந்தருளி 'தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வருவது' என்று அவரையே மீண்டு இராமாநுசன்பக்கல் போகவிட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திருவடியேறச்சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி மிகவும் உகப்போடே அவரைத் தண்டனிட்டு, கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையுங் கூட்

(க) நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத் (உ) இதம் தே நாதபஸ்காய (ங) நசாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் (ச) ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம்

டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே திருக்கோட்டியூரேறச்சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரைப் பார்த்து 'உம்மை யொருவரையுமன்றோ வரச்சொன்னோம்; இவர்களைக்கொண்டு வருவானென்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ வரச்சொல்லி யருளிற்று; இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'தண்டு ஆர்? பவித்ரம் ஆர்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் முதலியாண்டானைக்காட்டி 'இவர் த்ரிதண்டம்,' கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி 'இவர் பவித்ரம்' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பியும் 'ஆகில், இவ்வர்த்தத்தை இவர்களுக்கொழிய மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று நியமித்தருளித் தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு பரமக்ருபையாலே (க) "ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் - மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம்வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் †ந்ருணாம் - முமுக்ஷூணாம்ஸதா ஜப்யம் புக்திமுக்திபலப்ரதம் - வைஷ்ணவாநாம்ஸதாஜப்யம்பக்திஜ்ஞாந ப்ரவர்த்தகம்" என்கிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், பதத்ரயாத்மகமாய், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யஜநகமாகையாலே முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு *நாத்தழும்பெழ ஸதாநுஸந்தேயமாய் *நலந்தருஞ்சொல்லான பெரியதிருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார். இராமாநுசனும் க்ருதார்த்தராய் அதின்மற்றைநாள் அவ்வூரி லெம்பெருமானான தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்தருளினார்.

இச்செய்தியை நம்பி கேட்டருளி உடையவரை அழைத்து 'இந்தப்பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை வேறொருவர்க்குஞ் சொல்லாதேகொள்ளும் என்றன்றோ நாம் உமக்குச் சொன்னோம்; அத்தை மறுத்து நீர் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொன்னீரென்று கேட்டோம்' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'உள்ளது, தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'ஒருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டாவென்று நியமித்தன்றோ சொன்னோம்; அத்தை மறுத்துச்சொன்ன உமக்கு பலம் ஏது?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'ஆசார்யநியமநத்தை மறுத்த எனக்கு நரகமே பலம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'இத்தையறிந்திருந்தும் சொல்லுவானேன்?' என்றுகேட்டருள, இராமாநுசனும் 'அடியேன் ஒருவனேயன்றோ நரகம்புகுவது? தேவரீர்திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொல்லுகையாலே இவ்வாத்மகோடிகளெல்லாம் தேவரீர்திருவடிஸம்பந்தத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பர்களென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இந்தப் பரஸம்ருத்தி நமக்குக் கூடிற்றில்லையே!' என்று, இவர் பரஸம்ருத்திக்குப்போர உகந்தருளி 'எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'அவரோ நீர்?' என்று அருளிச்செய்து, 'இதுவரையில்இத்தர்ஶநம் பரமவைதிகஸித்தாந்த மென்றிருந்தது; இன்றுமுதல் 'எம்பெருமானார்தர்ஶநம்' என்னுங்கோள்' என்று எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்து, அந்த உகப்பின்மிகுதியாலே 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! இன்னமொரு சரமரஹஸ்யார்த்தவிஶேஷஞ் சொல்லுவதாக இராநின்றோம்; இவ்வளவிலே நீர் த்ருப்தராயிராநின்றீர்; உம்முடைய அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன; எம்பெருமானாரும் 'தேவரீர் அருளிச்செய்த அர்த்தத்துக்கு மேலே ஓரர்த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில் அவிஶ்வாஸியாவேன்; கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்தம் நெஞ்சிற்பட்டதில்லையாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல் ஶ்ரோதவ்யாஸாபேக்ஷனாய் வ்யாகுலாந்தஃகரணனாய் இராநின்றேன்,' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இப்போது போய் ஏகாந்தமாக நீர்ஒருவருமே வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு, எம்பெருமானாரொருவருமே நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறச் சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி இவர்திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல்தளத்திலே யேறிப் படிக்கதவை விழவிட்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஒருவர்க்குஞ்சொல்லாதபடி தம்திருவடிகளைத்தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே (க) "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஃ ஶ்ருணுமேபரமம்வசஃ -

(க) प्रणवाद्यं नमोमध्यं नारायणपदान्तिमम् । मन्त्रमष्टाक्षरं विद्यात् सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ॥ मुमुक्षूणां सदा जप्यं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ वैष्णवानां सदा जप्यं भक्तिज्ञानप्रवर्तकम् ।

† 'ஸதா' என்றும் பாடம்.

(க) सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः । इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥

இஷ்டோऽஸி மே த்ருட³மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம்'' என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தாப்போலே நம்பியும் ஸர்வகுஹ்யதமமாய்ப் பரமரஹஸ்யமான சரமஶ்லோகத்தையும் அருளிச்செய்து அத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இதரோபாயத்யாகபூர்வகமான ஸித்தோபாயவைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரஸாதித்து, 'இந்தப் பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை (க) ''இதந்தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந - நசாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் நசமாம்யோऽப்யஸூயதி'' என்று சொல்லுகிறபடியே பகவத்விமுகர் முதலான நாஸ்திகர்செவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டு போரும்' என்று நியமித்தருள, இவரும் 'அடியேன் அப்படிப்பட்டபேருக்குச் சொல்லக்கடவேனல்லேன்; பகவத்ப்ரவணரானகூரத்தாழ்வாரொருவர்க்கும் சொல்லாதிருக்கவொண்ணாதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'இவ்வர்த்தங்கேட்கைக்கு அதிகாரமுண்டேயாகிலும் (உ) 'ஸம்வத்ஸரந்ததர்த்தம்வா மாஸத்ரயமதாபிவா - பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயை: க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத்'' என்கிறபடியே பஹுவிதப்ரகாரத்தாலும் அவருடைய அத்யவஸாயத்தை யறிந்து ஒருஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு சொல்லும்' என்று நியமித்தருள, எம்பெருமானாரும் * மாயனன்றோதிய வாக்கதனைக் கற்று யதார்த்தஜ்ஞானமுடையராய், அர்ஜுநன் ஷட்கத்ரயத்திலும் எடுப்புஞ் சாய்ப்புமாய்ப் போந்து இவ்வர்த்தங்கேட்டுத் தரித்தாப்போலன்றிக்கே ''மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்'' என்கிறபடியே நிர்ப்பரராய், நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே வந்தப்ரீத்யுத்ருதியாலுண்டான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தோடே புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானும், எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு நிற்க, அவரைப் பார்த்தருளி 'ஆளவந்தார் நம்மை விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணிப் பேரருளாளரை நோக்கி ப்ரபத்தி பண்ணி யருளினது ஸபலமாம்படி நம்பி நம்மை வாழ்வித்தருளினார்;

(க) 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌨 𑌚𑌾𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌤𑌿 ॥

(உ) 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑍋 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥

கண்டீரோ?' என்று அருளிச்செய்து உடையவரும் ஆழ்வானைக் குறித்து 'உமக்குமுட்பட ஒருஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை யறிந்துசொல்லென்று நியமித்தருளினார்' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒருஸம்வத்ஸரம் இஶ்ஶரீரத்திற்கு நிலையுண்டோ? இல்லையோ?' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் விசாரித்தருளிப்பெற்றாலல்லது தரியாத பேராசையாலே 'ஸம்வத்ஸர ஶுஶ்ரூஷாஸமம் - ஆசார்யன் திருமாளிகைவாசலிலே மாஸோபவாஸம்பண்ணுகை' என்று ஶாஸ்த்ரமுண்டாகையாலே அப்படிசெய்ய, உடையவரும் இரங்கி ப்ரஸாதித்தருளினார்.

முதலியாண்டானும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கும் இவ்வர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆழ்வான் ஒருவர்க்குமே நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது; நீர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறப்போய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலியாண்டானும் திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம்நின்றவிடத்திலும் அவர் முகங்கொடாமலிருக்க, பின்பு ஆண்டானும் நம்பிதிருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் 'ராமாநுஜபரிக்ருஹீதனைப்போலே யிருந்தாயீ! என்ன, 'அடியேன் தாஶரதி' என்ன, 'ஆகில், என்?' என்று கேட்டருள, இவரும் 'சரமரஹஸ்யார்த்தம் அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் '(க) ''வித்யாமதோதநமதஸ் த்ருதீயோऽபிஜநாந்மத: - ஏதேமதாவலிப்தாநா மேதஏவஸதாந்தமா:'' என்கிற இம்மூன்று குறும்பும் போனால் எம்பெருமானார்தாமே க்ருபைபண்ணி ப்ரஸாதித்தருளுவர்; அஞ்சாதேபோம்' என்று தம்திருவடித்தாமரைகளாலே இவர்உத்தமாங்கத்தைப் பூஷிக்கும்படிப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். முதலியாண்டானும் மிகவும் ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையராய்க் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தில் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தோற்ற நம்பிஅருளிச்செய்தபடியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸவிநயராய் நிற்க, உடையவரும் தம்ஸந்நிதிமுதலிகளைப்

(க) 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌦𑍋 𑌧𑌨𑌮𑌦𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌨𑍋 𑌮𑌦𑌃 । 𑌏𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌾𑌵𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌮𑌾𑌃 ॥

பார்த்தருளி 'ஆண்டான் நம்பிஸந்நிதியில் ஸ்வரூபஸிக்ஷைபெற்று வந்த வேஷமிருந்தபடி பாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமச்லோகார்த்தத்தை உபதேசித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் 'இப்போதன்றோ நமக்குத் தண்டும் பவித்ரமும் கைபுகுந்தது' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

இளையாழ்வார் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிகேட்டல்.

அநந்தரம் சிலநாளைக்குப் பின்பு, திருக்கோட்டியூர்நம்பி கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டுத் திருமாலையாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமேயெழுந்தருளினவாறே உடையவரும் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவரைக் கடாக்ஷித்து 'நீர் திருமாலையாண்டான்பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளும்' என்று உடையவரை அவர்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளித் தாம்மீண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளினர்.

திருமாலையாண்டானும் நம்பி அருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழி தொடங்கி நடத்தாநிற்க, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி ஆண்டான் நிர்வஹித்தமொழியப் பாட்டுக்கள்தோறும் சில அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதித்து உடையவர் அருளிச்செய்ய, 'இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று அருளிச்செய்தருளி, "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிறபாட்டுக்கு 'அறிவுநடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை யழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார்' என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி 'முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் பெரியப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது சேராது; ஆகையாலே, இங்ஙனேயாமித்தனை:— "அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அருளிச்செய்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒரு உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக்கி அருளிச்செய்தவாறே, 'இது விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்

செய்கை தவிர்ந்திருக்க, திருக்கோட்டியூர்நம்பி இத்தைக்கேட்டருளிக் கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்கலெழுந்தருளி 'திருவாய்மொழி நடக்கிறதோ?' என்று கேட்டருள, ஆண்டானும் 'அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறே சிலஅர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்ந்தேன்' என்ன, நம்பியும் 'அவர்சொன்ன அர்த்தமேது?' என்ன, ஆண்டானும் '"அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு உபகாரஸ்ம்ருதியாக வேணுமென்கிறார்' என்ன, 'இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்' என்று நம்பி அருளிச்செய்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதாத்யயநம் பண்ணினாப்போலே காணும், உம்முடையபக்கலிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும்; ஆளவந்தார்திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் ப்ரகாசியாது; இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறோமென்று இராதே கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, திருமாலையாண்டானையும் பெரியநம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமேயெழுந்தருள, உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, இவர்களும் 'திருவாய்மொழி விட்ட தறுவாய் தொடங்கி நீரே பலகால் அநுவர்த்தித்தாகிலும் ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டும்' என்று ஆண்டானுக்கு அருளிச் செய்தார்கள். பின்னையுந் திருவாய்மொழிதொடங்கி நடவாநிற்கச்செய்தே, மீண்டும் ஒருஅர்த்தப்ரஸ்தாவத்திலே ஆண்டான் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தங் கேட்டு 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணிலும் காணாதிருக்க, 'இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்கைக்கு நிதாநம் என்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் 'திருக்கோட்டியூர்நம்பி நமக்கு உரைத்தது ஒத்திருந்தது; இதுவும் ஒருதிருவவதாரம்; ஆளவந்தார் பக்கல் கேளாத அர்த்தமெல்லாம் இங்கே கேட்டோம்' என்று இவரைத் தண்டனிட்டருளினர்.

இளையாழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரிடத்தில் சரமோபாயத்தை யுணர்தல்.

பின்பு எம்பெருமானாரும் திருவாய்மொழி சாத்திப் போர ப்ரீதராயிருக்க, அவரைப்பார்த்துப் பெரியநம்பியும் 'ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்பக்கலிலே இன்னமொரு அர்த்தவிசேஷமுண்டு; அத்தை அவர்பக்கலிலே கேளும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் அது லபிக்கைக்காக அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம் அரையருக்கு உகப்பாகப் பாலமுதுகாய்ச்சி ஸமர்ப்பித்தும் திருவத்யயநகாலங்களிலே அரையர்திருமேனிக்கு அநுரூபமாக மஞ்சட்காப்பு அரைத்து ஸமர்ப்பித்தும் அநுவர்த்தித்துப் போருங்காலத்திலே, ஒருநாள் மஞ்சட்காப்பரைத்து நீராடப்பண்ணுகிற காலத்தில் அவருடையதிருமேனிக்கு அநுரூபமல்லாதிருக்கிறபடியை அவர்திருமுகமண்டலவிகாரத்திலே கண்டு மஞ்சட்பாத்ரத்தைக் கடக்கவைத்து வேறே பாங்காக மஞ்சட்காப்பரைத்துச் சாத்திநீராடப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அத்தைக்கண்டு மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி உடையவரைக்குறித்து, 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது?' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! உமக்கு ஒருசரமபுருஷார்த்தஞ் சொல்லுகிறோம்: கேளீர்' என்று '*தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும் (க) "குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபரந்தநம் - குருரேவபர:காமோ குருரேவபராயணம் - குருரேவபராவித்யா குருரேவபராகதி: - யஸ்மாத்துபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாத்குருதரோகுரு:" என்று சொல்லுகிறபடியே, * தீமனங்கெடுத்தும் * மருவித்தொழும் மனமேதந்தும் * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயம்' என்று விஸ்வஸித்து, '(உ) "ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரரூபீநஸம்ஶய:" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உறங்கும்பெருமாள்தானே உலாவும்பெருமாளாய்வந்தார் என்றிரும்' என்று பஞ்சமோபாயநிஷ்டையான சரமபர்வார்த்தவிசேஷத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார்.

(க) गुरुरेव परं ब्रह्म गुरुरेव परं धनम्। गुरुरेव परः कामो गुरुरेव परायणम्॥ गुरुरेव परा विद्या गुरुरेव परा गतिः। यस्मात्तदुपदेष्टाऽसौ तस्माद्गुरुतरो गुरुः॥

(உ) आचार्यस्स हरिस्साक्षाच्चररूपी न संशयः।

'பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தபோதே ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாயிருக்க, இவர் பலர் ஸ்ரீபாதத்திலும் உபதேஶங்கேட்கைக்கு அடியென்? அவர்கள் தாம் மேல்விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேசிக்கைக்கு அடியென்?' என்னில்:—ஒருராஜா ஸ்வகுமாரார்த்தமாகப் பலமந்த்ரிகளிடத்தே நிதிகளைவைத்துத் தன்குமாரன் ப்ரபுத்தனானாலே கொடுக்கச்சொல்லிப் போமாபோலே, ஆளவந்தாரும் இவர்களிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை உபதேசித்து வைக்கையாலே, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து அவ்வர்த்தங்களைப்பெறாத இழவுதீர, இவர்கள்பக்கல் அவ்வர்த்தங்களைப் பெற்று இழவுதீர்ந்தாரித்தனை; இனி, இவ்வாசார்யர்களுக்கு ஆளவந்தார் இளையாழ்வாரை '*ஆம்முதல்வன்' என்று கடாக்ஷித்து 'நாம் உங்களுக்குச்சொல்லும் பரமரஹஸ்யத்தை இளையாழ்வாருக்குச் சொல்லுங்கோள்' என்று நியமித்தருளுகையாலே 'ஶிஷ்யனாகிலுமாம், ஆசார்யனாகிலுமாம்; விலக்ஷணஸம்பந்தமே வேண்டுவது' என்று மேல்விழுந்து உபதேசித்தார்கள்: ஆகையாலே முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் இவர்க்கு ஆசார்யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; பின்புள்ளவர்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யர்களாய் ஸ்வரூபம்பெற்றார்கள்; ஒரு ஹாரத்தின் நடுவே மாணிக்கங் கிடந்து அந்தஹாரத்தை ஶோபிதமாக்குமாபோலே, *இடையே இராமாநுசமுனியாய் விளங்குகிறாரிறே.

உடையவர் கத்யத்ரயமும், நித்யத்திருவாராதநப்படியும் அருளிச்செய்து 'பரப்ரஹ்மம் ஸ்ரீமந்நாராயணனே' என்று அறுதியிட்டுத் தர்ஶநப்ரவர்த்தநம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே, இவர் ஏழகம் மாதுகரம்பண்ணும்போது † ஸ்தாநத்தாரை நெருக்கிக்கொண்டு போருகையாலே அவர்களிலே ஒருவர் இவர் மாதுகர † (ம்பண்ணுகிறவிட) த்திலே விஷமிஶ்ராந்நத்தை ப்ரயோகிக்கும்படி ‡ (நியமித்து வைக்க, அந்த க்ருஹஸ்தரும்) ஸ்வஸ்த்ரீயை ப்ரேரிக்க, அவளும் 'கூடாது' என்ன, அவனும் நிர்ப்பந்திக்க, அவளும் விஷமிஶ்ராந்

† 'ஸ்தாநத்துறையை' என்று பாடாந்தரம்.

‡ குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றன.

நத்தைமறித்து ஸமர்ப்பித்து தண்டனிட்டுப்போக,இவரும் 'இதென்!'
என்று திகைத்து பாவமறிந்து ஸகாரங்கத்தை ஸாகாகாமிநியான
திருக்காவேரியிலே கரைத்துவிட்டு உபவஸித்திருக்க,இச்செய்தியைத்
திருக்கோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்
செய்தே மத்யாஹ்நகாலத்திலே திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளா
நிற்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே
தண்டனிட்டுக்கொண்டு கிடக்க, நம்பியும் அவரை எழுந்திருக்கச்
சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் 'இதென்ன ஶிஷ்யாசார்யக்ர
மந்தான்? கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகடுவார்களோ?' என்று
பரிந்தெடுக்க, நம்பியும் 'உம்மைக்காணும் தேடுகிறோம்; திருமேனிக்
குப் பரிவர் நீர்தாம்; இன்றுமுதல் தளிகைக்குப்பண்ணி இவர்க்கு
ஏகமாதுகரமாக ப்ரஸாதியும்' என்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சா
னும் அப்படியே பண்ணி ஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்
தார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் உடையவரை ஆஶ்ரயித்தல்.

பின்பு, யஜ்ஞமூர்த்தி யென்கிற மஹாவித்வானை ஒருப்ராஹ்ம
ணன் கங்காஸ்நாநத்துக்குப்போய் அங்கு ஸ்நாநம்பண்ணி அங்குள்ள
வித்வான்களை ஜயித்து அங்கே மாயாவாதஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும்பரிக்
ரஹித்து வித்தையாலும் ஶிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாயிராநிற்க,
அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைபவத்தைக் கேட்டு 'நாம்
அங்கேறப்போய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணும்' என்று அநேக
ஶாஸ்த்ரங்களை யெழுதி க்ரந்தங்களையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுப்
பித்துக்கொண்டு தன்வித்யாகர்வமெல்லாம் தோற்றப் பெரியமதிப்பு
டனே அதித்வரையில் கோயிலேறவந்து உடையவரைப் பார்த்து
'என்னுடன் தர்க்கிக்கவேணும்' என்ன இருவம் 'அப்படியே செய்
கிறோம்; நீ தோற்றால் என்னசெய்கிறாய்?' என்ன, அவனும் 'நான்
தோற்றேனாகில் உம்முடைய பாதரக்ஷையைச்சுமந்து உம்முடைய
பேரையு மிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய ஸித்தாந்தத்திலே புகுரக்கட
வேன்' என்ன, உடையவரும் 'நாம் தோற்றோமாகில் க்ரந்தஸந்யா
ஸம் பண்ணித் தோற்றோமென்கிறோமித்தனை' என்ன, அவனும் ஸம்
மதித்து இப்படி அந்யோந்யம் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு பதி
னெட்டுநாள் அவதியுமிட்டு இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தோலாமல்
மத்தகஜங்கள் பொருமாபோலே தர்க்கிக்க, இப்படி பதினாறுநாள் ஒரு
வருக்கொருவர் தோலாமல் தர்க்கித்து அவனை ஜயிக்கப்போகாமல்

பதினேழாம்நாள் அவனுடைய யுக்தி ப்ரபலமாக, இவரும் அதுக்கு
மேல் ஒன்றுந் தோன்றாமல்நிற்க, அவ்வளவிலே அவனும் தன்வெற்றி
தோற்ற எழுந்திருந்து அற்றைக்குப் போக, இராமாநுசனும் வ்யா
குலாந்தஃகரணராய் மடமே எழுந்தருளித்தம்திருவாராதநமானபேரரு
ளாளரையுந் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணி, பெருமாளுடன்
வெறுத்து 'பெருமாளே! ஆழ்வார்தொடங்கி ஆளவந்தாரளவாக இத்
தனை காலம் ஓராண்வழியாய் ப்ரதிஷ்டிதமாய்வந்த இத்தர்ஶநம் அடி
யேனைத் தொற்றித்தோற்கக்கடவதோ! இந்நாள்வரையில் தேவரீர்
ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகள் ஸத்ய மென்று ப்ரமாணத்தை நடத்திக்
கொண்டு போந்தீர்; இப்போது ஒரு ம்ருஷாவாதியைக் கொண்டு
வந்து என்னுடைய காலத்திலே எல்லா ப்ரமாணங்களையும் அழித்துப்
போகட்டு லீலைகொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில் அப்படியே செய்
தருள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாமும் அமுதுசெய்யாமல் கண்
வளர்ந்தருள, பேரருளாளரும் அன்றுராத்ரி இவர் ஸ்வப்நத்திலே
எழுந்தருளி 'இளையாழ்வீர்! நீர்முசிப்பானேன்? உமக்கு ஸமர்த்தனா
யிருப்பானொரு ஶிஷ்யனை உண்டாக்கித்தந்தோங்காணும்; உம்முடைய
பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த மாயாவாதகண்
டநத்தைச் சொல்லி அவனை ஜயியும்' என்று அருளிச்செய்தருள,
உடையவரும் விடிவோரை திருநாமோச்சாரணம் பண்ணியெழுந்
திருந்து திருக்கண்களை விழித்து 'இதொருஸ்வப்ந மிருந்தபடி யென்'
என்று மிகவும் திருவுள்ள முகந்து ஸ்வப்நத்தில் அருளிச்செய்த யுக்
தியைத் தம்திருவுள்ளத்திலே கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஸந்தோ
ஷத்துடனே நித்யகர்மாநுஷ்டாநஞ்செய்தருளித் தம்திருவாராதநமான
பேரருளாளரையும்ஸேவித்துப்புறப்பட்டுப்ரஸந்நகம்பீரமாய்க்கொண்டு
தர்க்ககோஷ்டியிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த வித்வானும்
ஹாவஜ்ஞைகையாலே, உடையவர் எழுந்தருளுகிற காம்பீர்யத்தையும்
ஸந்தோஷத்தையுங்கண்டு 'இவர் நேற்று இங்குநின்றும் எழுந்தரு
ளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனார்; இப்போது மத்தகஜம்போ
லே இங்கே வாராநின்றார்; ஆகையாலே இது மாநுஷமன்று; அதிமா
நுஷ சேஷ்டிதமாயிராநின்றது' என்று நிஶ்சயித்து, சடக்கென
எழுந்திருந்து எதிரேசென்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து
'தேவரீருக்குத் தோற்றேன்' என்று ஸ்ரீபாதரக்ஷைகளை ஶிரஸாவ
ஹித்துக்கொண்டு 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்ன, உடை

அநந்தரம் உடையவர், ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாரையும் க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு, வித்வத் கோஷ்டியாக நடக்குங்காலத்திலே, ஆசார்யர்களெல்லாரும் வந்து உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்ததைக் கேட்டு, அநந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர் நம்பியும், மருதூர்நம்பியும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணுமென்று எழுந்தருள, அவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார். அப்போது அவரும் பீதராய், அவர்களைக்குறித்து 'குருவியின்கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே உடையவர் செய்தார்; நீங்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு உடையவரும் * அமர்சுவையாயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யகோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிற வளவிலே "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி" என்கிற திருவாய்மொழி நடவாநிற்க, "சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடம்" என்கிற விடத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறவர், முதலிகளைப்பார்த்தருளி 'புஷ்பமண்டபமான பெரிய திருமலையிலே திருவேங்கட முடையானுக்கு உகப்பாகத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலை கட்டிச்சாத்துவார் ஆரேனும்உண்டோ?' என்று அருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே அநந்தாழ்வான் எழுந்திருந்து 'அடியேன் விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருமலைக்கு எழுந்தருளித் திருவேங்கட முடையானையும் திருவடிதொழுது திருநந்தவனஞ்செய்து அத் திருநந்தவனத்திற்கு 'இராமானுசன்' என்று திருநாமஞ்சாத்தித் திருமாலைகட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அத்தை உடையவர் கேட்டு உகந்தருளி, திருவாய்மொழிப்ப்ரபந்தார்த்தத்தைத்தீவ்ரமாக நடத்திச் சாத்தியருளினார்.

பின்பு உடையவரும் நம்பெருமாளை ஸேவித்து 'அடியேன் பேருளாளனையும், திருவேங்கடமுடையானையுந் திருவடிதொழுது மீண்டு விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'போய்க் கடுகவருவது' என்று திருவுள்ளமாயருள, உடையவரும் முதலிகளுடனே புறப்பட்டுத் திருக்கோவலூரில் ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும் திருவடிதொழுது, பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளித் திருக்

கச்சிநம்பிமடமே சென்று (க) "ஸ்ரீமத் காஞ்சீமுநிம்வந்தே கமலாபதிநந்தனம் - வரதாங்க்ரிஸதாஸங்கரஸாயநபராயணம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க, அவரும் க்ருபைபண்ணியருள அவருடனே கூட எழுந்தருளி அவர் புருஷகாரமாக ஸ்ரீகோபுரராஜனையும் ஆனைகாத்தபெருமாளையும் ஸேவித்து, உள்ளே புகுந்து (உ) "மஹாவராஹந்தேவேஶம் த்ரஷ்டுகாமோரஸாதலாத் - நிர்யயௌத்ரபகவா நநந்த:பந்நகேஶ்வர:- தீர்த்தே தஸ்மிந்மஹாபுண்யே ஸித்தஸங்கநிஷேவிதே-ஸமாஹ்ருதாநிதீர்த்தாநி ஸர்வாணி முநிபிஸ்ததா" என்று சொல்லப்பட்ட மாஹாத்ம்யத்தையுடைய திருவநந்தஸரஸ்ஸிலேநீராடி, கேஶவாதித்வாதஶ நாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி *எறிதிரைவையம்முற்றும் ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தையும் தண்டனிட்டு, ஜயவிஜயர்களையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு, அதற்குக் கிழக்காகத் தம்மை விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர் திருமுற்றத்திலே (ங) "நமோநமோயாமுநாய யாமுநாயநமோநம:" என்று அநுஸந்தித்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கத் தெம்பெருமானையுந் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீ புண்ணியகோடிவிமானத்தையும் ஸேவித்து, † திருமடைப்பள்ளிநாச்சியாரையும் ஸேவித்து, உள்ளே புகுந்து பேருளாளன் பெருந்தேவியாரையும் திருவடிதொழுது (ச) "ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மரவிந்தநிவாஸிநீம் - அஶேஷஜக தீஶித்ரீம்

(க) ஶ்ரீமத்காஞ்சீமுநிம் வந்தே கமலாபதிநந்தநம் । வரதாங்க்ரிஸதாஸங்கரஸாயநபராயணம் ॥

(உ) மஹாவராஹம் தேவேஶம் த்ரஷ்டுகாமோ ரஸாதலாத் । நிர்யயௌ ச பகவாநநந்த: பந்நகேஶ்வர: ॥ தீர்த்தே தஸ்மிந்மஹாபுண்யே ஸித்தஸங்கநிஷேவிதே । ஸமாஹ்ருதாநி தீர்த்தாநி ஸர்வாணி முநிபிஸ்ததா ॥ (ங) நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம: । (ச) ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமரவிந்தநிவாஸிநீம் । அஶேஷஜகதீஶித்ரீம் வந்தே வரதவல்லபாம் ॥

† 'திருமடைப்பள்ளியையும் ஸேவித்து' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

வந்தேவரதவல்லபாம்'' என்று அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவபிஷேக மண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து, சேண்தலத்து அமரர்தமையாளும் சேனைநாதன் கழல் வணங்கி எழுந்தருளி, (க) ''அஶேஷகிரிராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகிரயே நம:'' என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, வையமாளிகையிலேயேறி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு உள்ளேபுகுந்து * உலகேத்துமாழியானத்தியூரானை பேரருளாளரையும் ஸேவித்து நின்று, திருப்பல்லாண்டையும் வரதராஜாஷ்டகத்தையும் அநுஸந்தித்துத் * தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளராய் நிற்க, திருக்கச்சிநம்பியும் இவர்க்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் * துயரறுசுடரடியான ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய்ப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியுடனே 'அடியேன் பெரியதிருமலைக்கு விடைகொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் '* சென்று வணங்குமினோ சேணுயர் வேங்கடத்தை' என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினார்.

திருமலைநம்பியினிடத்து உடையவர் ஸ்ரீராமாயணங்கேட்டல்.

உடையவரும் அதிப்ரீதியோடே திருப்பதிக்கு எழுந்தருளுமளவிலே, மார்க்கமத்யத்திலே ''வழிதிகைத் தலமருகின்றேன்'' என்கிறபடியே வழிதப்பித் திகைத்துநிற்க, முதலிகளும் அங்கே ஒரு ஏற்றமிறைப்பானைக் கண்டு 'திருமலைக்கு வழி எங்ஙனே?' என்று கேட்டவளவில் அவனும் செவ்வையான வழியைக் காட்ட, உடையவரும் 'இதொரு அமாநவன்புருஷகாரமிருந்தபடி என்!' என்று அவனைத் தண்டனிட, முதலிகளும் இப்பரமாஸ்திகத்வத்தைக்கண்டு களித்து அவர்களும் தண்டனிட, இவரும் முன்னடந்துஎழுந்தருளித் திருமலையாழ்வாரையும் திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபராங்குச பரகால ப்ரப்ருதிகளான ஆழ்வார்பதின்மரையும் ஸேவித்துத் திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிருந்து விடலதேவனையும் ஶிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு திருப்பதியிலே ஸ்வஶிஷ்யர்கள் முப்பதுதிருநாமங்களைக் குடியேற்றி! இளமண்டியத்தையும் கைப்பற்றாகவிடுவித்து அங்கே எழுந்தருளியிருக்க, இச்செய்தியை அநந்தாழ்வான் தொடக்கமான

(க) அஶேஷகிரிராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகிரயே நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கேட்டருளித் திருமலையினின்றும் இறங்கிவந்து எம்பெருமானாரை ஸேவித்து 'தேவரீர் அப்பனை ஸேவிக்க எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆழ்வார்கள் திருமலைமிதியாமையாலே, நாமும் ஏறக்கடவோமல்லோம்; திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் 'தேவரீர் ஏறாதபோது அடியோங்களும் ஏறோம்; மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவதில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று ததநுகுணமாகத் திருமேனியை ஶோதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி அடிப்புளியாழ்வாரடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, (க) ''பாதேநாத்யாரோஹதி'' என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டநாதநியோகாத் முக்தசேதநன் பாதபீடத்திலே அடியிட்டு ஏறுமாபோலே ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடத் திருமலையேறி, * செப்பார் திண்வரையையும் * பன்மணிநீரோடு பொருதுருளுங் கானாற்றையும் * அன்னனைய பொற்குவடுகளையும் * வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரியும் * கானமும் வானரமும் வேடும் உடைய வேங்கடத்தைக் கண்டு களித்துக்கொண்டு திருப்பரியட்டப்பாறையளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் தீர்த்தப்ரஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரேஎழுந்தருளி ப்ரஸாதித்தருள, உடையவரும் நம்பிதிருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? ஒரு சிறியார் இல்லையோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் என்னிற்காட்டில் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்ன, உடையவரும் முதலிகளும் இதைக்கேட்டருளி அத்யாஶ்சர்யப்பட்டுக் கல்வேலியளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, சீயர்கள் ஏகாங்கிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையிலுள்ள ஸ்தாநத்தாரை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார் முதலான அனைத்துக்கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி வைகுந்தன் திருவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருக்கோனேரியிலே நீராடிக் கேஶவாதி த்வாதஶநாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி நாலு வீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, ''சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப்

(க) பாதேநாத்யாரோஹதி

பகல்செய்'' என்கிறபடியே கஸித அநர்க்க ரத்ந த்யுதி ரஞ்ஜிதமான மாட கூட ப்ராஸாத தோரண கோபுர ப்ராகாரங்களையும் அநுபவித்து, அங்கே தம் கைங்கர்யமான இராமாநுசனென்கிற திருநந்தவநத்திலே எழுந்தருளித் திருக்கண்சாத்தி உகந்தருளி, அநந்தாழ்வானைப் பார்த்து அணைத்துக்கொண்டு '* வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன்' என்று மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, மற்றும் அங்கு உண்டான "தேனேய்பூம்பொழில்" என்றும், "விரையார் - பொழில்" என்றும், "கோற்றேன்பாய்ந்தொழுகுங் குளிர்சோலை" என்றும் சொல்லுகிற * செண் * மொய்த்தசோலைகளையும், அச்சோலைக்கு அலங்காரமாகச் * செண்பகமாய் நிற்குந் திருவுடைய செண்பகம் செருந்தி திருமகிழ் பாடலம் சுரபுன்னை புன்னைகம் முதலான மதுஸ்ரவகுஸுமப்ரகர்ஷத்தையுடைய திருப்பூமரங்களின் நெழிலையும், செவ்வந்தி பிச்சி இருவாட்சி மல்லிகை முல்லை தொடக்கமான கொடிமலரழகையும், "மொய்ப்பூந்தடந்தாழ்வரே" என்று சொல்லுகிறச் * செந்தீமலரும் * சேருர்சுனைகளில் மத்தப்ரமராநுகித மனோஹாரி செந்தாமரை ஸ்ரீயையும், * திருவேங்கடத் தெண்ணீர்ச்சுனைகளில் * மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையாரையும், * கோனேரிவாழுங் குருகு கொக்கு நாரை தாரா முதலான பக்ஷிஸங்கங்களையும், வ்ருக்ஷஶாகாரூடபிககூஜித காஹளீ நாதங்களையும், * கொண்டலதிரத் * தோகைவிரித்து நடமாடுகிற மயூரகேகாரவத்தையும், * வண்டினங்கள் தென்னாதெனாவென்று பண்பாடுகிற பாடலையும் கண்டு கேட்டு ஆநந்தித்து, * நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, * ஆவாவறச்சூழ்ந்தான் திருவாசலிலே தண்டனிட்டு, அத்தாணிப்புளியையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தடியிலே தண்டனிட்டு யமுனைத்துறைவரென்கிற திருப்பூமண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி (க) "தநுர்மாஸே ஸிதே பக்ஷே த்வாதஶ்யாமருணோதயே - ஆயாந்தி ஸர்வதீர்த்தாநி ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஜலே" என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தஸ்வீகாரஞ்செய்து, செண்பகத்திருவாசலுக்குள்ளே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, திருமடைப்பள்ளி யாகசாலை ஸேனைமுதலியாரையும் ஸேவித்து, திருமாமணிமண்டபத்தையும் ஸேவித்து, * வேங்கடத்தரியையுந் திருவடிதொழுது, ஆநந்தநிலயமென்னுந்

(க) தநுர்மாஸே ஸிதே பக்ஷே த்வாதஶ்யாமருணோதயே ।
ஆயாந்தி ஸர்வதீர்த்தாநி ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஜலே ॥

திவ்யவிமாநத்தையுங் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே அநுபவித்து உள்ளேயெழுந்தருளி * அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்குங் குலசேகரன் படியைக் கடந்து உள்ளேபுகுந்து * திலதமுலகுக்காய்நின்ற * தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பனை * எண்ணம் புகுந்து தித்திக்குஞ் * செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதையும் செங்கமலக்கழலிற்படியும் "சீதக்கடல்" என்கிற திருமொழிப்படியும் மணிநூபுராதி கிரீடாந்த ஸர்வதிவ்யாபரண திவ்யமால்யாம்பர திவ்யாங்கராக ஶோபிதமான அவ்வடிவழகைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவித்து, "அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா - புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்று * அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து, * பூவார் கழல்களைக் கிட்டி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவித்து நிற்க, இவர்க்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராயருளி 'இது பூலோக வைகுண்டமாயிருந்தது!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, திருமஞ்சநமும் ஸேவித்தருளி, அழகப்பிரானுடைய ஸ்ரீபலித்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி, '* விண்ணோர்வெற்பாகையாலே "நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்" என்று அருளிச்செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கு வர்த்திப்பார்? நாம் இங்கே வர்த்திக்கவொண்ணாது' என்று அப்போதே 'திருமலையினின்றும் இறங்கவேணும்' என்று உத்யோகிக்க, பெரியதிருமலைநம்பியும், திவ்ய தேசத்திலே மூன்றுநாள் இருக்கவேணுங்காணும்' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் ஸம்மதித்து மூன்றுநாளும் அமுதுசெய்யாமல் * அப்பொழுதைக் கப்பொழுது என்னாராவமுதமான அப்பனை அநுபவித்து, அதுவே தாரகமாக எழுந்தருளியிருந்து, இப்படியே மூன்றுநாள் சென்றவாறே நம்பியுடன் அப்பன்ஸந்நிதிக்குச் சென்று திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்து அஞ்சலித்துநிற்க, அப்பனும் மிகவும் உகப்புடனே இவர்க்குத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து, தம் * பூவார்கழல்களை ஶிரோபூஷணமாக்கி 'உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூத்யைஶ்வர்யமும் தந்தோமென்று நம் தெற்குவீட்டிலே சொன்னோமே' என்று திருப் * பவளச் சோதிவாய்திறந்து அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்' என்று அங்கீகரித்து நிற்க, அப்பனும் விடைகொடுத்தருள, நம்பியுடன் புறப்பட்டு அப்பொழுதே இறங்கியருளி, திருப்பதியிலே பெரியதிருமலைநம்பிதிருமாளிகையேறச் சென்று அங்கே அமுதுசெய்து, அவர்ஸந்நிதியிலே

இதிஹாஸச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு அர்த்தங் கேட்டுக்
கொண்டு ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்திலே;

எம்பார் ப்ரபாவம்.

ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருமலைநம்பி திருமாளிகையிலே
ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படியைக் கண்டு
உடையவர் ப்ரீதராயிருக்கிறவளவிலே, ஒருநாள் நம்பிக்குத் திருப்
படுக்கைபடுத்து முந்துறத்தாம் அதிலே கண்வளர்ந்துபார்க்க, இத்தை
எம்பெருமானார் கண்டருளி 'இப்பரிமாற்றம் இருந்த பொல்லாங்கு
என்?' என்று அத்தைப் பெரிய திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்
செய்ய, நம்பியும் அவரை யழைத்து 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர்
நமக்குப்படுத்த படுக்கையிலே படுத்துக்கொண்டீரென்று கேட்டோம்:
இப்படி செய்யலாமோ? இதற்குப் பலம் என்? என்று கேட்டருள,
ஸ்ரீகோவிந்தப் பெருமாளும் 'நமக்கு நரகமே பலம்' என்ன, நம்பியும்
'இத்தை அறிந்திருந்தும் செய்வானேன்?' என்ன, இவரும் 'தேவரீர்
திருமேனியில் ஒன்று உறுத்துதல் ஊர்தல் கடித்தல் செய்யாமல் கண்
வளர்ந்தருளப்பெற்றால், அடியேனுக்கு நரகமே அமையும்' என்று
விண்ணப்பஞ் செய்ய, இத்தை உடையவர் கேட்டருளி, 'ஈதொரு
ப்ரதிபத்திவிசேஷம் இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார். ஒரு
நாள் நம்பியுடைய திருநந்தவநத்தை நோக்கிக்கொண்டு உடையவர்
எழுந்தருளாநிற்க, ஓரிடத்திலே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒரு பாம்பின்
வாயிலே கையிட்டு மீளவும் நீராடிக் கைங்கர்யத்திலே போக, உடைய
வரும் இதுகண்டு கோவிந்தப்பெருமாளே! என் செய்தீர்?' என்று
கேட்க, அவரும் 'பாம்பு நாக்கை நீட்டிக்கொண்டு நோவுபடும்படியைக்
கண்டு அதன் நாக்கிலே முள்ளிருக்க வாங்கினேன்' என்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'இவருடைய பூததயை இருந்தபடி என்?'
என்று உகந்தருளினார்.

அநந்தரம் எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீராமாயணம் சாத்தினவாறே
பெரிய திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடி
யேன் *திருவரங்கப் பெருநகரை நோக்கி விடை கொள்ளுகிறேன்'
என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'இத்தனை தூரம் எழுந்தருளின
உமக்கு நாம் ஒன்றும் தரப்பெற்றிலோமே!' என்ன, இவரும் 'அப்
படி தந்தருளத் திருவுள்ளமுண்டாகில் "சார்ந்த இருவல்வினைகளும்

சரித்து மாயப்பற்று அறுத்துத் தீர்ந்து தன்பால் மனம் வைக்கத்
திருத்தி" என்கிறபடியே இவருடைய துர்வாஸனையைச் சேதித்து
"பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கும் அழுக்குடம்பும், இந்
நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை" என்னும்படி பண்ணியருளி, "உடன்
கூடுவதென்று கொலோ!" என்றிருந்த அடியேன்நினைவைத் தலைக்கட்
டியருளின தேவரீர் அடியேனுக்கு இந்தக் கோவிந்தப்பெருமாளைத்
தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியதிருமலைநம்பி
யும் அவரையழைத்து 'வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! எம்பெருமா
னாரை நம்மைக்கண்டாற்போலே ஸேவித்திரும்' என்று உதகதாரா
பூர்வகமாகக் கொடுத்தருளினார்.

உடையவர் அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிக்குத் தண்டன்
ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டு *வண்டுவளங்கிளரும் நீர்சோலை வண்பூங்
கடிகையிலே சென்று கடிகாசலமேறி *மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்
கும் அக்காரக்கனியையுங் கண்டு ஸேவித்துக் களித்து, அங்கு நின்
றும் புறப்பட்டுத் திருபுட்குழியிலே எழுந்தருளி க்ருத்ரபுஷ்கரிணி
யிலே தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்துப் பெரியவுடையாரையுந் திருவடிதொழுது
சண்டப்ரசண்டர்களையும் சரணமடைந்து, உள்ளேபுகுந்து மரகதவல்
லியாரையும் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து மற்றும் ஸேவாக்ரமம்
தப்பாமல் ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேனை
முதலியாரையுந் திருவடிதொழுது *பொன்முடியம் போரேற்றையெம்
மானை *நாற்றடந்தோளதன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய்மாலையனை
யும் ஸேவித்து நின்று, (க) "ஸுவர்ணமகுடாநந்த துளஸீமால்ய
சோபித - ஸமஸ்தஜகதாதார சங்கசக்ரகதாதர - தாமோதர ஹ்ருஷீ
கேச த்ரயீமயஜநார்த்தந - தாநவாரேஜகந்நாத சார்ங்கபாணே நமோ
ஸ்துதே" என்று அநுஸந்தித்துநிற்கத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸா
திக்க ஸ்வீகரித்துத் தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருவெஃகா முத
லிய அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மீண்டு திருக்கச்சிநம்பி
ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளினார்.

(க) [illegible]

"அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னுமாபோலே ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருமேனியில் வைவர்ண்யம் பிறந்து முகம் உருவின இருப்பைக்கண்டு, உடையவரும் இவரகவாயில் எண்ணமறிந்து 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நம்பியை ஸேவித்து வாரும்' என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கூட்டியனுப்பித் திருக்கச்சிநம்பியுடனே பேருளாளரை ஸேவித்திருந்தார். கோவிந்தப்பெருமாளும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி நம்பிதிருமாளிகைவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அங்குள்ளார் அவரைக்கண்டு உள்ளேசென்று பெரியதிருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் திருவுள்ளங்கலங்கி 'பித்தனைப் போகச்சொல்லுங்கோள்' என்ன, தேவிகளும் 'இத்தனை தூரம் இளைத்துவந்தவரை அழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'விற்ற பசுவுக்குப் புல்லிடுவாருண்டோ?' என்று நைஷ்டுர்யத்தையே ப்ரகாஶிப்பித்து முகங்கொடாமல் தள்ளிவிட, கோவிந்தப் பெருமாளும் அங்கு நிராஶராய்த் திருவாசலிலேதண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே மீண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்துநிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி நம்பியுடையஸர்வஜ்ஞதையைஶ்லாகித்துக் கோவிந்தப்பெருமாளையும் பிறகாலியாதபடி தம்ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களாலே ஆழங்காற்படுத்திக் கொண்டு, திருக்கச்சிநம்பிக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ்செய்து புறப்பட்டுத் * திருவரங்கன்திருப்பதியை நோக்கி யெழுந்தருள, அங்குள்ள முதலிகளெல்லோரும் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பெருமாளை ஸேவித்துநிற்க, பெருமாளும்* சோதிவாய்திறந்து 'நம்வடக்குமலைக்குப்போய் வந்தீரோ?' என்று வினவியருளித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரானமுதலிகளையும் க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாளுக்கு எம்பெருமானார்கோஷ்டியில்அநுபவமும் அவர்விக்ரஹாநுபவமும் அவர் ஸல்லாபங்களும் அவர் திருவடிகளிலே கைங்கர்யங்களுமே காலக்ஷேபமாய், நித்ராலஸ்யங்களுமின்றிக்கே ப்ரத்யஹம் நடவாநிற்க, ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளும் பெரியதிருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்க, முதலிகளெல்லாரும் கோவிந்தப்பெருமாளுடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும் ஸ்வாசார்யபதைகநிஷ்டையையும் சொல்லித் தலைதுலுக்கிக்கொண்டாட, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள், தாமும் 'அது ஒக்கும் ஒக்கும்' என்று அவர்களைக் காட்டில் தம்மைத் தாமே மிகவும் ஶ்லாகித்துக் கொள்ள, உடையவரும் அதுகண்டு அவரைக்குறித்து 'எல்லாரும் உம்மை ஶ்லாகித்தால் நீர் நைச்யாநுஸந்தாநம் பண்ணவேண்டியிருக்க, அதுசெய்யாதே நீர்தாமே உம்மை ஸ்துதித்துக்கொள்ளாநின்றீர்; இப்படி செய்யுமது ஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமோ?" என்று அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் உடையவரைப் பார்த்து "ஐயோ! முதலிகள் அடியேனைக் கொண்டாடில், காளஹஸ்தியில் கையும் குடமும் கழுத்தில் இலந்தைக்கொட்டை வடமுமாய்க்கொண்டு எளிவரவுபட்டு நின்ற அந்நிலையைக் கொண்டாடுமத்தனையன்றோ அடியேனுக்கு உள்ளது? இப்படியான பின்பு "பேதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து" என்கிறபடியே தேவரீர் இவ்வாத்மாவை எடுக்கைக்காகவே ஒருதிருவவதாரம்பண்ணிச்செய்தருளின க்ருஷிபரம்பரைகளை அநுஸந்தித்தால், நம்முதலிகளெல்லாரையும் போலன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளிலும் கடைகெட்டுக்கிடந்த அடியேன் காலதத்வமுள்ளதனையும் "எனக்கினியார் நிகர் நீணிலத்தே" என்றும், "இனியாவர் நிகரகல்வானத்தே" என்றும், "நெஞ்சமே நல்லை நல்லை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அடியேனையே ஶ்லாகித்துக் கொள்ள ப்ராப்தியுண்டு; ஆகையாலே, அடியோங்களெல்லாரும் தேவரீராலே இவ்வாத்மாவுக்கு உண்டான நன்மைகளை ஶ்லாகித்தால் தேவரீரைக் கொண்டாடிற்றுமித்தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் கோவிந்தப்பெருமாளை 'நல்லீர் நல்லீர்' என்று போர உகந்தருளி 'உம்முடைய குணங்கள் நமக்கும் உண்டாம்படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மை அணைத்துக்கொள்ளீர்' என்று வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினர்.

ஒருநாள் ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் † எம்பெருமானடியாள்வாசலிலே கால்யகர்மங்களையுமிழந்து நிற்கக் கண்டு ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர் கோஷ்டியிலே அத்தை வெளியிட, உடையவரும் 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் அங்கே நிற்பானென்?' என்ன, இவரும் 'தேவ

† 'எம்பெருமானாடியாள்' என்று ப்ரதிபேதம்.

நீர்தாலாட்டு மதுரமாய் இசையேறிச் * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாயிருக்க, தேவரீர்குணாநுபவமும் முன்னடிவலையக்கட்ட, போக்கடியற்று நின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது' என்ன, உடையவரும் 'இவர்ப்ராவண்ய மிருந்தபடி என்!' என்று உகந்தருளினார்.

பின்பு இவர்க்கு இருளும் ஏகாந்தமுமின்றிக்கே, த்ரிவிதகரணத்தாலும் "இராமாநுசன்மிக்கசீலமல்லால் உள்ளாது என்னெஞ்சு" என்கிறபடியே இராமாநுசன்* மெய்யில்பிறங்கிய சீரும் அவர்குணாநுபவமுமே காலக்ஷேபமாகச் செல்லாநிற்க, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருத்தாயார் வந்து 'கோவிந்தப்பெருமாளே! உம்முடைய தேவிகள் பக்வமானாள்' என்ன, இவரும் 'ஆகில், அம்மா! இருட்டும் தனியுமா யிருக்கும் அவகாஶம் பார்த்து அவளை வரக்காட்டும்' என்ன, அவரும்பஹுநாள் அவகாஶம்பார்த்து ஒருநாளும் அவகாஶங் காணாதே உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவரை அழைத்து 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நம்மாணை; ஒரு ருது காலத்திலே நீர் போம்' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டருள, கோவிந்தப்பெருமாளும் தேவிகளுக்கு இராமுற்ற அந்தர்யாமியை அநுபவிப்பித்துத் தத்குணசேஷ்டிதங்களைக் கீர்த்தித்தருளிப் போகவிட, இவர் திருத்தாயார் விடிவோரை வந்து 'இங்ஙன் செய்யலாமோ?' என்ன, இவரும் 'அந்தர்யாமி ப்ரகாஶித்திருக்க அழிச்சாட்டங்கூடுமோ?' என்ன, இச்செய்தியை அருகிலிருந்தவர்கள் எம்பெருமானாருடனே விண்ணப்பம் செய்ய, இவரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநின்றவளவிலே அவரும் 'இராமுற்ற என்செய்தீர்?' என்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து கேட்டருள, இவரும் 'அந்தர்யாமி ப்ரகாஶிக்கையாலே இதுக்கு ஏகாந்தம் கண்டிலேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! உமக்கு விஷயாந்தரவிரக்தி இத்தனையுண்டாகில், (க) "அநாஶ்ரமீநஸந்திஷ்டேத்" என்கிற ஶாஸ்த்ரவசநம் நீர் அறியீரோ?' என்ன, இவரும் 'அடியேனுக்கு ஸந்யாஸாஶ்ரமம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ப்ரஸாதித்துத் தம்திருநாமத்தையே ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் 'ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்நனாயிருக்குமவனுக்குப் பொறுக்கும்படி

(க) அநாஶ்ரமீ ந திஷ்டேத்

ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுக் கிடக்க, உடையவரும் அத்திருநாமத்தை ப்ரத்யாஹரித்து 'எம்பார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி முடிபிடித்தெடுத்துக் க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் தேஶாந்தரத்தினின்றும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருவீதியிலே நின்றவர்கள் சிலரைப் பார்த்து 'எம்பெருமானார் மடம் எது?' என்று கேட்க, அவர்களும் 'எந்த எம்பெருமானார்மடம்?' என்ன, புதுக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நெஞ்சுளைந்து 'நீங்கள் இரண்டிட்டுச் சொல்லுவானேன்? நம் தர்ஶநத்துக்கு இரண்டு எம்பெருமானாருண்டோ?' என்ன, அவர்களும் 'உண்டு; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் எழுந்தருளியிருக்கிறாராகையாலே, சொன்னோம்' என்ன, 'நாங்கள் அவரை அறியோம்; உடையவர்மடத்தைக் கேட்டோம்' என்ன, 'ஆனால் இராமாநுசன்மடம் ஈது' என்று அவர்கள் காட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உடையவர்மடமே சென்று புக்கார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இப்ரஸங்கத்தை யாத்ருச்சிகமாகக் கேட்டு 'ஐயோ! நாம், உடையவரைப்பிரிந்து ஸ்தலாந்தரத்திலே யிருக்கையாலன்றோ, லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானாருக்கு எதிர்த்தட்டாகச் சொன்னார்கள்; ஆகையாலே, நாம் அநர்த்தப்பட்டோம்' என்று மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டு, அப்போதே தம்முடைய மடத்தை இடித்துப்போகட்டு வந்து உடையவர்திருவடிகளைக் கட்டிக்கொண்டு 'அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தது போதாமல், இப்போதும் அகற்றிவிடத் திருவுள்ளமாய்விட்டதோ!' என்று மிகவும் க்லேஶிக்க, உடையவரும் 'இதற்குக் காரணமென்?' என்ன, அவரும் அங்குப்பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அச்செய்திகளையடையக் கேட்டு 'ஆனால் இனி உமக்கு நாம்செய்ய அடுப்பது என்?' என்ன, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் 'அடியேனை இன்றுதொடங்கி *நிழலுமடிதாறும்போலே "நின்றாளிணைக்கீழ்வாட்சி யான் சேரும் வகை யருளாய்" என்கிறபடியே தேவரீர்திருவடிகளின்கீழே வைத்துக்கொண்டு நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆனால், இனி இங்கேவாரும்' என்று

அவரைத் தம்ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும்பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு அகிலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் க்ருதார்த்தராய் உடையவரையொழிய வேறொருதெய்வ மறியாதவராகையாலே, ஸகல வேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் பெண்ணுக்கும்பேதைக்கும் ஸுக்ரஹமாகக் கற்று உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி 'ஜ்ஞாநஸாரம்', ப்ரமேயஸாரம்' என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையு மிட்டருளி, அதிலே "ஸச்சிஷ்யனென்பானுக்கு ஸதாசார்யனே பரதேவதை, அவன் திருவடிகளிற் கைங்கர்யமே பரமப்ராப்யம், அவன்தான் பகவதவதாரவிசேஷம்" என்னுமத்தையும் அருளிச்செய்தருளினார்.

அநந்தரம் கூரத்தாழ்வானையும், முதலியாண்டானையும், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும், மற்றுமுள்ள முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து " இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும் சாக்கியரும், மலிந்துவாதுசெய்வீர்களும்" என்று அருளிச்செய்து '*இடங்கொள்சமயத்தையெல்லா மெடுத்துக்களைகைக்காகவும், (க) "தத் த்வ மஸி" இத்யாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநம்' என்கிற மாயாவாதிகளையும், 'ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாதநம்' என்கிற குத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து '†வேதநகர்மாங்ககமாய், வேதநத்யாநோபாஸநாதி ஶப்தவாச்யமாய், பக்திரூபாபந்நமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதநம்' என்கைக்காகவும், நாம் வேதாந்தம் நடத்தவேணும்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியே செய்தருள' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ஆழ்வானைப்பார்த்து 'நான் சொன்ன பாஷ்ய வாக்யம் உம்முடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருந்தாலொழிய நீர் திருவெழுத்துச் சாத்தவேண்டா' என்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும் அப்படியே திருவெழுத்துச் சாத்திவருமளவில், ஆத்மாவுக்கு ஶேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரதிபாதித்து ஒருவாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஜீவாத்மாவுக்கு ஶேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தோடு தேஹாத்மாபிமாநத்தோடு ஒருவாசியில்லாமையாலே ஆழ்வானும் திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க, உடையவரும் அத்தை நிரூபித்துப்பாராமல் 'எழுதும்' என்ன, இவரும் எழுதாதிருக்க, அது கண்டு குபிதராய் 'ஆகில், நீரே பாஷ்யஞ் செய்யும்' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்து ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட, முதலிகள் ஆழ்வானை 'ஆசார்யர் கோபித்துத் தள்ளிவிட்டாரே ; இப்போது நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'உடைமை உடையவன் இட்ட வழக்காயிருக்கும் ; அடியேனுக்கு இதில் அந்வயமில்லை' என்றருளினார் பின்புஉடையவரும் வாக்யார்த்தத்தை நன்றாக ஆலோசித்துக்கொண்டு ஆழ்வானையழைத்து, கோபித்ததற்கு அநுதபித்து, பகவச்சேஷத்வத்தோடே கூடினஜ்ஞாத்ருத்வப்ரதிபாதகமான வாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் அதிஶீக்ரமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த, இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்த தீபம், வேதாந்தஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம் இவற்றை அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய ப்ரதமமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

உடையவரை முதலிகளெல்லாரும் தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இதரஸமய நிராகரணபூர்வகமாகத் தர்ஶநஸ்தாபநம் பண்ணியருளிற்று; இனி * தீதில்நன்னெறிகாட்டித் தேசமெங்குந் திரிந்து திக்விஜயம் பண்ணி அங்குள்ள திவ்ய தேஶங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும்'அப்படியே செய்யீர்' என்று திருவுள்ளமாக, அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளித் திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குண்டான இதரஸித்தாந்த வித்வான்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் தெற்கேற எழுந்தருளி * வளரிளம்பொழில் சூழ்மாலிருஞ்சோலை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து பாண்டிமண்டலத்திலுண்டான பரவாதிகளையும் ஜயித்து, திருப்புல்லாணியையும் ஸேவித்து ஸேதுதர்ஶநம்பண்ணி, திருநகரியேறச் சென்று கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை அநுஸந்தித்து நம்மாழ்வாரை ஸேவித்து நிற்க, ஆழ்வாரும் மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளித் தம் தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாதமும் ஸ்ரீ ஶடகோபபதத்வயபான ஸ்ரீமதுரா

(க) தக்ஷவேலி

'† வேதநத்துக்குக் கர்மம் அங்கமாய்' என்றும், 'வேதமார்க்கமாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது.

கவிகளையும் ப்ரஸாதிக்க, இராமாநுசனும் (க) "வகுளதவளமாலாவக்ஷஸம் † வேதபாஹ்ய ப்ரபலஸமயவாதச்சேதகம் பூஜநீயம்-விபுலகுருகநாதங்காரிஸூநுங்கவிஶம்ஶரணமுபகதோZஹம் † சக்ர ஹஸ்தேப சக்ரம்" என்று அநுஸந்தித்துத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டுத் திருப்புளியாழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு மற்றுஞ்சுற்றிலுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குள்ள பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்துப் புறப்பட்டு, திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளிக்*கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை ஸேவித்துத் தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிற்கிறவளவிலே, நம்பியும் அர்ச்சகமுகேந 'நாம், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமுகேந * சன்மம்பலபல செய்துவந்து பிறந்து சேதநரைத்திருத்தப்பார்த்த விடத்தில், அவர்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் ஒருவரும் நம்மைவந்து சேர்ந்தார்களில்லை; நீர் இத்தனைபேரையும் எங்ஙனே திருத்தினீர்?' என்று கேட்டருள, உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்குங்க்ரமத்திலே கேட்டால், சொல்லுமடைவிலே சொல்லுகிறோம்' என்ன, நம்பியும் தம்திவ்யஸிம்ஹாஸனத்தினின்றும் இறங்கியருளி ரத்நகம்பளத்திலே இருந்து இவர்க்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டருள, அதிலே ஸ்வாசார்யரான பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்கிறாராகப் பாவித்துக்கொண்டு தாம் நிலத்திலேயிருந்து, நம்பி திருச்செவியிலே (உ) "ஸர்வேஷாமேவமந்த்ராணாம் மந்த்ரரத்நம்ஶுபாவஹம்- ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ததாதி பரமம்பதம்-மந்த்ரரத்நத்வயம்ந்யாஸ: ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதி: - லக்ஷ்மீ நாராயணாயேதி ஹிதம்ஸர்வபலப்ரதம்" என்கிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைய

(க) வகுளதவளமாலாவக்ஷஸம் வேதபாஹ்யப்ரபலஸமயவாதச்சேதகம் பூஜநீயம் । விபுலகுருகநாதம் காரிஸூநும் கவீம் ஶரணமுபகதோஹம் வந்தே ஹஸ்தேப சக்ரம் ॥

(உ) ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணாம் மந்த்ரரத்நம் ஶுபாவஹம் । ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ததாதி பரமம் பதம் ॥ மந்த்ரரத்நம் த்வயம் ந்யாஸ: ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதி: । லக்ஷ்மீநாராயணாயேதி ஹிதம் ஸர்வபலப்ரதம் ॥

† 'வேதாபாஹ்யாவாஸமயவிவாத' என்றும், 'சக்ரஹஸ்தாக்ரஹஸ்தம்' என்றும் பாடாந்தரங்கள்.

த்வயத்தை உபதேசிக்க, நம்பியும் போரவுகந்து 'இராமாநுசனை யுடையோம்,' என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் அவருக்கு 'ஸ்ரீவைஷ்ணவநம்பி' என்று தாஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதித்தருள, நம்பியும் இவரை ப்ரஹ்மரதமேற்றி உபலாளித்தருளினார். உடையவரும் நம்பியை ஸேவித்து நின்று (க) "அபசாரா நிமாந்ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வபுருஷோத்தம" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவண்பரிசாரத்தையும் திருவாட்டாற்றையும் திருவடிதொழுது, திருவனந்தபுரத்திலே எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற பத்மநாபப்பெருமாளையும் த்வாரத்ரயத்தாலே பாதாதிகேஶாந்தமாக ஸேவித்தருளி, அங்குள்ள ப்ரதிவாதிகளையும் ஜயித்து ஸ்ரீராமாநுஜ மடத்தையும் உண்டாக்கி, புறப்பட்டு மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அத்தேசத்தில் அந்யஸித்தாந்திகளையும் ஜயித்து, மேலைஸமுத்ரக்கரைவழியாக உத்தரதேசத்திலெழுந்தருளி * வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம் வைகுண்டஸ்தாநத்வாரவதி அயோத்தி உத்தரபதரிகாஶ்ரமம் நைமிஶாரண்யம் புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும், மற்றுமுண்டான திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீ கோவர்த்தநகிரி ஸ்ரீப்ருந்தாவநம் முதலான திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு, அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள குத்ருஷ்டிவித்வான்களையும் ஜயித்து,

பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதிபண்டாரத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே, ஸரஸ்வதி தானேவாசல்திறந்துகொண்டுவந்து எதிரே புறப்பட்டு நின்று உடையவரைப்பார்த்து '(உ) "தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிற ஶ்ருதிக்குப்பொருள்சொல்லிக்காணீர்' என்ன, இவரும் (ஙு) "கபிஸ்த்வாதித்ய: கம்பிபதிகிரணரித்யபிகபிர்பிபஸ்தீத்யாம் நாதஸ்ஸகபிரமுநாZஸ்தம்யதிஹதத்-ப்ரதிம. கப்யாஸந்திவஸகரதேஜோவிகஸிதம் ஸுபத்மம் ஸ்ரீமத்வாதமணிபகவச்சக்ஷு

(க) அபசாராந்நிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம

(உ) தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ

(ஙு) கபிஸ்ஸ்வாதித்ய: கம்பிபதி கிரணைரித்யபி கபிர்பிபஸ்தீத்யாம் நாதஸ்ஸகபிரமுநாஸ்தம்யதிஹதத்-ப்ரதிம: கப்யாஸம் திவஸகரதேஜோவிகஸிதம் ஸுபத்மம் ஸ்ரீமத்வாதமணிபகவச்சக்ஷுஷீ ॥

ருபமா'' என்று கம் என்று ஜலமாய், இரண்டாலும் அந்தைப்பாநம் பண்ணுகையாலே கபிஸப்தவாச்யனான ஆதித்யனாலே, (க) ''அஸ்ய கேஷபணே'' என்று விகாஸவாசகமாய், அலர்த்தப் பட்ட தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்கள்' என்று கப்யாஸத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்ய 'ஸரஸ்வதியும் கேட்டு ஸந்துஷ்டையாய், இவரிட்டருளின ஸ்ரீபாஷ்யக்ரந்தத்தையும் ஸிரஸாவஹித்துத் தன்கையை நீட்டி உடையவர்திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் 'இது ப்ரக்ஷிப்தமன்று, ஸாத்தமாயிருந்தது' என்று அங்கீகரித்து, இவருக்கு 'ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி ஹயக்ரீவரையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொடுத்து மிகவும் ஸ்லாகிக்க, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், 'நம்மை இத்தனை ஆதரிக்கைக்கு அடி என்?'' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு இங்குவந்த ஸங்கரனை இஸ்ருதிக்கு அர்த்தங்கேட்டவளவில், அவனும் குரங்குப்ருஷ்டம் போலே யிருக்குமென்று அபஹாஸ்யமான அர்த்தஞ் சொன்னான்; நீர் என்கருத்தறிந்து பொருள்சொல்லுகையாலே நான் ஆதரித்தேன்' என்றாள்; இத்தை அத்தேசத்திலுள்ள ப்ரதிபக்ஷஸித்தாந்திகள் கேட்டுவந்து உடையவருடன் தர்க்கிக்க, அவர்களெல்லாரையும் ஜயித்துத் தம்ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தபடியை அத்தேசத்தின் ராஜா கேட்டு 'இதொரு ஆஸ்சர்ய மிருந்தபடி என்!' என்று வந்து உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயிக்க, அவனையும் க்ருபைபண்ணி எழுந்தருளியிருக்குமளவிலே, அங்குள்ள அஸஹ்யபாஷாணருக்களான வித்வான்கள் இவரை அபிசரிக்கத் தேட, உடையவரும் கேட்டருளி 'இத்தைக் காணக்கடவோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அவ்வளவிலே வித்வான்கள் பித்தேறித் தங்களைத் தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்களாய் ஓடித்திரிய, ராஜாவும் இத்தைக்கண்டு உடையவரைத் தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று வேண்டிக்கொண்டு அவர்களையும் ஸ்வஸ்தராம்படி பண்ணுவித்து அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, தன் ஸர்வபரிகரத்துடன் இருகாதவழி ஸேவித்துக்கொண்டுவந்து வழிவிட்டு மீண்டுபோக,

உடையவரும் வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளிக் கங்கையைக் கிட்டி * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்கூடி யீண்டிய பாவமெல்லாம் * இறைப்பொழுதளவினிற் கழுவிடும் பெருமையையுடைய கங்கையில் ''திருமால் கழலிணைக்கீழ் குளித்து'' என்கிறபடியே நீராடிக் † (காபாலிஸ்பர்ஸதோஷத்தையுங் கழித்துக்) ஸேஷவாஜித்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களையும் தரித்துக்கொண்டு, * கண்டமென்னுங்கடிநகரிலெம்பெருமானையும் கைதொழுது* கழலிணை பணிந்து புறப்பட்டு, ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஸ்ரீஜகந்நாதனையுந் திருவடிதொழுது அங்குள்ள ப்ரச்சந்நபௌத்த வித்வான்களையும் ஜயித்து அங்கே ராமாநுஜமடமொன்று உண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்பட்டு ஸ்ரீகூர்மத்தேற எழுந்தருளிக் கூர்மநாதனையும் ஸேவித்து, ஸிம்ஹாத்ரியேற எழுந்தருளி ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் அந்யஸமயங்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டு அஹோபிலத்தேறச்சென்று அஹோபிலநாஸிம்ஹனையும் ஸேவித்து, புறப்பட்டு,

தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடமலையேறித் திருவேங்கடமுடையானையும்ஸேவித்துநிற்க, அவ்வளவிலே ''தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும், சூழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால் - சூழுந், திரண்டருவி பாயுந் திருமலைமே லெந்தைக், கிரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து'' என்று ஆழ்வார் அநுபவித்த ஹரிஹராகாரமொத்திருக்கையாலே ஸைவர் கண்டு 'எங்கள் நாயனார்' என்றுபிணங்கிவர, உடையவரும் 'உங்கள் தம்பிரானுக்கு அஸாதாரண சிஹ்நமான த்ரிஸூல டமருகத்தையும், எங்கள் பெருமாளுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களையும் பண்ணித் திருவேங்கடமுடையான் திருமுன்பே வைப்போம்; அவர் எத்தையெடுத்துத் தரித்துக்கொள்ளுகிறாரோ அத்தையிட்டு அவர்ஸ்வரூப நிரூபணம் பண்ணக்கடவது' என்று, அவ்வாயுதங்களைப் பண்ணி அவர்ஸந்நிதியிலேவைத்து, கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஒருத்தருமில்லாதபடி ஸோதித்துத் திருகாப்பைச் சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து ப்ராதஃகாலமானவாறே திருக்காப்பைநீக்கி ஸேவிக்கிறவளவிலே கூராராழிவெண்சங்கேந்தி த்ரிஸூலடமருகங்களைக் காற்கடைக் கொண்டிருக்கக்கண்டு, ஆநந்தாஸ்ருக்கள் பனிப்பக் கொந்தளித்துக் குணலைக்கூத்தடித்துக்கொண்டு ஸைவரை அடித்தோட்டி விட்டு ''பொன்னை மாமணியை யணியார்ந்

(க) சுவா க்ஷவணெ ஸ்வதஜீவாதவ ஜெஸெந ஸாஜ ஓ ஊ வ்ருஸ ஹ்ருத்பு । யாஜவாஜு விநிக்ஷிவ தக்ஷயம் தநுஹோஜுயா ॥

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

ததோர், மின்னை வேங்கடத்துச்சி யிற்கண்டு" என்கிறபடியே வர்ஷுக வலாஹகம்போலே அகிலர்க்கும் அகிலதாபத்தையும் போக்கி அகிலாபேக்ஷிதப்ரதரான * திருவேங்கடத் தெந்தையைத் திருவடிதொழுது, அப்போதே திருமலையி லிறங்கித் திருத்தாழ்வரையில் ஆழ்வார்களையுந்திருவடி தொழுது புறப்பட்டு,

பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, புறப்பட்டுத் திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலைமுதலான கிழக்கில் திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, மதுராந்தகத்தேற எழுந்தருளிஏரிகாத்த பெருமாளையும் ஸேவித்து, பெரிய நம்பிதம்மை க்ருபைபண்ணியருளின திருமகிழடியைத் தண்டனிட்டு, தொண்டைமண்டலத்திலுண்டான மாயாவாதிகளையும் ஜயித்து, திவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடிவணங்கி, புறப்பட்டு வீரநாராயணபுரத்தேசென்று நாதமுனிமன்னனையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் யோகத்திலேஎழுந்தருளியிருந்த இடத்தையும் ஸேவித்து, இப்படி பூப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி மடங்கித் திருவணையாடி, திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளை அமலனாதிபிரானிற்படியே திருவடிமுதல் திருமுடியளவாக * முடிவில்லதோரெழில்நீலமேனியையும் அநுபவித்து அஞ்சலித்துக்கொண்டு ஜயஸ்ரீயுடன்நிற்க, பெருமாளும் * பவளவாய்திறந்து 'உமக்கு ஒருகுறையும் இல்லையே?' என்ன, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் "திருமாலுருவோடு அவன்சின்னமேபிதற்றுநிற்பது ஓர், திருமால்தலைக்கொண்ட நங்கட்கு எங்கேவரும் தீவினையே" என்கிறபடியே அங்கும் தேவரீரையே சிந்தித்து எங்குந்திரிந்துவந்த அடியேனுக்கும் ஒருகுறை உண்டோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிப்பிக்க ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி * அணியரங்கன்திருமுற்றத் தடியார் தங்களின்பமிகுபெருங்குழுவு கண்டு உகந்து அவர்களை க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பட்டர் வைபவம்.

உடையவரும் இப்படி *ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப்போலேயாக்கி வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே இவரை ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் கூரத்தாழ்வான் ஸகலஶாஸ்த்ரவித்தமராய், ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், அபிகமநஉபாதாந இஜ்யா ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற பஞ்சகால பராயணராய், விஹிதவிஷய விரக்தராயிருக்க, ஒருவர்ஷாகாலத்திலே மத்யாஹ்நகாலமளவாக வர்ஷம்வர்ஷிக்க, ஸங்கவகாலந்தவறி மத்யாஹ்நகாலமானவாறே உபாதாநகாலம்தவறி, அஹந்யஹநி ஶிஷ்டாக்ரமண்ய ஜநக்ருஹங்களில் உபாதாநம்பண்ணி வந்தே திருமேனியாத்ரை நடக்க வேண்டுகையாலும், அற்றைக்குத் திருமாளிகையிலே ஸஞ்சிதபதார்த்தம் ஒன்றுமில்லாமையாலும் நீராடி எழுந்தருளித் திருவடிவிளக்கி ஒருபலத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தீர்த்தஸ்வீகாரம்பண்ணியிருக்க, ஸாயங்காலமானவாறே தத்காலிககர்மத்தைச் செய்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துத் திருவாய்மொழியநுஸந்தாநமே தாரகமாகப் பட்டினியே கண்வளர்ந்தருள, அவ்வளவிலே நம்பெருமாள் பெரிய அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஆண்டாள் காஹளநாதங்கேட்டு 'உம்முடைய பக்தர் பட்டினியேயிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீர்?' என்ன, அவ்வாக்யம் பெரியபெருமாள் திருச்செவியிலுறுத்தித் திண்ணையிலே நித்ரைபண்ணிக்கொண்டிருந்த உத்தமநம்பிகனவிலே பெருமாள் எழுந்தருளி 'நம்பீ! ஆழ்வான் இன்றைக்கு உபவஸித்திருக்கிறார்; நம் அக்காரவடிசில்தளிகையை உபயசத்ர சாமர ஸகலவாத்யஸஹிதமாக ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு போய்க் கொடும்' என்று அருளிச்செய்ய, உத்தமநம்பியும் ஸ்வப்நந்தெளிந்து கண்களைவிழித்துப்பார்த்து த்வரித்தெழுந்திருந்து பெருமாளருளிச்செய்தபடியே தளிகையைத் தாமே ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு அகிலவாத்யத்துடன் ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலே செல்ல, ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து 'இதென்!' என்று திகைத்து எதிரேசெல்ல, நம்பியும் 'நம்பெருமாள் உமக்கு அக்காரவடிசில்தளிகை அனுப்பியருளினார், 'அங்கீகரியும்' என்ன, ஆழ்வானும் தளிகையை மஹாப்ரஸாதமென்று ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு 'அடியேனுக்கு அடியிலே ஸர்வாபீஷ்டமும் தந்தருளினார்; இது க்ரயத்தளிகையாயிருக்கும்' என்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக இரண்டுதிரளைகளை அங்கீகரித்து ஶேஷித்ததைப் போகவிட்டருளி, ஆண்டாளைப்பார்த்து 'நீ என்ன நினைத்தாய்?' என்ன, அவளும் 'அடியேன் ஒன்றும் நினைக்கவில்லை; பெருமாள் அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம் பணிமாறினவாறே 'உம்முடைய பக்தர் இப்படி பட்டினியிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்கிறீரென்றே

னித்தனே' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'நீ இப்படி சொல்லலாமோ?' என்று ஆண்டாளை வெறுத்து ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளினர். பட்டரும், சீராமப்பிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு ஹேது இத்திரளைகளிறே.

இப்படி நம்பெருமாளநுக்ரஹத்தாலே ஆழ்வானுக்கு ஒருகுமாரர் வைகாசியில் அநுராதத்தில் திருவவதரித்தருள, 'திருநாமஞ் சாத்துகை முதலான உஜ்ஜீவநாம்ஸத்துக்கு உடையவரே கடவர்' என்று ஆழ்வான் தமக்கு அதில் அந்வயமற்றிருக்க, ஸூத்யாஶௌச நிவ்ருத்தியானவுடனே பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள், எம்பெருமானர், ஆழ்வான்திருமாளிகையேற எழுந்தருளி எம்பாரைப் பார்த்து 'ஆழ்வான்குமாரரை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்ன, அவரும் உள்ளே ஆண்டாள்பக்கலிலே சென்று*குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு, த்ருஷ்டிதோஷாதிகள் வாராதபடி *பந்தனைதீரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷணர்த்தமாக த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே மங்களாஶாஸநம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து, எம்பெருமானர் *தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்தருளும்படி திருக்கைத்தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆநந்தாஶ்ருக்கள்பனிப்பக் கடாக்ஷிக்குமளவில் ஶிஶுவினுடைய பசுகுபசுகென்கிற தேஜோவிஶேஷத்தையும் திருமுகவொளியையும் கண்டு 'எம்பாரே! த்வயம் பரிமளியாநின்றது; என்செய்தீர்?' என்ன, அவரும் 'ஶிஶுவுக்குக் காப்பாக த்வயாநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு எடுத்து விடைகொண்டேன்' என்ன, உடையவரும் 'கர்த்தவ்யாம்ஶத்துக்கு முற்பட்டீரே!' என்று திருமேனிபேணுதலுக்கு உகந்தருளி 'இவருஜ்ஜீவநாம்ஶத்துக்கும் நீரே கடவீர்' என்று நியமித்தருளி, பசுங்குழந்தைக்குப் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணமும் தம்திருக்கையாலேசாத்தியருளி, நாமகரணத்திலே எம்பார்திருக்கையாலே திருவிலச்சினையும் சாத்துவித்து, ஸ்ரீபராஶரபகவான்திருநாமமாக 'ஸ்ரீபராஶரபட்டர்' என்று திருநாமத்தையுஞ் சாத்தி ஆளவந்தாருடைய இரண்டாமிழவையும் தீர்த்தருளினர். (க) "புத்ரீக்ருதோ ரங்கதுரந்தரேணபராஶர:கூரகுலப்ரதீப: - கோவிந்தஶிஷ்யஸ்ஸுதயா

(க) புத்ரீக்ருதோ ரங்கதுரந்தரேண பராஶர: கூரகுலப்ரதீப: । கோவிந்தஶிஷ்யஸ்ஸுதயாமுநார்யமநோரதம் பூரிதவாந் த்விதீயம் ॥

முநார்ய மநோரதம்பூரிதவாந்த்விதீயம்" என்று இவ்வர்த்தம் லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலே உத்தமநம்பியாலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியார் சிறியகோவிந்தப்பெருமாளுக்கு ஒருகுமாரர் அவதரித்தருள, அத்தைக்கேட்டு உகந்து உடையவர் 'ஆளவந்தார் க்ருஷி பலிக்கப்பெற்றதே!' என்று அவர் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி, அவர்குமாரரையும் க்ருபையாலே கடாக்ஷித்தருளி; அக்குமாரருக்கு 'ஸ்ரீ பராங்குஶநம்பி' என்று நம்மாழ்வார் திருநாமஞ்சாத்தியருளி, ஆளவந்தாருடைய மூன்றாமிழவையும் தீர்த்தருளினர். (க) "கோவிந்தராஜாந்வயஜோமநீஷீ பராங்குஶோயாமுநவைமநஸ்யம் - அபாசகாரப்ரஸபந்த்ருதீயம் விராஜதேவ்ருத்தமணிப்ரதீப:" என்று இதுவும் லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பின்பு பெருமாள் மஞ்சள்நீர்குடிப்பித்துப் பட்டரைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி திருமணத்தூணருகே தொட்டிலிட்டு நாச்சியார் சீராட்டிவளர்க்க வளர்ந்தருளுகிறவர், பெருமாள் அமுதுசெய்வதற்கு முன்னே தவழ்ந்துசென்று படைத்திருக்கத் தளிகையில் அள்ளி அமுதுசெய்யும்படியாயிறே வளர்ந்தருளினது.

பட்டர் ஐந்து திருநக்ஷத்ரத்திலே, 'நெடுமாற்கடிமை' அநுஸந்திக்கிற ஆழ்வானை 'ஐயா! சிறுமைபெருமையாகிற பரஸ்பர விருத்த தர்மத்வயமும் ஒரு வஸ்துவிலே கிடக்குமோ? ஆழ்வார் "சிறுமாமனிசர்" என்று இரண்டையும் சேர அருளிச்செய்வானென்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'நல்லீர்! கேட்டபடி அழகிது; நீர் அநுபநீதராகையாலே, உமக்கு இப்போது ஶாஸ்த்ரங்கொண்டு இசைவிக்கவொண்ணாது; ப்ரத்யக்ஷத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம், கேளீர்! திருமேனிசிறுத்து ஜ்ஞாநம்பெருத்திருக்கிற சிறியாச்சான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர்போல்வாரைக் காணும் "சிறுமாமனிசர்" என்கிறது' என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார்.

பட்டர் பின்னையும் ஒருநாள் திருவீதியிலே புழுதியளைந்துவிளையாடாநிற்க, ஒருவன் 'ஸர்வஜ்ஞபட்டன் வந்தான்' என்று அதிஸம்ப்ர

(க) கோவிந்தராஜாந்வயஜோ மநீஷீ பராங்குஶோ யாமுநவைமநஸ்யம் । அபாசகாரப்ரஸபம் த்ருதீயம் விராஜதே வ்ருத்தமணிப்ரதீப: ॥

மத்துடனே காளமூதிவர, இவரும் 'உடையவர் ஆழ்வான் ஆண்டான்
அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் முதலான பெரியோர்க
ளிருக்குமிடத்திலே இவனாரடா ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று விருதூதி
வருகிறான்?' என்று இரண்டு திருக்கையாலும் புழுதியை அள்ளிக்
கொண்டு அவனைப் பார்த்து 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எத்தனை?
சொல்' என்ன, அவன் அதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதே லஜ்
ஜித்து வாயடைத்து கவிழ்தலையிட்டுநிற்க, பட்டரும் அவனைப்
பார்த்து 'கெடுவாய்! இதொரு கைப்புழுதி யென்றுசொல்லி ஸர்வ
ஜ்ஞனென்று விருதூதித் திரியமாட்டாதே அஜ்ஞனாய் விட்டாயே!
இனி உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞனென்கிற விருதையும், ஸம்ப்ரமத்தையும்
போகடு' என்று 'காளத்தையும் பறியுங்கோள்' என்கிறமழலைச் சொல்
லைச் சொல்ல, அவன் கேட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரர்?' என்ன,
'ஆழ்வான் குமாரர்' என்று அங்குள்ளார் சொல்ல, கேட்டு அவனும்
"பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?" என்று ஆஸ்சர்யப்பட்டு, பட்ட
ரைத் தன் தண்டிகையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகை
வாசலிலே சென்றவாறே, பொன்னாச்சியார் கண்டு இவர் செய்த
* சிறுச்சேவகத்தைக் கேட்டு வாரியெடுத்துக்கொண்டு த்வயாநுஸந்
தாநத்தாலே ரக்ஷையிட்டு '*தம்பரமல்லன ஆண்மைகளைத் தனியே
நின்றுதான் செய்வரோ? எம்பெருமான்! உன்னைப்பெற்ற வயி
றுடையேன் இனி யான் என்செய்கேன்?' என்று முன்தானையாலே
இவரை முட்டாக்கிட்டு உள்ளேகொண்டு புகுந்து 'கண்ணெச்சி லுண்
டாக இவரைத் திருவீதியிலே போகவிடுவார்களோ?' என்று
வெறுத்து, ஆண்டாள் திருக்கையிலே கொடுத்து ஸ்ரீபாததீர்த்தத்
தைத் தெளித்து 'இவ்விபூதியில் இவர் நெடுநாள் தங்குமவரோ!'
என்று வயிறுபிடித்தருளினார்.

பட்டரை உபநீதரானபின்பு வேதாத்யயநம் பண்ணுவிக்க, இவர்
மேதை யிருக்கும்படி:—ஒருநாள் சந்தையிட ஓதி, அதின்மற்றைநாள்
ஓதுகைக்கு எழுந்தருள, மறித்துச் சந்தையிடப் புக்கவாறே, ஓதுகிற
கடையில்நின்றும் போந்து விளையாடிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க,
'எல்லாரும் ஓதாநிற்க இவர் புறப்பட்டு வந்தார்' என்று ஆழ்வானும்
ஆண்டாளும் கேட்டு 'அப்பரே! எல்லாரும் ஓதாநிற்க, நீர் ஓதாமல்
வருவானேன்?' என்ன, இவரும் 'அவர்கள் ஓதினவிடத்தையே ஓதா

நின்றார்கள்' என்ன, 'ஆகில் நீர் நேற்றுச்சந்தையிட்ட ப்ரஸ்நத்தைச்
சொல்லிக் காணீர்' என்ன, சந்தையிட்டபடியே உச்சரித்துக் காட்டி
யருள, ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் பயப்பட்டு 'இன்னம் சிறிதுநாள்
இவரை ஓதவிட வொண்ணாது' என்று தங்களிலே ஸங்கித்திருந்தார்
கள்.

பின்பு ஆழ்வானும், எம்பாரும், பட்டருக்கு அர்த்தஸிக்ஷை
களும் தத்வஸிக்ஷைகளும் பண்ணிவைத்தார்கள்.

பெருமாள் ஒருகால் திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு ஏகாந்த
மாக எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் திருவடிதொழப் புக, பெருமாள்
முனிந்து புறப்படவிடத் திருவுள்ளமாக, அவர் புறப்பட்டவளவிலே
'அவனை யழையுங்கோள்; நம்பட்டருக்கு அருளப்பாடு' என்ன, இவ
ரும் உள்ளேபுகுந்து தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமாளும்
'நாம் புறப்படவிட்டபோது என் நினைத்திருந்தாய்?' என்ன, 'பெரு
மாளும் நாச்சிமாருமாக நினைத்திருந்தேன்?' என்ன, 'முன்பு நம்மை
நினைத்திருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்டருள, 'ஆழ்வானும் ஆண்
டாளுமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரு
மாளும் 'நம் ஆணை; நம்மை முன்புபோலே நினைத்திரும்' என்று திரு
வுள்ளமாயருளினார்.

ஆழ்வானும் பட்டருடைய விவாஹோசிதவய: பரிணாமத்தைக்
கண்டு, உடையவருடனே 'பிள்ளைக்கு விவாஹம் பண்ணிவைக்கும்படி
எங்ஙனே? நம் உறவுமுறையார் ப்ராக்ருதரா யிராநின்றார்கள்' என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'பெரியநம்பி திருமேனிஸம்பந்தி
களான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்குப் பெண்
கொணர்ந்தால், ஸ்வஸூத்ரஸாகைகளுக்கும் ப்ராஹ்மண்ய வைஷ்
ணத்வத்திற்கும் பெரியசரணமென்று தட்டாகாதிறே' என்ன, ஆழ்
வானும் ஸம்மதித்து ஆண்டாளுடன் ஆலோசித்து உடையவரை
முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண்கேட்க, அவர்களும்
பட்டருடைய ஆபிஜாத்யங் கண்டு கொடுக்கத் தேட, புதுஸம்பந்த
மென்று ஒருகால் இசையாதிருந்தார்கள். ஆண்டாள் ஒருநாள் ஆழ்
வானைப்பார்த்து 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்யஞ் செய்விக்க
வேண்டாவோ?' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஈஸ்வரகுடும்பத்துக்கு என்
னைக் கரையச்சொல்லுகிறாயோ?' என்று அருளிச்செய்து, பெரிய

பெருமாளைத் திருவடிதொழுது மடங்குகிறபோது ‘பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்யஞ் செய்விக்கவேண்டாவோ என்று சொல்லுகிறார்கள்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் திருவுள்ளம்பற்றி ‘நீரோ அதற்குக் கடவீர்? நாமன்றோ? தகுதியாகச் செய்விக்கிறோம்; நீர் போம்’ என்று திருவுள்ளமாயருளிப் பெண்கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, மற்றைநாள் தாங்களே கொடுக்கிறோமென்று வந்துசொல்லி அக்கச்சியைப் பட்டருக்குத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ் செய்தருளினார்கள்.

உடையவர் ஸந்யஸித்தருளுகிறபோது ‘ஶரீரஸம்பந்தியை விடவேண்டுகிறதோ?’ என்ன, ‘நம்முதலியாண்டானையொழிய ஸந்யஸித்தோம்’ என்று அருளிச்செய்ய, ‘இப்படி அருளிச்செய்யலாமோ?’ என்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் கேட்க, இவரும் ‘கையில் த்ரிதண்டத்தை விடிலன்றோ நம்முதலியாண்டானை விடுவது’ என்றருளினார்.

முதலியாண்டான் திருவாய்மொழியோதினபடி:—ஒருநாள் எம்பெருமானார் திருப்பள்ளிக்கட்டிலிலே ஏறியருளி ஒருபாட்டுச் சந்தையிட்டவாறே, முதலியாண்டான் பரவஶராயருள, இத்தைக்கண்ட எம்பெருமானாரும் ‘(க) “வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே - வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா” என்னுமாபோலே வேதங்களும் ஆழ்வார்முகேந திருவாய்மொழியாய் வந்து அவதரித்ததொன்றன்றோ?’ என்று அருளிச்செய்தார்.

பெருமாள் பெரிய திருநாள்கண்டருளித் திருக்காவேரியிலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதிக்க எழுந்தருளுகிறபோது, எம்பெருமானார் முதலியாண்டான் திருக்கைத்தலம்பற்றி எழுந்தருளி நீராடி மீண்டெழுந்தருளும்போது பிள்ளை யுறங்காவில்லிதாஸர் திருக்கைத்தலம் பற்றி எழுந்தருள, ஸேவித்திருந்த முதலிகள் ‘இதுக்கு அடி என்?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ‘ஜந்மம் உயர்ந்திருக்கச்செய்தே தாழநில்லாநின்றோமே என்கிற அபிமாநமுண்டே அல்லாதார்க்கு; அக்கோத்தையும் இல்லாதவரிறே இவர்’ என்றருளினார்.

(க) வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே ।
வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா ॥

பெரியநம்பிதிருமகளாரான அத்துழாய் புக்ககத்திலே வாழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் ‘தீர்த்தமாடத் துணைவரவேணும்’ என்று மாமியாரை அபேக்ஷிக்க, அவளும் ‘உன்சீதனவெள்ளாட்டியைக் கொண்டுபோ’ என்று கடுத்துச் சொல்ல, நம்பிபக்கலிலே வந்து ‘ஐயா! என்னை இப்படி சொன்னாள்’ என்ன, நம்பியும் ‘நாம் அறியோம்; உங்கள்சீயருக்குச் சொல்’ என்ன, இவரும் அங்கேசென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அருகிலிருந்த முதலியாண்டானை ‘உமக்கு இந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டி’ என்று கொடுத்து ‘போம்’ என்ன, ஆண்டானும், கூடவெழுந்தருளி நீராடப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய புக்ககத்திலே நின்று தாஸவ்ருத்திகளைச் செய்யத்தொடங்க, அவருடைய புக்ககத்தார் ‘ஆண்டான்! இது என்?’ என்ன, ‘என்னை வரவிட்ட உடையவரைக் கேளுங்கோள்’ ஆசார்யர்சொன்னது செய்யவேணுமே, என்ன, அவர்களும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறப் போய் ‘நம்பீ! முதலியாண்டானை வரவிட்டு எங்களை இப்படி நசிப்பிக்கவேணுமோ?’ என்ன, நம்பியும் ‘நாம் அறிந்தோமோ? உடையவரைக் கேளுங்கோள்’ என்ன; அவர்களும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும், ஆண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம்; அவர் அங்குநிற்கை உங்களுக்கு அநிஷ்டமாகில் இங்கிருந்து அடிமை செய்கிறார்’ என்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினார்.

பெரிய நம்பி மாறனேரிநம்பியை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருள, இதுகேட்டு எம்பெருமானார் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ‘சீயா! ஸம்ஸாரம் சிலுகிடாதபடி அடியேன் ஒருவழியாலே வேலியிட்டுவர, தேவரீர் ஒருவழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே!’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ‘வாரீர் உடையவரே! இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்திலே அவதரித்து ஸாமாந்யதர்மத்தை வெளியிட்டருளின பெருமாளைக்காட்டில் நான் பெரியவனோ? பெரியவுடையாரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? ஸாமாந்ய தர்மநிஷ்டரான தர்மபுத்ரரைக்காட்டில் நான் பெரியவனோ? ஸ்ரீவிதுரரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ? ‘பயிலுஞ்சுடரொளி’, ‘நெடுமாற்கடிமை’ கடலோசையோ?’ என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் உகந்து ஸம்மதித்திருக்கச்செய்தே, ‘மாறனேரிநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும்போது பெரிய பெருமாள் திருவடிகளே ஶரணமென்னுதல், ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணமென்னுதல் செய்யக்

கண்டிலோம்; இது என்?' என்று உடையவருடனே பெரியநம்பி அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'அவர்க்கு அப்போது ஶ்லோகத்வயாநுஸந்தாநமாயிருந்ததாய்க் கொள்ளீர்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அது பெண்கண்டபிச்சன்வார்த்தை யன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும் 'பெண்ணினுடைய நித்யயோகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றுதொழிகிறதென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

உடையவர் ஒருநாள் ஒரூமையை யழைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளிக் கதவை யடைத்து ஏகாந்தத்திலே ஸம்ஜ்ஞையாலே தம் திருவடிகளைத் தொட்டுக் காட்டியருள, அவனும் அதுவே தஞ்சமென்று புத்தி பண்ணியிருக்க, ஆழ்வான் இத்தைக் கதவின் புரையிலே கண்டு 'ஐயோ! கூரத்தாழ்வானுப் பிறந்து பரக்க ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக்கெட்டேன்; ஒன்றும் அறியாத ஊமையாய்ப் பிறந்தால் அடியேனுக்கும் உடையவர் இரங்கியருளுவரே! என்றுமோஹித்தார்' என்று ப்ரஸித்தமிறே.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருக்கோட்டியூரிலே மேல் தளத்தின் மேலே படிக்கதவை விழவிட்டு த்யாநித்துக்கொண்டிருக்க, உடையவர் அங்கேற எழுந்தருளி நம்பியைக் குறித்து 'த்யாநம் எது? மந்த்ரம் எது?' என்று கேட்டருள, நம்பியும் 'ஆளவந்தார் வடவாற்றிலே நீராடி யருளும்போது அகமர்ஷணம் பண்ணி முழுகியிருந்தால், அவர் திருமுதுகு வல்லான் கடாரம் கவிழ்த்தாப்போலேயிருக்கும்; அதுவே எனக்கு த்யாநம்; 'யமுனைத் துறைவர்' என்கிற இதுவே மந்த்ரம் என்று அருளிச் செய்தருளினர்; ஆகையாலே, ஆசார்ய விக்ரஹமே ஸதாத்யேயமென்றும், தந்நாமமே ஸதாஜப்யமென்றும் உடையவருக்கு உபதேசித்தாராய்த்து.

(க) "பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோ பதிராஸ்ததா - ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி பராங்கதிம்" என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும் எல்லாரும் ஸம்ஸாரானுத்தீர்ணராம்படி ஸர்வரையும் இப்படி விஶேஷ கடாக்ஷஞ்செய்துகொண்டும், கூரத்

தாழ்வான் முதலியாண்டான் அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானர் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதியா நின்றுகொண்டும் ஸுகமே வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே ராஜ்யம்பண்ணுகிற சோளராஜா துஶ்ஶைவனாகையாலே, வேதவிருத்தமான கள்ளப்பொய்ந்நூலாகிய சைவாகமத்தை த்ருடதரப்ரமாணமான மெய்ந்நூலென்று அத்யவஸித்துத் தானும் தன்புரோஹிதனுமாகக் கூடவிருந்து தன்னுடைய நாட்டிலுள்ள வித்வான்களையெல்லாம் திரட்டி (க) "ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி" என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச்சொல்லித் தண்டிக்க, சிலர் அவனுடைய ஆஜ்ஞைக்கு அஞ்சியும், சிலர் அர்த்தக்ஷேத்ராதிகளை ஆசைப்பட்டும் எழுத்திட்டார்கள். இத்தைக்கண்ட நாலூரான் 'இந்த ஆபாஸரிட்டத்தாலென்னப்ரயோஜநமுண்டு? இராமாநுசனும் கூரத்தாழ்வானும் இட்டாலன்றோ இட்டதாவது?' என்ன, சோளனும் அப்பொழுதே சில மநுஷ்யரைப் பார்த்து 'இராமாநுசனை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று கோயிலுக்கு வரக்காட்ட, அந்த ராஜமநுஷ்யர் உடையவர்மடத்துவாசலிலே வந்து 'இராமநுசன் எங்கே?' என்று கேட்க, இச்செய்தியை உடையவருக்கு நீராடத் திருமஞ்சனம் முகந்துகொடுக்கிற கூரத்தாழ்வான் திருச்செவியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ரஹஸ்யமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வானும் உடையவருடைய த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளைத்தரித்துக்கொண்டு உடையவருக்கும் விண்ணப்பஞ்செய்யாதே ராஜமநுஷ்யருடன் போகத்தேட, அவ்விஶேஷங்கேட்டு ஆழ்வானுடனே பெரிய நம்பியும் புறப்பட்டெழுந்தருள, அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

அநந்தரம் உடையவரும் 'த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைத் தாருங்கோள்' என்ன, 'கூரத்தாழ்வான் தரித்துக்கொண்டு ராஜமநுஷ்யருடனே எழுந்தருளினர்' என்று முதலியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கோள்' என்று வாங்கித் தாம் சாத்திக்கொண்டு 'ஆழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் என்ன தீங்கு வரப்புகுகிறதோ?' என்று போரக்லேஶித்திருக்க, முதலியாண்டானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் 'தேவரீர் இங்கிருக்க வொண்ணாது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'இனிச்

(க) பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோ பதிராஸ்ததா । ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி பராங்கதிம் ॥

(க) ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி

செய்ய அடுப்பதென்?" என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய்ப் பெரிய பெருமாள் திருமுன்பே சென்று திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு "வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள் நின்பால் பொறுப்பரியனகள்பேசில்" என்று தொடங்கி "தலையையாங்கே, அறுப்பதே கருமங்கண்டாயரங்கமாநகருளானே" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி இப்போது சடக்கென அவன்தலையை அறுக்கக்கூடாது; அவன் பரிகரவானாகையாலே முகாந்தரேண செய்துவாரா நின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளா நிற்க, பின்னையும் ராஜமநுஷ்யர் பின்தொடர, 'பின்னே ஆள் த்வரித்து வருகிறது' என்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் வழியில் மணலையள்ளி "கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமும் என் கோலாடி குறுகப்பெறா, தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ! சார்ங்கவிற்சேவகனே!" என்று இத்தையோதி அவர்கள் வருகிற வழியிலே ஒழுக்கிவாருங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் அப்படியேசெய்ய, ராஜமநுஷ்யர் அந்த மணலைமிதித்து அப்பால் அடியிடப் போகாமல் 'போகிற பார்ப்பார் மந்த்ரவாதம்பண்ணிப்போனார்கள்' என்று மீண்டுபோக, உடையவரும் முதலிகளுமாக* அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனே வழித்துணையாக எழுந்தருளினார்கள்.

ஒருமலையடியிலே திருமலைநல்லான் ஶிஷ்யர்களான சிலவேடமுதலிகள் புலம் பாவாநிற்க, அங்கே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எம்பெருமானாரைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருள, அவர்கள் இவரைத் திருநாமமே குறியாக 'நீர் எங்கிருந்து எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, 'கோயிலில்நின்றும் வருகிறோம்' என்ன, அவர்களும் எம்பெருமானார்க்கு ஒருகுறையு மில்லையே? பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்திற்கு ஒரு குறையு மில்லையே?' என்றுகேட்க, இவரும் 'என்ன பெரியபெருமாள்! என்ன திருச்செல்வம்! எம்பெருமானார் சோளன் வ்யாஜேந வெண்பரிதாநம் தரித்து எழுந்தருளினார்; இன்னவிடத்தே எழுந்தருளினாரென்று தெரியாது' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அவ்வார்த்தைகேட்டு வ்யாகுலப்பட்டுப் புலம்பாவுகைதவிர்ந்து அன்று முதல் ஆறுநாள் பட்டினியே கிடக்க, ஆறாம்நாள் ராத்ரி அம்மலையடியிலே எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து குளிரிலே யீடுபட்டு இவர்கள்புனத்தில் நெருப்பொளிகண்டு, உடையவரும்நம்மை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும்

அங்கேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய் 'வழி எங்கே? பிள்ளைகாள்!' என்ன, அவர்களும் 'ப்ராஹ்மணர்குரலாயிருந்தது; பெருவிடாயோடே ஒருகுரலாயிராநின்றது' என்று ஓடிவந்து வேலியைப்பிரித்து 'இங்கே வாருங்கோள்' என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய், சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டங்களும் கொடுத்து, சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்களையும் உலரவிட்டுக் குளிர்போகக் காய்ச்சியொற்றி 'எங்குநின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள்!"என்றுகேட்க, இவர்களும் 'கோயிலில் நின்றும் வருகிறோம்' என்ன, 'எம்பெருமானார் செய்கிறதென்?" என்று கேட்க, முதலிகளும் 'நீங்கள் எம்பெருமானாரை அறிந்தபடி எங்ஙனே?' என்ன, 'நாங்கள் நல்லானடிமைகள்; அவர் எங்களுக்கு ஹிதம்ப்ரஸாதிக்கும்போது 'நமக்கெல்லாம் பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும்; ஆகையாலே, எம்பெருமானார்திருவடிகளேஶரணமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்தார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், இவரே உடையவர்' என்று காட்டியருள, அவர்களும் ஸ்ரீபாதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது வ்யாகுலப்பட்டுத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துத் தேனும் தினையுங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து 'இக்கதிரை வறுத்து இடித்துத் தேனிற்கலந்து அமுது செய்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் அப்படியே செய்து அமுதுசெய்தருளி அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்கள்; மற்றைநாள் விடிவோரை வேடமுதலிகளில் ஒருவரையும் தம் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளில் ஒருவரையுமாகக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டு, உடையவருடனே மற்ற நாற்பத்தஞ்சு திருநாமமும் எழுந்தருளினார்கள். அவ்வேடமுதலிகளும் இவர்களை மலைக்குமேலே அறுகாதவழி கொண்டுபோய் ஒருவேடமுதலியகத்தே விட, அவ்வேடமுதலி பகலெல்லாம் வேட்டைக்குப்போய் வந்து உண்ணப்புக்கவாறே 'ப்ராஹ்மணர்கள் பட்டினியே யிருக்க நாம் உண்ணலாகாது' என்று, 'அருகாக ஒருக்ராமத்திலே கட்டளைவாரியென்பானொரு ப்ராஹ்மணனகத்திலே இவர்களைக்கொண்டுபோய்விட்டு வேண்டுங்கட்டளைகளையும் பண்ணி, இப்போதே அமுது செய்யப்பண்ணுவியுங்கோளென்று சொல்லுங்கோள்' என்று ஆள்கொடுத்துப் போகவிட, அவர்களும் உடையவரையும் முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவனகத்தே

விட்டு 'இவர்களை இப்போதே அமுதுசெய்யப் பண்ணுவியுங்கோள்' என்று சொல்லி, வேண்டுங் கட்டளைகளும் பண்ணுவித்து மீண்டு போனார்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பத்நியும் தண்டன் சமர்ப்பித்து 'உங்களுக்கு அமுதுசெய்ய வேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'வேண்டா' என்று அருளிச் செய்தருள, அவளும் 'உங்களுக்கு ஸந்தேஹிக்க வேண்டா; அடியேனும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை உடையேன்' என்றாள்; முதலிகளும் 'நீ எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆஶ்ரயித்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்க, அவளும் 'நாங்கள் இவ்விடம் வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாறே கோயிலிலே வந்திருந்தோம்; அங்கே என்னகமுடையாரும் நானும் ஒருமச்சுமேலே யிருக்கையாயிருக்கும்; அப்போது எம்பெருமானார் ஏழு திருமாளிகையிலே மாதுகரம்பண்ணி அமுது செய்தருளுவர்; அவர் திருவீதியிலே எழுந்தருளும்போது அகளங்க நாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் அவர் திருவடிகளிலே ஸேவிப்பார்கள்; அவர் ஒருநாள் மாதுகரத்திற்கு அந்தத் திருமாளிகை யேற எழுந்தருள, அடியேனும் மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்து நின்றேன்; அவர் 'இது என்ன? பெண்ணே!' என்று கேட்டருள, 'நீர் மாதுகரம்பண்ணாநின்றீர்; உம்மை ராஜாக்களும் பட்டணத்து முதலிகளும் தண்டனிடாநின்றார்கள்; இதற்கு அடி என்?' என்றவாறே, உடையவரும் 'நாம் அவர்களுக்குப் பகவத் விஷயத்தில் சில நல்ல வார்த்தை சொல்லுகையாலே காண்' என்று அருளிச் செய்தருள, 'அந்த நல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளலாகாதோ?' என்றேன்; அப்போது ஹிதமருளிச்செய்து எழுந்தருளினார்; பின்பு எங்கள் நாட்டில் வர்ஷமுண்டாய் நாங்கள் எங்கள் நாடேறப் போகும்போது அவர் அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்; 'உடையவரை ஸேவிக்கப் பெற்றிலேனே!' என்ற இழவோடே நினைத்திருக்க அற்றைக்கும் அங்கேற எழுந்தருள அடியேனும் மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து தண்டனிட்டு நின்று 'நாங்கள் எங்கள் நாடேறப்போகாநின்றோம்; தேவரீர் முன்பு அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்' என்ன, இப்போது உடையவரும் மீளவும் த்வயத்தை நெஞ்சிலே நிலைநிற்கும்படி குருபரம்பரா பூர்வகமாக உபதேசித்து மீண்டு

எழுந்தருளத்தேட, 'அடியேனுக்கு ஆத்மரக்ஷையாக ஏதேனுமொன்று தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தேன்; அப்போது சாத்தியிருந்த ஸ்ரீபாதுகைகளை ப்ரஸாதித்தருளினார்; அடியோங்களும் அன்றே போந்தோம்; பின்னை ஸேவிக்கப்பெற்றிலோம்' என்றவாறே, உடையவரும் தம் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளித் திருப்போனகஞ் சமைக்க அருளிச்செய்து 'இவள் செய்யுமது பார்த்திரும்' என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை வைக்க, அவரும் பார்த்திருக்க அவளும் அடைவாகச் சமைத்து முன்பு உடுத்த புடவையை அவிழ்த்து ஶுத்தமான புடவையை உடுத்து உள்ளே புகுந்து 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்' என்று உச்சரித்து அவர் ஸ்ரீபாதுகைகளை ஏறியருளப்பண்ணித் திருவடி விளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணிப் புறப்பட்டு, முதலிகளுக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீபாதம் விளக்கி 'அமுதுசெய்ய எழுந்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முன்பு பார்த்திருக்கச்சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யழைத்து 'இவள் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'இவள் திருப்போனகம் அடைவாகச் சமைத்து முன்பு உடுத்த புடவையையும் விடுத்து ஶுத்தமான புடவையையும் உடுத்துத் திருப்போனகத்னத எடுத்துக் கொண்டுபோய் உள்ளே புகுந்து கதவை யடைத்து த்யாநம்பண்ணியிருந்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினாள்; அது கறுத்து நீண்டிருந்தது; எம்பெருமானா யிருந்ததில்லை' என்றவாறே, அவளை யழைத்து 'நீ உள்ளே செய்ததென்?' என்று கேட்டருள, அவளும் 'முன்பு அடியேனுக்குத் தஞ்சமாக ப்ரஸாதித்தருளின ஸ்ரீபாதுகைகளை திருவடி விளக்கி அமுது செய்தருளப் பண்ணியாய்த்து ப்ரஸாதஞ் சூடுவது; இப்போதும் அப்படியே செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், அவைதன்னை இங்கேகொண்டுவந்து காட்டு' என்ன, அவளும் கொண்டுவந்து காட்ட, அவை அங்குத்தைக்கு * எதித்தலைநாதன் இராமாநுசன் தன் இணையடிகளுக்கு ஒத்திருந்தது; அப்பொழுது 'ஆகில், இந்தக் கோஷ்டியிலே எம்பெருமானாருண்டோ? பார்த்துக் காணாய்' என்ன, அவளும் திருவிளக்கை யேற்றிக்கொண்டு வந்து அடைவே பார்த்து எம்பெருமானார் திருவடிகளைக் கண்டு திகைத்து நின்று 'இது எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்போல இராநின்றது; காஷாயமில்லாமையாலே தெரிகிறதில்லை' என்றவாறே, 'நான்

காண்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு அழப்புக்கவாறே, கண்ணைத்துடைத்து எம்பெருமானார் 'அருளிச்செய்த வார்த்தை ஒத்திருந்த தில்லையாகில் முதலிகள் அமுது செய்யார்கள்; அத்தை என் செவியில் சொல்லிக்காணாய்' என்ன, அவளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்த வார்த்தையும் ஒத்திருந்தது; 'ஆகில், (க) "விதுராந்நாநிபுபுஜே ஶுசீநி குணவந்தி ச" என்கிற பாவநத்த போக்யத்வங்களை உடைத்தா யிருந்தது; இனி முதலிகள் அமுதுசெய்யக் குறையில்லை' என்று அருளி† (ச்செய்து, 'நமக்குமாத்திரம் கூடாது; ஒரு பகவத் விக்ரஹம் அமுது செய்யவில்லை' என்ன, அவளும் 'ஆகில், பாலும் பழமும் சர்க்கரையும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் தம்முடைய எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப் பண்ணித் தாமும் அமுது செய்தருள), முதலிகளும் அமுதுசெய்து கண்வளர்ந்தருள, அப்பெண்பிள்ளை, முதலிகள் தளிகைப்ரஸாதத்தையுங் கூட்டிக் கலந்து மச்சிலேயிருக்கிற தன் பர்த்தாவை எழுப்பி ப்ரஸாதமிட்டு ப்ரஸாதப்படப்பண்ணித் தான் ப்ரஸாதப் படாமலிருக்க, அவனும் 'இதென்?' என்றுகேட்க, அவளும் 'கோயிலில் நின்றும் எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி அமுதுசெய்ய மாட்டோமென்று கண்வளர்ந்தருளினார்கள்' என்றவாறே, அவனும் 'நான் அதற்கு என்ன செய்யவேணும்?' என்ன, 'நீர் எம்பெருமானாரை ஆஶ்ரயிக்க வல்லீரோ?' என்ன, அவனும் இசைந்து ப்ரதயயம் பண்ணிக்கொடுக்க, அவளும் உகப்புடனே ப்ரஸாதப்பட்டு நித்திரை பண்ணினாள். மற்றைநாள் பொழுது விடிந்தவாறே எழுந்திருந்துவந்து உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'இற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து இவரை க்ருபைசெய்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அற்றைக்கு அங்கே அவஸரித்தருளி அவளுக்காக அவனுக்கு ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ்செய்தருளி அங்கே நாலைந்துநாள் எழுந்தருளியிருந்து, த்ரிதண்ட காஷாயாதிகளையும் ஸம்பாதித்துத் தம் திருவாராதநமான பேரருளாளர்ஸந்நிதியில் வைத்துத்தண்டன் ஸமர்ப்பித்து முன்புபோலே அவற்றைத்தரித்தருளினர்.

மற்றைநாள் மேற்கே வஹ்நிபுஷ்கரிணியாகிற க்ராமத்தேற எழுந்தருளி அங்கே சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அங்குநின்றும்

(க) விதுராந்நாநி புபுஜே ஶுசீநி குணவந்தி ச

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

மிரிளாபுரி ஸாளக்ராமத்தேற எழுந்தருள, ஊரடைய ப்ரச்சந்ந விரோதிகளாகையாலே உடையவரை அநாதரித்திருக்க, உடையவரும் முதலியாண்டானையழைத்து 'இவ்வூரார் நீர்முகக்குந் துறையிலே நீர் உம்ஸ்ரீபாதத்தை நீட்டிக்கொண்டிரும்' என்று நியமித்தருள, ஆண்டானும் அப்படியே செய்தருள, அவ்வூரார் இவர்ஸ்ரீபாததீர்த்த வைபவத்தாலே நிவ்ருத்த அஹங்காரராய், மற்றைநாளே தெளிந்துவந்து உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்க, அத்தீர்த்தப்ரபாவத்தையிட்டு 'இன்றுமுதல் இவ்வூர் ஸ்ரீஸாளக்ராமம்' என்று அருளிச்செய்தார். அங்கே வடுகநம்பியை ஸ்வபாதச்சாயாபந்நராம்படி விஶேஷ கடாக்ஷஞ்செய்து அவர்க்குத் தர்ஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு சிங்கர்கோயிலிலே சிறிதுநாள் எழுந்தருளியிருந்து விஷ்ணு வைஷ்ணவ த்வேஷியான சோளன் க்ரிமிகண்டனைய் நசிக்கும்படியாக அபிசாரம்பண்ணி அங்கு நின்றும் தொண்டனூரேற எழுந்தருளினர்.

அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதிபதியான விடலதேவராயன்மகள் பிஶாசாவிஷ்டையாயிருக்க, அவனும் மந்த்ரவாதிகள்பலரையுங் கொண்டு தீர்க்கத் தேடினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே து:கிதனாயிருக்க, தத்பத்நியும் நிர்வாணமாய் ஓடித்திரிகிற தன்பெண்ணைக் கண்டு மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டிருக்குமளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி உபாதாநார்த்தமாக ராஜக்ருஹத்தேற எழுந்தருளினவர், து:கிதையான ராஜபத்நியைக் கண்டு 'து:கஹேது என்?' என்று கேட்டருள, அவளும் தத்காரணத்தைச் சொல்ல, நம்பியும் கேட்டருளி 'நம் ஆசார்யர் எம்பெருமானார் எழுந்தருளினார்; அவர் கடாக்ஷித்தால் இப்பேய் காடேறிப்போம்' என்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் கதையை ஸவிஸ்தாரமாக அவளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவளும் கேட்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டுத் தன்பர்த்தாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'உடையவர் இப்பேயை விடுவிக்கில், அவரே நமக்குஆசார்யர்; அவர்திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே அவன் ஸ்வகுருக்களுக்கு விருந்திடத் தேட, இவளும் தன்பர்த்தாவைக்குறித்து 'நீர் அங்கஹீநரென்று அவர்கள் இங்கே வாரார்கள்; சொல்லாதேகொள்ளும்' என்ன, அவனும் 'அவர்கள் வாராதிருப்பார்களோ?' என்று இவள்வார்த்தையை அதிக்ரமித்துச் சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும் முன்பு டில்லீஶ்வரனை துருஷ்கன் இவனை ஆக்ரமித்துப் பிடித்துக்

கொண்டுபோய்ப் பட்டார்ஹனன்றிக்கே போம்படி ஒருஅங்குலிச் சேதம் பண்ண, அத்தால் ‘விடலதேவராயன்’ என்று ப்ரஸித்தமாகை யாலே, ஸ்ரீநாங்கனகத்தே புஜிக்க வொண்ணாதென்று தவிர்ந்துவிட் டார்கள்; அதுகண்டு அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபிதனாய் அவர் களைத் திரஸ்கரித்திருக்குமளவிலே, அவனுடைய ஸ்த்ரீயும் அவனைக் குறித்து ‘உடையவர்திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்க லாகாதோ? இவர்களால் என்னப்ரயோஜன முண்டு?’ என்ன, அவனும் இசைந்து உடையவரை ‘ஸ்வக்ருஹத்தேற எழுந்தருளவேணும்’ என்று ப்ரார்த்திக்க, இராமாநுசனும் ‘நாம் ராஜதாநியை மிதிக்கக் கடவோமல்லோம்’ என்று அருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே தொண்ட னூர்நம்பி முதலான முதலிகள் ‘இவனை விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி னால் தர்ஶநத்துக்கு பஹூஉபகாரமுண்டு’ என்று பஹூஶ: வேண் டிக்கொள்ள, உடையவரும் ஸம்மதித்து அவனகத்தேற எழுந்தரு ளினவளவிலே அவனும் அதிஸந்துஷ்டனாய்த் திருவடிகளிலே ஸாஷ் டாங்க ப்ரணாமம்பண்ணி ஸவிநயனாய் நிற்க, முதலிகளும் உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அவன்புத்ரிக்கு ப்ரஸாதித்துத் தத்தீர்த்தத் தாலே ப்ரோக்ஷிக்க, அவளுடைய சித்தப்ரமம்போய்த் தெளிந்துவந்து சேலையும் உடுத்து உடையவரை ஸேவிக்க, இத்தை விடலதேவராயன் கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டுத் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ர யிக்க, அவனையும் இரங்கியருளித் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கனாம்படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

இப்படி அவனையும் ஸ்வவைபவத்தாலே ஶிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு விஷ்ணுவர்த்தநராயனென்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் நிற்க, அவ்வளவிலே ‘எங்கள்ஶிஷ்யனை நீர் இங் ஙனே மயக்கி ஶிஷ்யனாக்கிக் கொள்ளும்போது எங்களை ஜயித்தன்றே செய்யலாவது?’ என்று பன்னீராயிரம் க்ஷபணர் ஏககாலத்திலே வந்து தர்க்கிக்கத் தொடங்க, உடையவரும் ‘மின்னலுக்கு அஞ்சு மவர்கள் இடியின்கையி லகப்பட்டாற்போலவும், தேளுக்கு அஞ்சி பாம்பின்வாயி லகப்பட்டார் போலவுமாச்சுதே; இனி என்செய் யக்கடவோம்?’ † (என்று விசாரக்ராந்தராயிருக்க, தொண்டனூர் நம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாரும் ‘தேவரீருடையப்ரபாவத்தை

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி வெளியிடவேணும்’ என்று விண் ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும்) ‘இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்க வொண்ணாது’ என்றுபார்த்து, ஒருதிருமண்டபத்திலே திருத்திரை யை வளைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ரபண மண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானாய் ஒரோருத்தர்க்கு அநேகப்ரகார மாக ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்து அவர்களை வாய்மூடுவித்து ஜயிக்க, அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்மிதராய்வந்து திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக் கத் தேட, அவர்களை அடிமைகொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாம்படி பண்ணி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளித் தம் திவ்யஶக்தியை ப்ரகடிப் பிக்க, இத்தைக்கண்டு போய்ச் சிலர் ராஜ்யாதிபனான விஷ்ணுவர்த்தந ராயனுக்குச்சொல்ல, அத்தைக்கேட்டு விஷ்ணுவர்த்தநனும் உடைய வர்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணனாயிராநிற்க, அங்குத்தையில் எம் பெருமானைத் தொண்டனூர்நம்பி அபிமாநித்திருக்கையாலே அவ ருக்கு ‘நம்பிதம்பிரான்’ என்று திருநாமஞ்சாத்தி உகந்தருளிச் சிங்கர் கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதாந்தவ்யாக்யாநஞ்செய்துகொண்டு இருக் குங்காலத்திலே,

திருக்கையில் திருமண்மாண்டு ‘சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற் றிலோமே!’ என்று சிந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருள, அன்று ராத்ரி திருநாராயணப் பெருமாளும் ‘அணித்தாக யதுகிரியிலே உம் முடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு நில்லாநின்றோம்; உம் திருவுள்ளம் போன்ற திருமணும் இங்கே உண்டு; சடக்கெனப் புறப்பட்டுவாரீர், என்று ஸ்வப்நங்காட்டியருள, உடையவர் விடிவோரை ப்ரீதராயெழுந் திருந்து இத்தை முதலிகளுக்கு அருளிச்செய்து விஷ்ணுவர்த்தநராய னையும் அழைப்பித்துத் தாம் ஸ்வப்நங் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய, அவனும் கேட்டு ப்ரஸந்நனாய் ஸம்மதித்துக் காடுவெட்டுவித்துக் கொண்டு உடையவர்பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல, பஹூ தாந்யஸம்வத்ஸரம் தைமாஸத்திலே எம்பெருமானாரும் செம்பொன் யதுகிரியேறி வேதபுஷ்கரிணிக்கரையிலே எழுந்தருளி (க) “பரிதாந ஶிலாந்த்ருஷ்ட்வா ப்ரணமந்தித்விஜோத்தமா:” என்கிறபடியே பரி

(க) परितस्सलिलान्दृष्ट्वा प्रणमन्ति द्विजोत्तमाः ।

தாநஶிலையையும் ஸேவித்து அங்கே நீராடி (௧) "வேதபுஷ்கரிணீதீரே
விஶாலேசஶிலாதலே - பரிதாநம்ஸஜக்ராஹ காஷாயம் பரமம்புமாந்"
என்கிற தத்தாத்ரேயரைப்போலே தாமும் மீளவும் காஷாயந் தரித்
தருளி, முன்னே நடந்து திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்
கிற இடத்தைத் தேடிக் காணமல் 'பகவத்ப்ரபாவத்துக்குக் குறை
வாக என்செய்தோம்!' என்று திருவுள்ளங்கலங்கி அயர்ந்து கண்வளர்ந்
தருள, அவ்வளவிலே திருநாராயணப்பெருமாள் இவர் கனவிலே
எழுந்தருளி 'கல்யாணஸரஸ்ஸின் தென்மேலைமூலையில் செண்பகச்
சோலைக்குஅருகே திருமகிழுக்குத்தென்பார்ஶ்வத்திலே வளர்ந்த
திருத்துழாயின் கீழே பெரியபுற்றுக்குள்ளே இராநின்றோம்; திரு
மணும் அந்தக்கல்யாணஸரஸ்ஸுக்கு வடமேலை மூலையிலே (௨)
"ஶ்வேதத்வீபாத்க்ஷணேநைவ ஶுத்தம்ருத்த்ரவ்யமாஹ்ருதம் - யாத
வாத்ரௌவிநிக்ஷிப்தம் அக்ஷயந்தந்மமாஜ்ஞயா" என்கிறபடியே பெரிய
திருவடியாலே ஶ்வேதத்வீபத்தினின்றுங்கொணர்ந்து யதுகிரியிலே
நிக்ஷேபிக்கப்பட்டு மத்ப்ரபாவத்தாலே அக்ஷயமாக சேமிப்பித்திரா
நின்றது; நீர் க்லேஶிப்பானேன்? நாம் உமக்கு அடையாளமாக இவ்
விடந்தொடங்கி நாம் இருக்கும் புற்றளவாக முறித்திட்ட திருத்
துழாய்க்கொழுந்தே குறியாக வாரீர்' என்று ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாக
ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, உடையவரும் உகந்து உணர்ந்து எழுந்
திருந்து முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தே குறியாகக் கல்யாண
ஸரஸ்ஸின்கரையிலே எழுந்தருளித் திருமுகப்படியே சம்பகவநஸமீ
பத்தில் கப்புங்கவருமாய்ப்பணைத்துக் கொழுந்துவிட்ட திருத்துழாய்
மரத்தைக்கண்டு களித்து ஆநந்தத்துடனே பலகாலும் தண்டனிட்டு
அத்திருத்துழாய் மரத்தின் மண்காப்பு நீக்கினவளவிலே (௩) "கம
பியதுகிரிஸ்தங்காந்திஸிந்துத்தர்ஸ" என்கிறபடியே புற்றினுள்ளே

---

(௧) வேதபுஷ்கரிணீதீரே விஶாலே ஶஶிலாதலே । பரி
தாநம் ஸ ஜக்ராஹ காஷாயம் பரமம் புமாந் ॥

(௨) ஶ்வேதத்வீபாத் க்ஷணேநைவ ஶுத்தம்ருத்த்ரவ்யமாஹ்ருதம் । யாத
வாத்ரௌ விநிக்ஷிப்தமக்ஷயம் தந்மமாஜ்ஞயா ॥

(௩) [illegible]

பொற்கோயில் தோன்றியபின்பு மற்றங்கினிதமர்ந்த மாயவனுடைய நீலஶிகாமணி தோன்ற, சகவர்ஷம் ஆயிரத்திற்குமேல் பன்னிரண்டு சென்ற வர்த்தமாநபஹுதாந்ய வர்ஷம் தைமாஸம் ஶுக்லபக்ஷ சதுர்த்தஶியும் வியாழக்கிழமையுங் கூடின புனர்ப்பூசநக்ஷத்ரத்திலே திருநாராயணனுருவங் கண்டு நலம்மிகுத்துக் கொந்தளித்து எல்லாரும் குணலைக்கூத்தடித்து மங்களஶங்க ம்ருதங்க படஹாத்யகிலவாத்ய ஜயஶப்தகோஷம்பண்ணி, ராஜாவையும் அழைத்துக் காட்டியருளிப் பாலாலே திருமஞ்சநம்பண்ணி "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன்கனவில், மிகக்கண்டேன் மீண்டவனைமெய்யே-மிகக்கண்டேன்" என்கிறபடியே திருநாராயணப்பெருமாளைத் திருவடிமுதல் திருமுடியளவும் *,கண்ணாரக்கண்டு அநுபவித்துத் தம்திருக்கையாலே மூன்று நாள் திருவாராதநஞ்செய்தருளி, "மாறனடிபணிந்து உய்ந்தவன்" என்று பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசர் தமக்குத் தாம் அத்யந்தாபிமத ஶிஷ்யராகையாலும், * தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலும், பித்ருதநத்தைப் புத்ரன் விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை இகழ்ந்து காற்கடைக்கொண்டு 'திருநாராயணன்தானே உபாயோபேயம்' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற ஒரு நாயகத்திருவாய்மொழியைத் திருநாரணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

பின்பு கல்யாணஸரஸ்ஸின் வடமேலைமூலையிலே தம் த்ரிதண்டத்தாலேகீற, பாலாறுபோலே பொங்கிக் கிளம்புகிற திருமண்குவைகளைக் கண்டு மண்டுகிற ஆநந்தாதிஶயேந அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி த்ரிதண்டமண்டிதகரபுண்டரீகராய் விளங்கியருளி, காடுவெட்டி ஊருங்கோயிலும் சமைப்பித்துத் திருநாராயணப்பெருமாளுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாத்வத ஸம்ஹிதையாலே ப்ரோக்ஷணாதிகளை ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர் திருக்கையாலே செய்வித்தருளி 'திருநாரணற்கு நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களெல்லாம் மஹோத்ஸவமாக நடத்துகைக்கு உத்ஸவபேரம் இல்லையே!' என்று மிகவும் வ்யாகுலிதசித்தராய்க் கண்வளர்ந்தருள, அப்போது இவர் ஸ்வப்நத்திலே திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளி 'நம் உத்ஸவபேரமான ராமப்ரியர் இப்போது டில்லி

யேற எழுந்தருளித் துருஷ்கராஜக்ருஹத்திலே லீலைகொண்டாடி எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அங்கேறப்போய் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாரீர்' என்று திருவுள்ளமாயருள, உடையவரும் ப்ராதக்காலமான வாறே எழுந்திருந்து ஸ்வப்நத்தை முதலிகளுடன் ஆலோசித்துக் கொண்டு பயணகதியிலே த்வரித்து டில்லியேற எழுந்தருளினவாறே, டில்லிபுரீந்த்ரனான ராஜாவும் இவரைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தாந ப்ரணதி பூர்வகமாக பஹூபசாரஞ்செய்து 'எழுந்தருளினகார்யம் அருளிச் செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் '*எங்கள் குலதெய்வமான ராமப்ரியர் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அவரைத் தரவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, ராஜாவும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று 'கொள்ளைகொண்டு சிறைவைத்த எம்பெருமான்கள் சிறைச் சாலையை ஶோதித்துக்கொள்ளீர்' என்று அப்பணையிட்டுவிட, இவரும் அங்கேற எழுந்தருளி ஶோதித்து 'திருநாரணர்வடிவுக்கு ஒத்திராமையாலே இத்தேவர்கள் ஒருவருமன்று' என்று ராமப்ரியரை அவர்களில் காணாமையாலே முசித்துக்கிடக்க, அன்றிரவில் ராமப்ரியர் இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்? நாம் அவன்மகளாலே பூஜைகொண்டு அவள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்திலே இராநின்றோம்; நம்மைக் கொண்டுபோம்படியாக அங்கே வாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, உடையவரும் இச்செய்தியை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'இப்படி உம்முடையபக்கல் வ்யாமுக்தராகிறவர் தாமே வரக்கடவர்' என்ன, இவரும் 'அவரைக்கண்டு திருவடிதொழலாகாதோ?' என்ன, 'அப்படியேயாகிறது' என்று இவரை அவனும் தன்மகள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்தேற எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோக, அங்கே ராமப்ரியரும் உடையவரைக்கண்டு, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யந் தோற்ற, இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறுச்சதங்கையும், இட்ட கஸ்தூரித்திருநாமமும், முடித்த * மைவண்ண நறுங்குஞ்சியும், * தன் முகத்துச் சுட்டி தூங்கத் தூங்க * நெறித்த குழலுமாய், ஸஜ்ஜையிலும் குதித்து "தன்னிய லோசை சலன்சலனென்றிட" என்கிறபடியே செம்பொற்சதங்கைகள் சலசலவென்று ஒலிக்க அகிலரும் காணும்படி வந்து உடையவர் திருமடியிலே யிருக்க, உடையவரும் ஆநந்தாஶ்ருக்கள் பனிப்ப ஆநந்தைகார்ணவாந்தர் நிமக்நராய்ப் புளகிதநிகிலாங்காராய் மார்பும் தோளும் பூரித்து 'என்னுடைய செல்வப்

பிள்ளையோ!' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினார். அன்று முதல் ராமப்ரியர்க்கு 'செல்வப்பிள்ளை' என்று திருநாமமாய்த்து. இத்தைக்கண்ட ராஜாவும் அத்யாஶ்சர்யயுக்தனாய் அவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து அநேக விதமாக ஸத்கரித்து பஹூபசாரஸஹிதமாக ஸம்பத்குமாரரை யதிஸார்வபௌமர்க்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொடுத்தனுப்பினான்.

உடையவரும் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு இவரை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு த்வரித்துப் பயணகதியிலே யாதவாத்ரிக்கு எழுந்தருளி ஸர்வரும் யதிராஜகுமாரனென்னும்படி விஶேஷித்துப் புத்ரவாத்ஸல்யம் பண்ணி அபிமாநித்தருளி ப்ரோக்ஷணப்ரதிஷ்டாபுரஸ்ஸரமாகத் திருநாரணருடனே சேர்த்துத் திருநாராயணப்பெருமாளுடைய திவ்யோத்ஸவகர்த்தாவாக்கி, நித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி மஹோத்ஸவத்திருநாள்களும் நடத்தியருளித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் பெற்று, யதிராஜமடமும் கட்டி வைத்து, ஐம்பத்திருவர்கட்கு அன்பான ஊழிய கைங்கர்யத்தையும் கல்பித்தருளி, ஐம்பத்திருவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று ஸமுதாயத்திருநாமமும் ப்ரத்யேகமாகத் தாஸ்யநாமமும் ப்ரஸாதித்து, அங்கே அவர்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக் குறைவறத் திருவாராதநமும் நடத்திக்கொண்டிருக்க, ஒருநாள் வரையிலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்திலுள்ள ஆசார்யர்களுடனேயும், சீயர்களுடனேயும், ஐம்பத்திருவர்களுடனேயும், சாற்றுன சாற்றித முதலிகளுடனேயும், கொற்றியம்மைமார்களுடனேயும், திருமேனிக்காவல் திருவேணைக்காரருடனேயும் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக இராமாநுசனில் எழுந்தருளியிருந்து 'திருநாராயணபுரம்' என்று அந்நகரத்துக்குத் திருநாமஞ் சாத்தியருளி 'இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களுக்குப் பெரியோர்க்கும் நமக்கும் உண்டான பரமபதமும் ஆசார்ய கைங்கர்யமும் உண்டாம்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இத்திருமலை, க்ருதயுகத்திலே ஸநத்குமாரர் ஸத்யலோகத்தில் நின்றும் ஆநந்தமய திவ்யவிமாநத்தோடே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவந்து திருநாராயணனை இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கையாலே 'நாராயணாத்ரி' என்றும், த்ரேதாயுகத்திலே தத்தாத்ரேயர் நாலு வேதபுருஷர்களையும் ஶிஷ்யராக்கிக் கொண்டுவந்து வேதபுஷ்கரிணிக்

கரையிலே ஸதா வேதாத்யயந நிரதராயிருக்கையாலே 'வேதாத்ரி' என்றும், த்வாபரயுகத்திலே நம்பிமூத்தபிரானாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலும் ஆராதிக்கப்படுகையாலே 'யாதவாத்ரி' என்றும், (க) "யுகே கலௌ து ஸம்ப்ராப்தே யதிராஜேந பூஜநாத் - யதிஶைலஇதிப்ரோக்தம் நாமதேயாந்தரம்க்ருதே:" என்கிறபடியே கலியுகத்திலே எம்பெருமானார் எழுந்தருளி ஜீர்ணோத்தாரணம்பண்ணி அபிமானிக்கையாலே 'யதிஶைலம்' என்றும் ப்ரஸித்தமாய்த்து.

அநந்தரம் பத்மகிரியிலே சென்று பௌத்தஸமயங்களை வென்று "என்றும் என்பிள்ளைக்குத் தீமைகள்செய்வார்கள் அங்ஙனமாவர்களே" என்னும்படி அவர்களைக் கற்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிஶ்ஶேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யானித்துக்கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள் திருவடிகளிலே பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில்நின்றும் எழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க, இவரும் 'பெரியபெருமாளும் பெருந்திருச்செல்வமும் செய்கிறபடி என்?' என்று கேட்டருள, 'அவரும் 'தேவரீர் இல்லாத குறையொன்றொழிய மற்றொரு குறையுமில்லை' என்ன, இவரும் 'சோழன்பக்கல் எழுந்தருளின ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "கோயிலில்நின்றும் கூரத்தாழ்வானையும் பெரியநம்பியையும் ராஜமநுஷ்யர் அழைத்துக் கொண்டுபோய்ச் சோழன்முன்னேவிட, அவனும் இவர்களைப்பார்த்து (உ) "ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி" என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச் சொல்ல, கூரத்தாழ்வானும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளாலே பஹுப்ரகாரமாக 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஜகத்காரணபூதனும் த்யேயனானவனும் அவனே, ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவும் அவனே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அவனுக்குப் புத்ரபௌத்ராதிகளாய் அவன்

(க) யுகே கலௌ து ஸம்ப்ராப்தே யதிராஜேந பூஜநாத் । யதிஶைல இதி ப்ரோக்தம் நாமதேயாந்தரம் க்ருதே: ॥

(உ) ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி

நியமநத்திலே இருக்குமவர்கள்; அவ்வளவுமன்றியே (க) "ஏக: ப்ராஸீஸரத்பாதமந்ய: ப்ராக்ஷாளயந்முதா-அபரோ தீதரந்மூர்த்நா கோऽதிகஸ்தேஷு கண்யதாம்" என்று திருவடிகளை நீட்டினவன் ஒருவன், கமண்டலூதகத்தாலே பக்திபுரஸ்ஸரமாகத் திருவடிகளை விளக்கினவன் ஒருவன், தத்தீர்த்தத்தை ப்ரீதியோடே ஶிரஸாவஹித்தவன் ஒருவன்; இவர்களில் பெரியவன் ஆரென்று நீயே விசாரித்துக்காணாய்' என்ன, அவனும் இசையாதிருக்க, இவரும் 'இம்மாத்ரமேயோ? (உ) "யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேநமூர்த்நிவித்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூத்" என்று த்ரிவிக்ரமபாதஜலஸங்கத்தாலே கபாலித்வம் போய் ஶிவத்வமுண்டானவனிறே இவன்' என்று அருளிச்செய்ய, சோழனும் அதுகேட்டு அதிக்ருத்தனாய் 'நீர் பெரியவித்வானாகையாலே உமக்கு வேண்டினபடியெல்லாம் சொல்லவல்லீர்; அங்ஙனன்று; நான் சொன்னபடியே (ங) "ஶிவாத் பரதரம் நாஸ்தி" என்று ஓலைக்கு எழுத்திடும்' என்று ஓலையைக்கையிலேகொடுத்துக் கநக்கநிர்ப்பந்திக்க, கூரத்தாழ்வானும் தம்முடைய த்ருடாத்யவஸாயமாம்படியே (ச) "ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி த்ரோணமஸ்தி தத:பரம்" என்று ஓலைக்கு எழுத்திட்டருளினார். சோழனும் இவர் இப்படி பரிஹஸித்து ஓலைக்கு ஒப்பமிட்டபடி கண்டு அத்யந்தகோபாக்ராந்தசித்தனாய் (†ப் பெரியநம்பியை அழைத்து 'நீர்எழுத்திடும்' என்ன, அவரும் 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரன்' என்று பஹுமுகமாக அருளிச்செய்ய,) ஆழ்வானையும் நம்பியையும் நேத்ரோத்பாடநம்பண்ணச் சொல்ல, †(அவ்வளவிலே கூரத்தாழ்வானும் சோழனைக்குறித்து 'நீ மஹாவீரஶைவனாகையால் உன்னைப்பார்த்த கண்கள் எனக்கு ஆகாது' என்று தம்முடைய திவ்யநேத்ரங்களாலே கீறிக் கண்ணை வாங்கிப்போகட,) பின்பு

(க) ஏக: ப்ராஸீஸரத்பாதௌ அந்ய: ப்ராக்ஷாலயந்முதா । அபரோ தீதரந்மூர்த்நா கோऽதிகஸ்தேஷு கண்யதாம் ॥

(உ) யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேந மூர்த்நி வித்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூத் ॥ (ங) ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி ॥

(ச) ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி த்ரோணமஸ்தி தத: பரம் ॥

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

ராஜமநுஷ்யர்களும்) † (பெரியநம்பியைப்) பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன்சொன்னப்போலே செய்து படைவீட்டில்நின்றும் புறப்பட விட, † (ஆழ்வானும் 'தர்ஶநத்துக்குத் தர்ஶநங்கொடுக்கப்பெற்றோமே!' என்று ப்ரீதராயிருக்க,) பெரியநம்பியும் † (வ்ருத்தராகையாலே அவ்)வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் அங்கே ஒருகொல்லைத்தலைமாட்டிலே ஆழ்வான்மடியிலே திருமுடியும் அத்துழாய்மடியிலே திருவடிகளுமாய் இளைத்துக் கண்வளர்ந்தருள, நம்பியை ஆபத்தஶையிலே ஆழ்வானும் அத்துழாயும் 'அங்குநின்றும் கோயிலேறப்போனாலோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அங்கேபோய் ப்ராக்ருதியைவிடில், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நம்பிக்கு முட்படத் திருவடிசாரும்போது கோயிலேறப் போகவேண்டிற்றில்லையோ? என்று ஶங்கிப்பர்கள்' என்று அருளிச்செய்து† (அடியிலே ஆசார்யன்க்ருபை பண்ணினத்துக்குப் பரமபதம் ஸித்தமென்று) ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். ஆகையால், ப்ரபந்நனுக்கு அந்திம தேஶநியதியில்லை யென்றபடி. † (பின்பு அங்கே அநாதப்ரேதஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு திரிவார் சிலர் வந்து, 'இவர்க்கும் அப்படி பண்ணக்கடவோம்' என்று தாங்கள் ஸம்ஸ்காரஞ்செய்வதாக உத்யோகிக்க, ஆழ்வானும் அத்யவஸாயங்குலையாமல் 'வாருங்கோள், மாணிகாள்! ஈஶ்வரனும் ஈஶ்வரவிபூதியும் வைஷ்ணவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கவிருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறவையுமாயிருப்பானை நீங்கள் எங்கே தேடுவுதிகோள்?' என்று அவர்களை உபேக்ஷித்துவிட்டார்.) பின்பு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானை ஒருகட்டணத்திலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு ராத்ரியிலே ஒருவருங்காணாமல் கோயிலிலே வந்து புகுந்தார்கள். கூரத்தாழ்வானும் 'பெரியநம்பியைப்போலே அடியேனுக்கும் இஶ்ஶரீரம் போய்த்தில்லையே!' என்றுகொண்டு "முறையோ?' அறவணை மேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று போர க்லேஶித்தருளினார்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் * கேட்பார் செவி சுடுவார்த்தை கேட்டு '*ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ!' என்று கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்துகிடந்து துடித்துத் திருமிடறு தழுதழுப்ப அத்யந்தம் அவஸந்நராய்த் திரு

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

முத்துதிர்த்துக் * கண்ணநீர் கைகளாலிறைத்து க்லேஶிக்கும்படி கண்டு அருகிருந்த முதலிகள் தேற்ற, தேறி 'ஆழ்வானையாலும் திருமேனியுடன் இருக்கப்பெற்றோமே!' என்று அருளிச்செய்து, பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநஞ் செய்து பெருக்கத் திருவத்யயநம் நடத்தியருளி, 'ஆழ்வானுக்குத் திருக்கண்போச்சுதே!' என்று வ்யாகுலஹ்ருதயராய், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டானை, 'ஆழ்வானையும் ஆராய்ந்து அங்குள்ள விஶேஷங்களையும் அறிந்துவாரும்' என்று கோயிலுக்குப் போகவிட்டு பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய திருநக்ஷத்ரமும் தனியன்களும்.

பெரியநம்பி திருநக்ஷத்ரம், மார்கழியில் கேட்டை.

அவர் தனியன் - (க) "கமலாபதிகல்யாண குணாம்ருதநிஷேவயா-பூர்ண காமாய ஸததம்பூர்ணாய மஹதே நம:", "ஆசார்யாத்யாமுநேயாததிமதநிஶமாத்தார்த்தஜாதம்ப்ரபத்திஞ் சோபாதிக்ஷத்ரஹஸ்யாந்யபியதயேகிஞ்சதத்ரக்ஷணார்த்தம் - சோளேந்த்ரம்ப்ராப்யசோத்வாஸதஸிபரபுமாந் ஸ்ரீபதிர்ஹேதிபீடாம் ஶாரீராம்தத்க்ருதாஞ்சாப்யஸஹதமநவைதம்மஹாபூர்ணமார்யம்."

திருக்கோட்டியூர் நம்பியை அந்திமதஶையில் 'தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கிற நினைவு என்?' என்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் கேட்க, 'நம்பியும் சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவுள்ளத்தை ஒருபக்ஷி புண்படுத்திற்று' என்று சொல்லி நிர்ப்பாராய், ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

(க) [illegible]

அதாவது - 'ஶரணாகதபரித்ராணமும் போராதென்றிருக்குமவனிருக்க, நமக்கு இனி வேறொரு நினைவுண்டோ?' என்று கருத்து. இது கண்டு ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் ப்ராயேண துஃகித்துத் தேறி, தெற்காழ்வாரைக்கொண்டு நம்பிக்குத் தீர்த்தங்கொண்டாடித் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில் ரோஹிணி.

அவர் தனியன் - (௧) "ஶமதமகுணபூர்ணம்யாமுநார்யப்ரஸாதாத் அதிகதபரமார்த்தம் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிஸிந்தும்-யதிபதிநதபாதம் ஶ்லோகதத்வார்த்த நிஷ்டம் ஶ்ரிததுரிதஹரம் † ஸ்ரீகோஷ்டிபூர்ணம்நமாமி," "‡ ஸ்ரீவல்லபபதாம் போஜதீபக்த்யம்ருதஸாகரம் - ஸ்ரீமத்கோஷ்டீபுரீபூர்ணந் தேஶிகேந்த்ரம் பஜாமஹே."

திருமாலையாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் மகம்.

அவர் தனியன்-(௨) "ராமாநுஜமுநீந்த்ராய த்ராமிடீஸம்ஹிதார்த்ததம் - மாலாதரகுரும்வந்தே வாவதூகம்விபஶ்சிதம்."

திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில் கேட்டை.

அவர் தனியன்-(௩) "அத்யாபயத்யதீந்த்ராய பராங்குஶஸஹஸ்ரிகாம் - தந்நாதவம்ஶ்யம்வந்தேऽஹம் ஸ்ரீரங்காதிபதேஶிகம்."

பெரிய திருமலைநம்பி திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் ஸ்வாதி.

---

(௧) 𑌶𑌮𑌦𑌮𑌗𑍁𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌨𑌤𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌹𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌪𑍁𑌰𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥

(௨) 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌡𑍀𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌵𑌦𑍂𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

(௩) 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

† 'தம்கோஷ்டிபூர்ணம்' என்றும் பாடாந்தரம்.

‡ 'யாமுநார்யபதாம்போஜ' என்றும் பாடாந்தரம்.

அவர் தனியன் - (௧) "பிதாமஹஸ்யாபிபிதாமஹாயப்ராசேதஸாதேஶபலப்ரதாய - ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தம தேஶிகாய ஸ்ரீஶைலபூர்ணாயநமோநமஸ்தாத்."

திருக்கச்சிநம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் ம்ருகஶீர்ஷம்.

அவர் தனியன் - (௨) "கருணாகரபாதாப்ஜஶரண்யமஹாத்மநே-ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ரதாஸாய காஞ்சீபூர்ணாயதேநம:."

அநந்தரம், மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் த்வரித்துப் பயணகதியிலே கோயிலிலே சென்று கூரத்தாழ்வானை ஸேவித்துநிற்க ஆழ்வானும் சிறியாண்டானைக் கண்டு உடையவரை ஸேவித்தாற்போல ஸந்துஷ்டராய் 'உடையவர் செய்தருளுகிறபடி யென்?' என்று வினவியருள, இங்குத்தை விஶேஷமெல்லாம் ஸவிஸ்தரமாக விவரித்துச் சொல்லக் கேட்டு ஆநந்தித்திராநிற்க, ஆண்டானும் 'உடையவர் ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் 'தேவரீருக்குத் திருக்கண்போச்சுதே!' என்று மிகவும் ஆர்த்தராய் அடியேனை ஆராய்ந்துவா என்று விட்டருளினார்' என்ன, ஆழ்வானும் '*உலகங்கட்கெல்லாம் ஓர் உயிரான தாம் ஸுகமேயிருக்கப்பெறில், இவ்விபத்து அடியேன் கண்ணழிவுமாத்ரமே கொண்டு போகப்பெற்றதே! என்று ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிறாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்றுவிட, அவ்வளவிலே சோழனுக்குக் கழுத்திலே புண்ணாகிப் புழுத்துப் புரண்டானென்று கேட்டு, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற ஆண்டானும்சென்று அச் * செவிக்கினியசெஞ்சொல்லை நிஶ்சயித்துக்கொண்டு எழுந்தருள வழியில் ஸந்தித்த அம்மங்கியம்மாளையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்வரித்து எழுந்தருளி, ஒருநாள் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் அநுஷ்டாநார்த்தமாகத் திருக்கல்யாணிக்கரையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, கோயிலில்நின்றும் எழுந்தருளின மாறொன்றில்லாமாருதிச் சிறியாண்டானும் அம்மங்கியம்மாளும் உடையவர் திருவடிகளைத் தங்

---

(௧) 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌦𑍇𑌶𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥

(௨) 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

கள் ஆநந்தாஶ்ருக்களாலே அனைத்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆழ்வானுக்கும் பெரிய நம்பிக்கும் அபராதம்பண்ணின சோழன், கழுத்திலே புண்ணுப் புழுத்துப் புரண்டுபோனான்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் கர்ணாம்ருதமான கட்டுரையைக் கேட்டு மார்பும் தோளும் பூரித்து ஸந்தோஷாதிஶயத்துடனே இவர்களை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு ஆநந்தாஶ்ருக்கள்கொண்டு அவர்களை வழியவார்த்து 'இவ்வளவு தூரம் இவ்விஶேஷங்கொண்டு எழுந்தருளின இவர்களுக்குச் சிறக்கக் கனக்கக் கொடுக்கலாவது த்வயமல்லது இல்லை' என்று நிஶ்சயித்து, மீளவும் த்வயத்தையே அவர்களுக்குப் பரிசிலாக இரங்கியருளி, தம்ஸந்நிதியில் முதலிகளைப்பார்த்து 'இது கல்யாணஸஸ்ஸூ என்னுமது அந்வர்த்தமாகக் கண்டோம்' என்ன, முதலிகளும் 'அப்படியேயாம்' என்று அத்தைக் கொண்டாட, அவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்லாதவரதரான அழகியசிங்கர் திருமலையேறி அவரைத் திருவடிவணங்கி 'பகவத் பாகவத விஷயமென்றால் அஸஹமானனைப் போந்த ஹிரண்யனை முன்பு நிரஸித்தருளினாப்போலே' இப்போது பரதத்வமான தேவரீரை 'இல்லை' என்று, ஸாதுஜநமுபமானபூதரான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஒப்பான கூரத்தாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் அபராதம் பண்ணின இவனையும் க்ரிமிகண்டனாக்கி நஸிப்பித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தீர்த்தப்ரஸாதஸ்வீகாரம் பெற்று விடைகொண்டு, அப்போதே புறப்பட்டு உடையவரும் முதலிகளுமாகப் பெரியப்ரீதியோடே திருநாராயணப்பெருமாள் திருமுன்பேசென்று திருவடிதொழுது திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்து மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, "நமோநாராயணாய" என்று க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய்த் திருவடிகளை நோக்கிநின்று 'இனி அடியேன் கோயிலேறப் போய்வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, திருநாராயணனும் நெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே நிற்க,உடையவரும்,'நீர் உள்ளதனையும் இங்கேயிரும்'என்று கோயிலிலே நியமித்தருளிற்றே!' என்ன, 'ஆகில் அப்படியே செய்யும்' என்று அர்ச்சகமுகேந திருவுள்ளமாயருள,

எம்பெருமானாரும் புறப்பட்டருளி ஐம்பத்திருவரைப் பார்த்து 'திருநாரணனையும் செல்வப்பிள்ளையையும் மங்களாஶாஸநத்துடனே ஸதாதர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டு காலேகாலே திருப்பணி திருவாராதந

மும் நடத்திக்கொண்டு ஸேவித்திருங்கோள்' என்று நியமித்தருள, ஐம்பத்திருவரும் ஸ்ரீபாதத்திலேவிழுந்து ஸேவித்து'தேவரீர் திருவடிகளைப் பிரியில் தரிக்கமாட்டோம்' என்று ஆர்த்தராய்த் தலையிறக்கிட்டு நிற்க, உடையவரும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து தம்விக்ரஹத்திற்குப் படியெடுத்தாப்போலே விளங்குகிற தம்முடைய அர்ச்சாரூப விக்ரஹத்தை அவதரிப்பித்து அதிலே தம் திவ்யஶக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ஐம்பத்திருவரை அழைத்து 'நாம் உங்களுக்காக இங்கே இராநின்றோம்' என்று ஸ்வதிவ்யஶக்தி பரிபூர்ணமான அவ்விக்ரஹத்தை அவர்களுக்குத் திருவாராதநமாக இரங்கியருளி, அவர்களைக் குறித்து 'செல்வப்பிள்ளை கிணற்றின் கரையில் பிள்ளையாயிருக்கும்; பேணிக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று நியமித்தருளி, அவர்கள் கையிலே செல்வப்பிள்ளையை அடைக்கலமாகக் காட்டிக் கொடுத்தருளி, 'திருவிளக்கு திருமாலை அமுதுபடி சாத்துப்படி முதலான உபசாரங்களெல்லாம் நன்றாகப் பேணிச்செய்துகொண்டு, த்ரோகபுத்தியாலே ஒருகாலும் தீங்கு நினையாதே அந்யோந்யம்ஸஹ்ருதயராய், ஊழிய கைங்கர்யங்களையும் மறவாதே பக்திபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணிப் போருங்கோள்' என்று தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துக்கொண்டு நியமித்தருளி,செல்வப்பிள்ளையைப் பிரியமாட்டாமல் திருவடிகளை முகந்து விழுவது எழுவது தொழுவதாய்த் திருவுள்ள முருகித் திருக்கண்கள் துளிக்கத் திவ்ய விமாநத்தையும் திருப்பதியையும் திருச்சோலையிலெழில்களையும் திருமண் குவைகளையும் புரிந்து புரிந்து பார்த்துப் பார்த்து அஞ்சலித்து மங்களாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு புத்ர வாத்ஸல்யம் பின்னே தள்ள, நம்பெருமாள் அருள்முன்னே நடத்த, ஒரு நடையிலே ஒன்பது நடைநடந்து கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம், பயண கதியிலே எழுந்தருளிப் புகுந்து திருமுகத்துறையிலே நீராடிக்கேஶவாதித்வாதஶோர்த்த்வபுண்ட்ரதராயெழுந்தருள, அங்குள்ளாரெல்லாரும் எதிர்கொண்டுஸேவிக்க, அவர்களையும் க்ருபை பண்ணி யெழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்து அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து *உரைகோயிலுள்ளே புகுந்து பெரிய பெருமாளையும் நம்பெருமாளையும் திருவடி தொழுது, *மனமுருகி மலர்க்கண்கள்

துளிக்கக் கண்ணாலே பருகி ஸாயாஸ வாழ்த்தி நிற்க, பெருமாளும் * திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து உடையவரை நோக்கி 'நெடுநாள் தேஶாந்தரத்திற் சென்று போர மெலிந்தீரே!' என்று வினவியருள, எம்பெருமானாரும் 'பெரிய பெருமாளைக் குறித்து '*அகமகிழும் தொண்டர்வாழ அன்பொடு தென்திசை நோக்கித் தேவரீர் பள்ளி கொண்டருளுகையாலே, வன்பெருவானகத்திற் சொல்லும் படியே உபய விபூதியிலுள்ளார்க்கும் என்ன க்லேஶ முண்டு?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தளிகை ப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதிக்க,ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய் நிற்க, பெருமாளும் 'மடமே போம்' என்று விடைகொடுத்தருள, இவரும் புறப்பட்டுத் திவ்யோத்ஸவங் கொண்டாடுந் திருமண்டபங்கள் திருக்கோபுரங்கள் திருமதிள்கள் தொடக்கமான திவ்யநகர ஸ்ரீயை யெல்லாம் சுற்றி ஸேவித்து,

முதலிகளும் தாமுமாக ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருள, ஆழ்வானும் எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸேவித்து உகப்பின் மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை வாரி யெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு க்லேஶாதிஶயேந ஶோகாஶ்ருவானது தாராவர்ஷமாக வர்ஷிக்க, நெடும்போது ஒரு வார்த்தையும் அருளிச்செய்ய மாட்டாதே விம்மல் பொருமலாய் து:கார்ணவமக்நராய்த் தழுதழுத்த திருமிடற்றொலியுடன் ; ஆழ்வான்! இத்தர்ஶநத்துக்காக த்ருஷ்டிபூதரான உமக்கு இப்படி கண் போவதே!' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாமம் கோணிற்றென்றாகிலும் நினைத்திரேனோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அது உமக்கு உண்டோ? அடியேன் துஷ்கர்மமன்றோ உமக்கு இப்படி வருகைக்கு அடி' என்று திருவுள்ளம் புண்பட்டு து:காப ஶோகம் பண்ணியருள, ஆழ்வானும் தேறி நிற்க, மற்றுமுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்துடன்கூட மடமே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

பின்பு, அந் நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தேறச் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினாரே! ஆழ்வானுக்கும் திருக் கண்மலர் போயிற்றே?' என்று து:காபநோதநம் பண்ணி 'தேவரீரையாகிலும்

ஸேவிக்கப் பெற்றோமே!' என்று சொல்லி எல்லாரும் ப்ரீதராயிருக்கிற காலத்திலே, திருச்சித்திரகூடம் அழிந்ததென்று சிலர் வந்து உடையவர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டுத் து:காகுலராய் ஶோகித்துத் திருமுத்து உதிர்த்தருளி 'அங்குத்தையில் உத்ஸவபேரம் திருப்பதிக்கு எழுந்தருளினார்' என்று கேட்டருளி, அந்த இழவெல்லாம் ஆறும்படி திருப்பதிக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீகோவிந்தராஜனை மூல பேரஸஹிதமாகத் திருப்ரதிஷ்டையும் பண்ணிவைத்து "தென்தில்லைச் சித்திரகூடத் தென்செல்வனை, மின்னி மழைதவழும் வேங்கடத் தென்வித்தகனை" என்றதுவே* பொய்மொழியொன்றில்லாத மெய்ம் மொழியாக இப்படி பலிப்பதே!' என்று அருளிச்செய்து இழவு தீர்ந்தருளி திருமலையேறித் திருவேங்கடமாமுகிலையும் திருவடி தொழுது அப்போதே மீண்டு திருமலையிறங்கித் திருத்தாழ்வாரையில் ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளிப் பேருளாளரையுந் திருவடி தொழுது, மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் புகுந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்துத் தம்மடமே எழுந்தருளி ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதர்க்குத் தென்றலும் சிறுதுளியும் போலே தர்ஶநதாத்பர்யார்த்தம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அதின் மற்றைநாள், உடையவர் ஆழ்வானையழைத்து 'பேருளாளர் அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரா யிருப்பர்; நீர் அவரை 'கண் தந்தருளவேணும்' என்று ஒரு ஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பஞ்செய்யும்,' என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் 'அடியேனுக்கு இக்கண் வேண்டா' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் 'அப்படியன்று: சொல்லவேணும்' என்று பலநாளும் நிர்ப்பந்தித்து அருளிச்செய்தருள ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜஸ்தவத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து (க) "ஸ்வஸ்தி ஹஸ்திகிரி மஸ்தஶேகரஸ் ஸந்தநோது மயிஸந்ததம் ஹரி: - நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்தயந் தேவமௌபநிஷதீ ஸரஸ்வதீ", என்று சொல்லி (உ) "நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜ ஶ்யாம குந்தலமநந்த ஶயந்த்வாம் - அப்ஜபாணிபதமம்புஜ

(க) 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌸𑍍𑌤𑌶𑍇𑌖𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌮𑌭𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍌𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ॥ (உ) 𑌨𑍀𑌲𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌭𑌮𑌞𑍍𑌜𑌨𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤

நேத்ரம் நேத்ராஸக்தகுரு கரீஶ ஸதா மே" என்ற இஶ்லோகத்தாலே 'ஸதா தர்ஶநம்பண்ண யோக்யமான அப்ராக்ருத திவ்யநேத்ரம் அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க, அன்றிரவே ஆழ்வானுக்குப் பேரருளாளரும் 'தந்தோம்' என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் ப்ரத்யூஷகாலத்திலே பெரியப்ரீதியோடே எழுந்திருந்து அநுஷ்டாநத்தைச் செய்து வரதராஜஸ்தவத்தை நிறைவேற அருளிச்செய்து, உடையவர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று தண்டனிட்டு 'தேவரீர்நியமநப்படியே வரதராஜஸ்தவத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தேன்' என்று வரதராஜஸ்தவத்தை முற்ற விண்ணப்பஞ்செய்துகாட்ட, உடையவரும்கேட்டு உகந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வானும் '*பிணியொழித்து அமரர்பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனுகையாலே அடியேன்கேட்டபடியே(க) "வைகுண்டே து பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்திதம் - பஶ்யந்தி ச ஸதா தேவம் நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேந சாமரா:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதா தர்ஶநம் பண்ணுகிற அப்ராக்ருததிவ்யசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினர்' என்ன, உடையவரும் 'அங்ஙனன்று: அங்கேறப் போவோம் வாரும்' என்று ஆழ்வானைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான் அருளிச்செய்த வரதராஜஸ்தவத்தைப் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்து தலைக்கட்டுகிறபோது உடையவர் கார்யாந்தரத்தில்தாழ்க்க, ஸ்தவம் திருச்செவிசாத்திப் பேரருளாளரும் ப்ரஸந்நராய் உடையவர் வருவதற்குமுன்னே 'ஆழ்வான்! உமக்கு அபேக்ஷிதமென்?' என்று கேட்டருள, ஆழ்வானும் உடையவர் திருவுள்ளம்பற்றினதை வேண்டிக்கொள்ளாதே 'நான்பெற்றபேறு நாலூரானும் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'அப்படியே பெறக்கடவன்' என்று பெருமாளும் திருவாய்மலர்ந்தருளினவளவிலே, உடையவர்கேட்டுப் பதறி ஓடிவந்து திருவுள்ளம் உளைந்து பெருமாளைக்குறித்து 'ஸர்வஜ்ஞான

ஶயஞ்வாஃ । ஜ்ஞவாணிவத³நம் பங்கஜநேத்ரம் நேத்ரம் ஸாக்த்ரகுரு கரீஶ ஸதா மே ॥

(க) வைகுண்டே² து பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்தி²தம் । பஶ்யந்தி ச ஸதா³ தே³வம் நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேந சாமரா: ॥

தேவரீர் இப்போது என்னினைவைத் தலைக்கட்டிற்றிலீரே! ஆழ்வான்! நீ ஸ்வதந்த்ரனாய் என்னினைவைத் தலைக்கட்டாதே அதிலங்கித்து, நான் வருவதற்குமுன்னே இப்படி செய்தாயே! என்று இருவரையும் வெறுத்து 'இனியென்!' என்று திகைத்து நிற்க, பேரருளாளப்பெருமாளும் 'நம்மையும் உம்மையும் காணுமிடத்துக் கட்கண்ணாலே காணக்கடவர்' என்று வரப்ரதாநம்பண்ணியருள, ஆழ்வானும் பெருமாளைத் தம் கட்கண்ணாலே கண்டு ஸேவித்துச் சாத்தின திவ்யாபரண திவ்யவிக்ரஹாவயவாதிகளை இவையிவையென்று குறித்துக்காட்டியருளி உடையவர்விக்ரஹத்தையும் ஸேவித்துக்காட்டியருள, இவரும் க்ருதார்த்தராய் ஆழ்வானுடன் மீண்டு கோயிலேறவெழுந்தருளிப் பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தே:—

நாச்சியார் திருமொழிவ்யாக்யாநத்தில் "நாறுநறும்பொழில்" என்கிறபாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, 'ஆண்டாள்ப்ரார்த்தனையை நாம் தலைக்கட்டவேணும்' என்று அப்போதே புறப்பட்டுத் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கு எழுந்தருளி' கோதை ப்ரார்த்தித்தபடியே, நூறுதடா நிறைந்த வெண்ணெயும், நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலும் பரிவுடனே * மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு அமுதுசெய்வித்தருளி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேற வெழுந்தருளி வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஸேவித்து நாச்சியார்திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி * ஆழ்வார் திருமகளாரை அடிவணங்கிநிற்க, கோதையும் குலமுனிவனைக் குறித்துத்தம் ப்ரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டினதற்கு மிகவும்உகந்து 'நம்கோயிலண்ணர்' என்று அர்ச்சகமுகேந திருநாமம்ப்ரஸாதித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும்பெற்று, மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் தர்மார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனேயென்னில்:—கூரத்தாழ்வான், மாடபூசியாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், அநந்தாழ்வான், நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான், அரண

புரத்தாழ்வான், அகளங்கநாட்டாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், உக்கலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், நடுவிலாழ்வான், பிள்ளையாழ்வான், மிளகாழ்வான், காராஞ்சியாழ்வான், ஈயுண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், திருமோகூராழ்வான், முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஈயுண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச்சிறியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், சீயாண்டான், கிடாம்பியாச்சான், சிறியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், என்னாச்சான், ஐயப்பிள்ளையாச்சான், தூயபிள்ளையாச்சான், ஆச்சியாச்சான்; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர்; தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, † மழுவூர்நம்பி, சொட்டைநம்பி, குரவைநம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, வங்கிப்புரத்துநம்பி, முடும்பைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, திருக்குருகூர்நம்பி, கொமாண்டூர்ப்பிள்ளைநம்பி, ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஸ்ரீபராங்குசபட்டர், வரந்தரும்பெரியபெருமாள்பட்டர், அழகியமணவாளபட்டர், ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்தபட்டர், திருவரங்கபட்டர், நம்பியாரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில் பெரியபெருமாள் பட்டர், சட்டம்பள்ளிச்சீயர், ஈச்சம்பாடிசீயர், ஸ்ரீகுலசேகரசீயர், திருவெள்ளறைச்சீயர், ஆட்கொண்டவில்லிசீயர், திருமழிசைச்சீயர், திருவாய்மொழிச்சீயர், திருநாராயணபுரச்சீயர், ஸ்ரீஸாளக்ராமச்சீயர், கோவிந்தசீயர், திருமாலிருஞ்சோலைச்சீயர், திருப்புட்குழிச்சீயர், திருக்குடந்தைச்சீயர், திருமூட்டஞ்சீயர், திருநின்றவூர்ச்சீயர்; திருநாராயணபுரத்தரையர், பெருமாள்கோயில்பெருமாளரையர், ராஜநாராயணப்பெரும ளரையர், திருவரங்கமாளிகை யரையர், திருவாய்மொழியரையர், பிள்ளைதிருநறையூரரையர், திருக்குறுங்குடியரையர், திருநகரியரையர், திருக்கண்ணபுரத்தரையர், திருமாலிருஞ்சோலையரையர், திருவநந்தபுரத்தரையர், ராஜமஹேந்த்ரப்பெருமாளரையர், பிள்ளைவிழுப்புத்தூரரையர், திருவேங்கடத்தரையர்; ஆட்கொண்டவம்மாள், அம்மங்கியம்மாள், முடும்பையம்மாள், பருத்திக்கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள்; ஆசூரிப்பெருமாள், கிடாம்பிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், பட்டினப்பெருமாள்; திருமலைநல்லான், எம்பார், காராஞ்சிஸோமயாஜியார், பெரியகோயில்வள்ளலார், அலங்காரவேங்கடவர்; திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான், இராமநுசப்பிள்ளான், திருநகரிப்பிள்ளான்; கோமடத்தையன்; வைத்தமாநிதிச்சிறியப்பன், பெரியப்பன்; அணியரங்கத்தமுதனார், திருவரங்கத்தமுதனார்; கொமாண்டூரிளையவல்லி, கருந்தேவர், ஐம்பத்திருவர், எம்பெருமானார்செல்வப்பிள்ளை; சாற்றுதமுதலிகள்:—ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், பட்டர்பிரான்தாஸர், பகைவில்லிதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர், ஸ்ரீநாராயணதாஸர், ஸ்ரீகோவர்த்தநதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர், ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், வண்டர், சுண்டர், இராமாநுசவேளைக்காரர்; நத்தத்துமுதலிகள் மூவர்திருநாமம்-திருவரங்கதாஸர், திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், வானமாமலைதாஸர்; கொங்கில்முதலிகள் மூவர்திருநாமம்-அழகியமணவாளதாஸர், திருவேங்கடதாஸர், பேரருளாளதாஸர்; மழலைக்கூர்நத்தத்தில் முதலிகள் மூவர்திருநாமம் - யதிவரசூடாமணிதாஸர், யதிராஜதாஸர், இளையாழ்வார்தாஸர்; பாண்டியநாட்டுமுதலிகள் மூவர் திருநாமம் - மகிழலங்காரதாஸர், ஸ்ரீசடகோபதாஸர், பிள்ளைதிருவாய்மொழிதாஸர்; ஸ்தாநத்தாரில் - ஸேநாநாதப்ரஹ்மராயர், வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயர், ஜகந்நாதப்ரஹ்மராயர், வீரராகவப்ரஹ்மராயர், பிள்ளையுறந்தையுடையார், திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனிவேழம், ஸ்ரீபண்டாரங்காவல் திருவரங்கத்துமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர்; அம்மைமார்கள்:—திருவநந்தபுரத்தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை திருவண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனார்கோவில்போரேற்றம்மை, திருநறையூரம்மை, திருக்கண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதிஸ்ரீகார்யஞ் செய்யுமம்மை, ஆண்டாளம்மை, நாயகத்தேவியார், துய்யபெருந்தேவியார், பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவரங்கம், திருக்குடந்தை துய்யவாயிரம், கொங்கில்பிராட்டியார், அத்துழாயம்மை, அம்மங்கியம்மை, கூரத்தாண்டாள், தேவகிப்பிராட்டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செல்வியார், பொன்னாச்சியார், இன்னிளவஞ்சியார், சூடிக்கொடுத்தாள், திருப்பாவைபாடினள்.

———

† 'மளூர்' என்று பாடாந்தரம்.